ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ϟ'

Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 5187

2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ. Ι. Μπανιά και Α. Αλαβάνου, σελ. 5427

3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές, από το 1ο Γενικό Λύκειο Μεγάρων Αττικής, το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Τρικάλων, το 3ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας και το 2ο Γυμνάσιο Καλαμάτας, σελ. 5192, 5209, 5217, 5430

4. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή μηνυτήρια αναφορά περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών κατά του πρώην Υφυπουργού Αθλητισμού κ. Γ. Ορφανού. σελ. 5200

5. Ειδική Ημερήσια Διάταξη

Συζήτηση και ονομαστική ψηφοφορία για την αίτηση άρσης ασυλίας της Βουλευτού κ. Ε. Μ. Αποστολάκη, σελ. 5217, 5224

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορώ, σελ. 5187

2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 5187

3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 21 Φεβρουαρίου 2008, σελ. 5191

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: « Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις », σελ. 5192, 5217

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής.

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: « Κύρωση της Σύμβασης Επιμερισμού Κόστους (Τρίτου Μέρους) μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας (Δωρητής) και του Αναπτυξιακού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNDP/BRC) », σελ. 5427

3. Κατάθεση Σχεδίων Νόμων.

α) Οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Ανάπτυξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: « Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων, των τηλεπικοινωνιών και των τεχνολογιών πληροφορικής μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Επικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου », σελ. 5427

β) Οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: « Κύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών », σελ. 5427

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 5204
ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 5198, 5199, 5205
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Τ.,	σελ. 5201
ΒΕΡΕΛΗΣ Χ.,	σελ. 5202
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ,	σελ. 5195
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ.,	σελ. 5205, 5210, 5213, 5215, 5431
ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α.,	σελ. 5197
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.,	σελ. 5222
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α.,	σελ.5218
ΛΑΜΠΙΡΗΣ Η.,	σελ. 5205, 5206
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,	σελ. 5428
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ Ι.,	σελ. 5427
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α.,	σελ. 5194, 5195
ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ Κ.,	σελ. 5218, 5222
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ.,	σελ. 5199, 5200
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ Α.,	σελ. 5193
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 5207, 5215
ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ.,	σελ. 5209
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Α.,	σελ. 5206, 5207
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ.,	σελ. 5429, 5430
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ.,	σελ. 5223
ΤΑΤΟΥΛΗΣ Π.,	σελ. 5203
ΤΣΟΥΡΗ Ε.,	σελ. 5192
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ.,	σελ. 5196

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ϟ '

Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 20 Φεβρουαρίου 2008, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.38' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ** .

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 19-2-2008 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΘ' συνεδριάσεώς του, της 19ης Φεβρουαρίου, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών και άλλες διατάξεις.»)

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Αθανασία Μερεντίτη, Βουλευτή Τρικάλων τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συνταξιούχων Δ.Ε.Η. Πελοποννήσου-Αιτωλοακαρνανίας-Ηπείρου και Ιονίων Νήσων ζητεί τη διατήρηση της αυτοτέλειας του ασφαλιστικού φορέα Ο.Α.Π./Δ.Ε.Η..

2) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντεχνία Αρτοποιών Αθηνών Προαστίων και Περιχώρων διαμαρτύρεται για τα λειτουργικά προβλήματα που προκύπτουν, από την εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 8 του ν.3325/2005.

3) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ιδιοκτητών ΤΑΞΙ Ηρακλείου ζητεί την αναπροσαρμογή του κομίστρου και την παράταση της έκδοσης νέων αδειών κ.λπ..

4) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία Ομάδα Εκπαιδευτικών Φυσικής Αγωγής ζητεί τη δίκαιη πρόσληψη των αναπληρωτών καθηγητών του κλάδου αυτού.

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Συντεχνία Αρτοποιών Αθηνών Προαστίων Περιχώρων ζητεί την απλοποίηση των διαδικασιών για τη συνέχιση της λειτουργίας των αρτοποιΐων.

6) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλαδικός Σύλλογος Δ.Ε.Η. Ελλάδας ζητεί την πρόσληψη προσωπικού στο Γραφείο Ασφάλισης του Ο.Α.Π./Δ.Ε.Η. Λάρισας.

7) Η Βουλευτής Κερκύρας κ. ΑΓΓΕΛΙΚΗ (ΑΝΤΖΕΛΑ) ΓΚΕΡΕΚΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Τμήμα της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. Νομού Κέρκυρας ζητεί το χαρακτηρισμό του Νομού Κέρκυρας, ως παραμεθορίου και προβληματικής περιοχής.

8) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Πρόληψης και Καταπολέμησης Ναρκωτικών Νομού Αρκαδίας ζητεί την καταβολή των οφειλών του Ο.ΚΑ.ΝΑ..

9) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Δήμου Καλλιθέας ζητεί να αξιοποιηθεί οικόπεδο του Δήμου Καλλιθέας για την ανέγερση σχολικού κτηρίου.

10) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Βασιλικών Θεσσαλονίκης ζητεί την εξεύρεση τρόπου για την προμήθεια πετρελαίου θέρμανσης από τους θερμοκαλλιεργητές της περιοχής.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3827/7.1.08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3097/ΙΗ/24.1.08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 3827/7-1-08, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βασίλης Κεγκέρογλου σχετικά με τα Ειδικά Σχολεία του Ν. Ηρακλείου, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση τέθηκε εξαρχής βασικός στόχος της πολιτικής του ΥΠΕΠΘ και καταβάλλεται κάθε προσπάθεια προκειμένου οι μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να έχουν όσο το δυνατόν ουσιαστικότερη υποστήριξη, σε ανθρώπινο δυναμικό.

Αναφορικά με την κάλυψη των κενών εκπαιδευτικού προσωπικού και πριν αρχίσει η νέα σχολική χρονιά, εστάλησαν για την πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών στις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης 302 πιστώσεις για τις ανάγκες των

Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής όλης της χώρας. Επιπλέον, στις 26-09-2007 εστάλησαν για την πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών στις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης 205 πιστώσεις για την κάλυψη των κενών στις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και τα Τμήματα Ένταξης. Στη συνέχεια, και σε διάφορες χρονικές περιόδους, έχουν σταλεί για την πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών στις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης 127 πιστώσεις για τις ανάγκες των Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής όλης της χώρας.

Σύμφωνα με την αρ. 68219/Γ6/27-6-2007 εγκύκλιο της αρμόδιας Διεύθυνσης του ΥΠΕΠΘ με θέμα: «Πρόσκληση υποβολής αιτήσεων για ένταξη στους πίνακες αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών για πρόσληψη σε λειτουργικά κενά των σχολικών μονάδων ειδικής αγωγής και τμημάτων ένταξης για το διδακτικό έτος 2007-2008» προβλέπεται ότι: «Αν εξαντληθούν οι πίνακες των ΣΜΕΑ της οικείας Διεύθυνσης αναζητούνται αναπληρωτές από πίνακες άλλων Διευθύνσεων. Στις περιπτώσεις που εξακολουθούν να υπάρχουν ανάγκες, προσλαμβάνονται αναπληρωτές από τους πίνακες αναπληρωτών για τα σχολεία γενικής εκπαίδευσης (Ενιαίο Πίνακα Αναπληρωτών -άρθρο 6 παρ, 18 του ν.3027/2002.» (Κεφ. Ε, Επισήμανση) .

Γίνεται σαφές από τα παραπάνω ότι η έλλειψη εκπαιδευτικών γενικής εκπαίδευσης, δασκάλων και νηπιαγωγών, επηρεάζει σε ένα βαθμό και τη λειτουργία των Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής, αφού δεν είναι δυνατό να γίνουν προσλήψεις, αν και έχουν διατεθεί οι πιστώσεις.

Ειδικότερα, για την κάλυψη των κενών στις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής του Νομού Ηρακλείου εστάλησαν για τις ανάγκες της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για την πρόσληψη αναπληρωτών εκπαιδευτικών 11 πιστώσεις. Όσον αφορά στην κάλυψη του κενού στο Ειδικό Νηπιαγωγείο Μοιρών, λόγω έλλειψης εκπαιδευτικού κλάδου ΠΕ60 Νηπιαγωγών με εξειδίκευση στην Ειδική Αγωγή, η πίστωση που είχε διατεθεί για την κάλυψη του συγκεκριμένου κενού έχει διαβιβαστεί στην αρμόδια Διεύθυνση του ΥΠΕΠΘ, προκειμένου να σταλεί εκπαιδευτικός για την κάλυψη του εν λόγω κενού στην επόμενη φάση πρόσληψης αναπληρωτών από τον Ενιαίο Πίνακα Αναπληρωτών.

Σε κάθε περίπτωση διαθέσιμου εκπαιδευτικού της συγκεκριμένης βαθμίδας της Ειδικής Αγωγής θα γίνει άμεση πρόσληψή του.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ»

2. Στην με αριθμό 2138/20.11.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 524/9.1.08 έγγραφο από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γ. Σκουλάς, για τα θέματα της αρμοδιότητάς μας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η αρμοδιότητα για την έκδοση Αγορανομικών Διατάξεων ανήκει στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Από το εν λόγω Υπουργείο έχει ξεκινήσει η διαδικασία έκδοσης σχετικής Αγορανομικής Διάταξης για το περιεχόμενο της οποίας και για τα θέματα αρμοδιότητάς μας η Δ/νση Αλιευτικών Εφαρμογών και Εισροών Αλιευτικής Παραγωγής του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων συνεργάζεται με το αρμόδιο Υπουργείο στέλνοντας τις απόψεις της και ενημερώνοντας για το θεσμικό πλαίσιο που αφορά στις εμπορικές ονομασίες των αλιευμάτων.

Το ισχύον θεσμικό πλαίσιο (Ν. Δ/γμα 420/70, Ν. 2538/97) προβλέπει τη δυνατότητα ίδρυσης ιχθυοσκαλών και ιχθυαγορών με σκοπό την ανάπτυξη υγιούς και ορθολογικά λειτουργούντος ιχθυεμπορίου, την προστασία του καταναλωτικού κοινού και του δημόσιου συμφέροντος. Στο πλαίσιο των παραπάνω, μέχρι σήμερα, έχουν ιδρυθεί και λειτουργούν οι ιχθυόσκαλες του Δημοσίου, στις οποίες πραγματοποιείται η χονδρική πώληση των αλιευμάτων με τους όρους και τις προϋποθέσεις που θέτει η αντίστοιχη υπ' αριθμ. 267359/98 Υπουργική Απόφαση, δεν έχουν ιδρυθεί όμως ιχθυαγορές. Ως εκ τούτου δεν υπάρχει αντίστοιχη πρόβλεψη για έκδοση σχετικής απόφασης χονδρικής πώλησης σε ιχθυαγορές.

Μεταξύ των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είναι και η λειτουργία των Κλιμακίων Ελέγχου Αλιευτικών Προϊόντων που συνεπικουρούν στον έλεγχο μέχρι και το στάδιο της πρώτης πώλησης.

Ειδικότερα σύμφωνα με το ισχύον νομικό πλαίσιο, στόχος της λειτουργίας τους είναι ο έλεγχος τήρησης της ορθής εφαρμογής του συνόλου της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας που αφορά την εμπορία των νωπών αλιευτικών προϊόντων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, ανεξάρτητα από την προέλευση και τον τρόπο παραγωγής τους, πριν ή/και κατά την πρώτη πώληση αυτών, σε λιμένες εκφόρτωσης, στα σημεία εισόδου της χώρας στους χώρους πρώτης πώλησης, και στους χώρους συντήρησης αυτών. Οι παραβάτες των παραπάνω διατάξεων τιμωρούνται με διοικητικές κυρώσεις και με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 48 του εν λόγω νόμου. Τα κλιμάκια ελέγχου συστήνονται σε κάθε Νομό με Απόφαση του οικείου Νομάρχη.

Στα μέλη τους προβλέπεται η καταβολή αποζημίωσης σύμφωνα με το άρθρο 47 και 49 του Ν. 2538/99 για τη λειτουργία του παραπάνω μόνιμου συλλογικού οργάνου εκτός κανονικού ωραρίου λειτουργίας.

Μέχρι σήμερα τα Κλιμάκια Ελέγχου Αλιευτικών Προϊόντων δεν έχουν λειτουργήσει λόγω σημαντικών προβλημάτων που προέκυψαν στην πορεία και κυρίως διότι υπάρχει νομικό κενό σε ότι αφορά στον τρόπο διαπίστωσης των παραβάσεων, στον τρόπο και την αρμοδιότητα επιβολής των κυρώσεων, στις αποζημιώσεις των μελών καθώς και προβλήματα επικάλυψης αρμοδιοτήτων κύρια με τον Ενιαίο Φορέα Ελέγχου Τροφίμων (ΕΦΕΤ).

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων προκειμένου να λύσει το ανωτέρω πρόβλημα, ώστε να λειτουργήσουν τα κλιμάκια έχει προχωρήσει στη συγκρότηση ειδικής επιτροπής για την επεξεργασία σχεδίου τροποποίησης του υφιστάμενου νομικού πλαισίου που αφορά τα παραπάνω όργανα το οποίο θα συμπεριλάβει και τον καθορισμό της αποζημίωσης των μελών των κλιμακίων.

Ο Υπουργός
Κ. ΚΟΝΤΟΣ»

3. Στην με αριθμό 2247/21-11-07 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ροδούλας Ζήση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 220/6-12-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων Υπηρεσιών, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ είναι αρμόδιο αποκλειστικά, για την αποκατάσταση των ζημιών σε κτίρια και κτιριακές εγκαταστάσεις μετά από θεομηνίες (πλημμύρες, πυρκαγιές, κατολισθήσεις) σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν. 2576/98. Προκειμένου η αρμόδια Υπηρεσία μας να συντάξει τις απαιτούμενες Υπουργικές Αποφάσεις για την ένταξη περιοχών στα προγράμματα αποκατάστασης ζημιών του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. που έχουν πληγεί από τις θεομηνίες, σύμφωνα με την εγκύκλιο 938/ΑΖ11/15.4.98 του Υφυπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., απαιτείται η υποβολή σχετικού αιτήματος από την αρμόδια Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ή την Περιφέρεια, με συγκεντρωτικό πίνακα των πορισμάτων των αυτοψιών στην πληγείσα περιοχή και ονομαστική κατάσταση των κατοίκων τα κτίρια των οποίων υπέστησαν ζημιές.

2. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Μαγνησίας δεν έχει υποβάλλει σχετικό αίτημα στο ΥΠΕΧΩΔΕ για την οριοθέτηση της πληγείσας περιοχής, προκειμένου να προχωρήσουμε στις απαραίτητες διαδικασίες και να χορηγήσουμε δωρεάν κρατική αρωγή και άτοκο δάνειο στους πληγέντες.

3. Σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 1, του Ν.2503/97 για την Περιφερειακή Διοίκηση, καθορίστηκε σαφώς ότι τα αντιπλημμυρικά έργα Νομαρχιακού επιπέδου δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ λόγω του μεγέθους και της θέσης των.

Για το λόγο αυτό ζητήθηκε με το με αριθμ. πρωτ. 1655/24.8.04 έγγραφό μας προς το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, οι χρηματοδοτήσεις των αντιπλημμυρικών έργων να γίνονται απευθείας προς τις Περιφέρειες, χωρίς τη μεσολάβηση του ΥΠΕΧΩΔΕ. Η ευθύνη του ΥΠΕΧΩΔΕ σε θέματα αντιπλημμυρικών έργων ορίζεται με το Ν.2937/2001, άρθρο 24, παρ.2 και 3 και περιορίζεται στην εκάστοτε περιοχή δραστηριότητας, κυρίως της ΕΥΔΑΠ Α.Ε.

4. Για τα άλλα θέματα που αναφέρεσθε στην Ερώτησή σας, αρμόδια να απαντήσουν είναι τα συνερωτώμενα Υπουργεία.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

4. Στην με αριθμό 1887/14-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Παντούλα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 454 Β/7-12-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σχετικά με το ως άνω θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Τα στοιχεία που διαθέτει το ΥΠΕΧΩΔΕ αναφέρονται στην κατασκευή πυρηνικού σταθμού στο Μπέλενε της Βουλγαρίας και σε καμία άλλη χώρα των Βαλκανίων. Εκτιμώντας τη σοβαρότητα του θέματος, όσον αφορά τις διασυνοριακές επιπτώσεις από δραστηριότητα του είδους αυτού, το ΥΠΕΧΩΔΕ,

- έχει ήδη απευθυνθεί στις Υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών, το οποίο αποτελεί και κομβικό σημείο στον δικτυακό τόπο της Σύμβασης Espoo, ζητώντας την ενεργοποίηση των διατάξεών της.

- Οι αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Εξωτερικών ζήτησαν από τη Βουλγαρία την εφαρμογή της διαδικασίας του άρθρου 3 παρ. 7 « Κοινοποίηση της Espoo του ΟΗΕ για παροχή επαρκών πληροφοριών και έναρξη συζητήσεων σχετικά με πιθανότητα να υπάρξουν σημαντικές δυσμενείς διασυνοριακές επιπτώσεις από μία προτεινόμενη δραστηριότητα, που αναφέρεται στο Παράρτημα Ι» .

- Η βουλγαρική πλευρά απαντώντας στο αίτημα της χώρας μας επεσήμανε ότι δεν πρέπει να αναμένονται κανενός είδους διασυνοριακές επιπτώσεις στο περιβάλλον της Ελλάδας, δεδομένου ότι τόσο το Κοζλοντούi, όπου βρίσκεται ο παλαιός πυρηνικός σταθμός, όσο και το Μπέλενε, όπου σχεδιάζεται η κατασκευή του νέου, δεν βρίσκονται κοντά στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα αλλά στο βόρειο άκρο της χώρας στα σύνορα με τη Ρουμανία.

Στις διατάξεις του κοινοτικού πλαισίου δεν προβλέπεται απαγόρευση της χρήσης πυρηνικής ενεργείας, αλλά αυτή πρέπει να γίνεται υπό όρους και προϋποθέσεις. Από τα Βαλκανικά κράτη η Ρουμανία και η Βουλγαρία είναι κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από 1/1/2007, ενώ η Αλβανία (έχει κυρώσει την σύμβαση Espoo), η FYROM (έχει προσχωρήσει στην σύμβαση Espoo) και η Σερβία (δεν έχει κυρώσει την σύμβαση Espoo) δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τέλος η Τουρκία έχει καθεστώς υπό ένταξη χώρας αλλά δεν έχει υπογράψει, κυρώσει αποδεχθεί, εγκρίνει ή προσχωρήσει στην σύμβαση αυτή.

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

5. Στις με αριθμό 1785/12-11-07 και 1996/16-11-07 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Ελπίδας Παντελάκη, Βέρας Νικολαΐδου, Γεωργίου Μαυρίκου, Φώτη Κουβέλη και Θεόδωρου Δρίτσα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 183/204//22-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων 'Εργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των ανωτέρω σχετικών ερωτήσεων και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμοδίων Υπηρεσιών, σας ενημερώνουμε για τα εξής:

1. Το ΥΠΕΧΩΔΕ με άμεσες και μεγάλης κλίμακας παρεμβάσεις πραγματοποίησε ήδη σε χρόνους ρεκόρ έργα αντιπλημμυρικής προστασίας στα επικίνδυνα σημεία του Κηφισού ποταμού και των παραποτάμων του. Το κομμάτι του Κηφισού στο οποίο αναφέρεσθε εσείς και ο Νομάρχης Πειραιά, σχεδιάστηκε και κατασκευάστηκε για να παροχετεύσει και την πλημμύρα της πεντηκονταετίας, σύμφωνα με τις διεθνείς προδιαγραφές και τα σημεία που χρειάζονται καθαρισμό ουσιαστικά δεν επηρεάζουν τη μεγάλη αυτή παροχετευτικότητα.

2. Ειδικότερα στα πλαίσια της αντιμετώπισης πλημμυρικών προβλημάτων στους Δήμους που επηρεάζονται άμεσα από την καταστροφική πυρκαγιά της Πάρνηθας, έχει ενταχθεί στη ΣΑΕ076/3 νέο έργο με τίτλο «Επείγοντα αντιπλημμυρικά έργα προστασίας περιοχών Αττικής οι οποίες επηρεάζονται από την πυρόπληκτη Πάρνηθα» με προϋπολογισμό 15.000.000 ευρώ. Στο πλαίσιο αυτό εργάζονται ήδη τέσσερις κατασκευαστικές κοινοπραξίες, εκ των οποίων οι δύο σε «Επείγουσες επεμβάσεις στην κοίτη και τα πρανή του Κηφισού, ανάντη των τριών γεφυρών», με προϋπολογισμό 9.000.000 ευρώ, η μία στον «Καθαρισμό και επείγουσες επεμβάσεις στο ρέμα του Αγ. Γεωργίου (Γιαννούλας)» στο Θριάσιο Πεδίο όπου περιλαμβάνονται πλην του καθαρισμού του ρέματος (σκουπίδια, μπάζα κλπ) και η σταθεροποίηση των πρανών σε υφιστάμενα τεχνικά και η κατασκευή δύο συστημάτων χαμηλών αναβαθμών και η τέταρτη σε «Επείγον έργο καθαρισμού της κοίτης του Σαρανταποτάμου και επείγουσες επεμβάσεις στα ρέματα Αγίας Τριάδας - Εσχατιάς - Αχαρνών» που περιλαμβάνει πέραν του καθαρισμού των ρεμάτων Σαρανταπόταμου και Εσχατιάς, αναβαθμούς στα ρέματα Εσχατιάς και Αγ. Τριάδας καθώς και ανακουφιστικά προστατευτικά έργα σε υφιστάμενα τεχνικά στην Εσχατιά.

3. Στα πλαίσια της διαχείρισης τόσο των οδικών όσο και των υδραυλικών έργων του Κηφισού και μετά τη με αρ.ΔΜΕΟ/5974/7.8.2007 Απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ έγκρισης διάθεσης πίστωσης 2.000.000 ευρώ θα δημοπρατηθεί ειδική μελέτη για την παρακολούθηση και διαχείριση του Κηφισού που μεταξύ των άλλων θα περιλαμβάνει κατάρτιση μελέτης συντήρησης τεχνικών έργων, ελέγχου κατασκευών, κυκλοφοριακής και περιβαλλοντολογικής διαχείρισης, ανανέωσης στάσεων υδάτων στην εκβολή του Κηφισού, με υδραυλική και περιβαλλοντική διάσταση, μελέτη για τα φερτά υλικά και πρόγραμμα για τη μείωση τους, επικαιροποίηση των υφιστάμενων μαθηματικών μοντέλων υπολογισμού παροχών, επικαιροποιημένη υδρολογία κλπ.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

6. Στην με αριθμό 1364/31-10-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Απόστολου Κατσιφάρα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 146/22-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων Υπηρεσιών, σας ενημερώνουμε για τα εξής:

1. Από την Σύμβαση Παραχώρησης για τον Αυτοκινητόδρομο Ελευσίνα-Κόρινθος-Πάτρα-Πύργος-Τσακώνα προβλέπεται νέα στρατηγική Διοδίων με σύστημα χρέωσης ανάλογα με το μήκος της διανυόμενης απόστασης.

2. Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις (άρθρο 24) της Σύμβασης Παραχώρησης για την ευρεία παράκαμψη Πάτρας δεν επιβάλλονται διόδια τέλη και δεν επιτρέπεται η εγκατάσταση σταθμών διοδίων πλευρικών ή μετωπικών.

Οι προβλεπόμενοι μετωπικοί σταθμοί Διοδίων για τις μετακινήσεις της Πάτρας χωροθετούνται πριν από τον Α.Κ. Ρίου προς την Αθήνα και μετά του Α.Κ. ΒΙΠΕ προς τον Πύργο σε απόσταση 10 χλμ από το τέλος της Ευρείας Παράκαμψης Πάτρας χωρίς να χρεώνεται το μήκος της ευρείας παράκαμψης Πάτρας σε κανέναν από τους παραπάνω σταθμούς.

3. Έτσι οι περιοχές Δυτικά των Πατρών μπορούν να χρησιμοποιήσουν ακόμα και τον Αυτοκινητόδρομο προς και από Πάτρα μέσω του Ανισόπεδου Κόμβου ΒΙΠΕ χωρίς την καταβολή διοδίων τελών. Σημειώνεται ότι ο Ανισόπεδος κόμβος ΒΙΠΕ με την νέα μορφή δεν συνδέει μόνον την ΒΙΠΕ αλλά και τις περιοχές των Δήμων Βραχνέικων μέσω συνδετήριας οδού η οποία διασχίζει ανισόπεδα την σιδηροδρομική γραμμή και συνδέεται με την παλαιά Εθνική οδό.

4. Σε όλο το μήκος του Νέου αυτοκινητόδρομου προβλέπεται η δημιουργία παράπλευρου (SR) οδικού δικτύου. Οι παράπλευροι δρόμοι μέσω των κάθετων ανισόπεδων διαβάσεων εξασφαλίζουν την επικοινωνία και σύνδεση των εκατέρωθεν περιοχών του Αυτοκινητοδρόμου καθώς και την σύνδεση με το υπόλοιπο οδικό δίκτυο ενώ μέσω των Ανισόπεδων Κόμβων συνδέονται με τον αυτοκινητόδρομο.

Οι δαπάνες για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις του αυτοκινητοδρόμου Ελευσίνα - Κόρινθος - Πάτρα - Πύργος - Τσακώνα βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο και συγκεκριμένα της ΣΑΕ 071/3 Έργο 2006ΣΕ07130034. Ο προσδιορισμός της αποζημίωσης, σύμφωνα με το σχετικό πίνακα πιστώσεων που έχει συντάξει το ΥΠΕΧΩΔΕ, γίνεται με δικαστική Απόφαση αφού προηγηθεί Εκτίμηση του κάθε απαλλοτριούμενου ακινήτου από το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών σύμφωνα με το Νόμο 3555/2007, οποία και θα διαβιβαστεί στο αρμόδιο Δικαστήριο.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

7. Στην με αριθμό 1592/6-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βασιλείου Οικονόμου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 170/22-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω σχετικής ερώτησης και σύμφωνα με τα στοιχεία των αρμόδιων φορέων, σας ενημερώνουμε για τα εξής:

1. Οι προδιαγραφές έργων οδοποιίας και ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας προσδιορίζουν τον αναγκαίο εξοπλισμό ενός οδικού έργου για την ασφαλή διεξαγωγή της κυκλοφορίας, καθώς και τις διαδικασίες αστυνόμευσης των χρηστών του έργου.

2. Ο αυτοκινητόδρομος της Αττικής Οδού κατασκευάστηκε με πλήρη εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας, αναφορικά με τις απαιτήσεις για εξασφάλιση οδικής ασφάλειας, με βάση τις οποίες τοποθετήθηκε η αναγκαία κατακόρυφη σήμανση (πινακίδες πληροφοριακές & ρυθμιστικές) και περίφραξη.

3. Με βάση τον ήδη εγκατεστημένο εξοπλισμό εξασφαλίζεται η δυνατότητα πληροφόρησης των κινούμενων οδηγών, μέσω των ηλεκτρονικών πινακίδων μεταβλητών μηνυμάτων, οι οποίες προειδοποιούν τους επερχόμενους χρήστες, για τυχόν συμβάντα ώστε να έχουν την επαρκή και αναγκαία πληροφόρηση.

4. Οι ρίψεις λίθων και άλλων αντικειμένων από τρίτους σε οχήματα που κινούνται στον αυτοκινητόδρομο αποτελούν φαινόμενα παραβατικής συμπεριφοράς που θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια των συγκοινωνιών, αντιμετωπίζονται άμεσα αλλά δεν μπορούν να προληφθούν πλήρως με τεχνικά μέσα.

5. Σε κάθε περίπτωση το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο και ο Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας (ΚΟΚ) δεν αντιμετωπίζει τέτοια θέματα ούτε προβλέπει διαδικασίες και τεχνικές παρεμβάσεις για αντιμετώπιση παραβατικής συμπεριφοράς τρίτων.

6. Μετά την παράδοση σε χρήση του τμήματος της Αττικής οδού και επειδή το υπόψη φαινόμενο είχε ήδη παρουσιαστεί αποφασίστηκε και κατασκευάστηκε περίφραξη ύψους 3 μ. αντί 1,50 μ. που είχε κατασκευαστεί σύμφωνα με τις προδιαγραφές. Πρόσφατα αποφασίστηκε η τοποθέτηση περίφραξης ύψους 6 μ. στο τμήμα της Αττικής οδού που γειτνιάζει με τον οικισμό των ROMA, όπου και δημιουργείται το υπόψη φαινόμενο.

7. Έχει ήδη δοθεί εντολή στην Αττική Οδό Α.Ε να προχωρήσει στον ηλεκτροφωτισμό των γεφυρών (άνω διαβάσεων) της Αττικής οδού, δεδομένης της αδυναμίας των αρμοδίων φορέων (Δήμοι, Νομαρχίες, Περιφέρειας) να εγκαταστήσουν τον απαραίτητο ηλεκτροφωτισμό. Εξετάζεται επίσης και η περίπτωση αύξησης της περίφραξης των υπόψη γεφυρών, από 2,20 μ. που είναι σήμερα σε ύψος μεγαλύτερο για την κατά το δυνατό, αποτροπή φαινομένων ρίψης αντικειμένων.

8. Ο ΚΟΚ και οι υφιστάμενες προδιαγραφές δεν προβλέπουν την εγκατάσταση ρυθμιστικών πινακίδων αναγγελίας κινδύνου τέτοιων περιπτώσεων, ούτε γνωρίζουμε αντίστοιχες περιπτώσεις σε παρόμοια Έργα του εξωτερικού. Το ΥΠΕΧΩΔΕ θα αναθέσει στην Αττική Οδό Α.Ε την εκπόνηση ειδικής μελέτης σήμανσης, προκειμένου να εξασφαλιστεί το βέλτιστο αποτέλεσμα για τους χρήστες από τις παρεμβάσεις που θα προταθούν. Αν η μελέτη καταλήξει σε συγκεκριμένο τύπο πινακίδας θα απαιτηθεί η κατάλληλη προσθήκη ή τροποποίηση στον ΚΟΚ ώστε να συμπεριλάβει και το νόημα της σχετικής αναγγελίας.

9. Τέλος επανειλημμένα έχουμε καταφύγει στην αστυνομία, έχουμε ζητήσει την παρέμβαση των εισαγγελικών αρχών και του Συνήγορου του Πολίτη και έχουμε απευθύνει εκκλήσεις, τόσο στους κατοίκους του καταυλισμού, όσο και στις Αρχές, προκειμένου να σταματήσει αυτή η άκρως επικίνδυνη παραβατική και αντικοινωνική συμπεριφορά.

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ»

8. Στην με αριθμό 4062/9-1-08 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Σκουλά δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/Φ2/1784/21-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης, με αριθμό πρωτ. 4062/9-1-08, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιάννης Σκουλάς, με θέμα «ΑΙΤΗΜΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΚΩΦΩΝ», σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Εσωτερικών, αναγνωρίζοντας τις ιδιαίτερες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα άτομα με κώφωση τόσο στην εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας, όσο και στην προσπάθειά τους για επαγγελματική αποκατάσταση, εξέδωσε την ΔΟΑ/Φ.13/225/οικ.32993/4 Δεκεμβρίου 2007 εγκύκλιο, συστήνοντας στις υπηρεσίες, εφόσον η ξένη γλώσσα δεν προβλέπεται ως προσόν από τις οικείες οργανικές τους διατάξεις, να αποφεύγουν στις σχετικές προκηρύξεις πρόσληψης προστατευόμενων ατόμων του ν.2643/98 την πρόβλεψη της γνώσης ξένης γλώσσας ως απαραίτητου πρόσθετου προσόντος. Σκοπός του Υπουργείου μας είναι να ληφθεί μέριμνα για τη διαμόρφωση ευνοϊκότερων προϋποθέσεων απασχόλησης των κωφών ατόμων χωρίς να προκληθούν φαινόμενα άνισης μεταχείρισης.

Συναφώς σημειώνουμε ότι ειδικά για τους υποψήφιους με φυσικές ιδιαιτερότητες, με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας & Θρησκευμάτων έχει προβλεφθεί ειδικός τρόπος εξέτασης για την απόκτηση του Κρατικού Πιστοποιητικού Γλωσσομάθειας (Υ.Α. αριθ. 60043/ΚΒ/2003, ΦΕΚ821Β', άρθρο 22, όπως έχει τροποποιηθεί με την αριθ. 120786/ΚΒ/2005 όμοια απόφαση, ΦΕΚ1517Β').

Περαιτέρω, στην περίπτωση πλήρωσης θέσεων φορέων του Δημόσιου Τομέα με γραπτό διαγωνισμό, με την αριθ. 42948/10-12-03 (ΦΕΚ 1854 Β') απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών «Πλήρωση θέσεων του Δημόσιου Τομέα», έχουν προβλεφθεί σχετικά ειδικοί τρόποι εξέτασης των ατόμων με έλλειψη φυσικών σωματικών δεξιοτήτων.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ»

9. Στην με αριθμό 3740/28-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μαυρουδή Βορίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/7742/14-1-08 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Βορίδης, σας γνωρίζουμε ότι, κατά το χρονικό διάστημα από 20-09-2007 μέχρι σήμερα, από υπαλλήλους του φορέα «Εθνικό Θαλάσσιο Πάρκο Αλοννήσου Βορείων Σποράδων» υπεβλήθησαν στην αρμόδια Υπηρεσία μας τέσσερις (4) εγκλήσεις-μηνύσεις σε βάρος αλιέων, κατοίκων Αλοννήσου, για διάφορα αδικήματα (άρθρα 308, 331, 333, 381, 299 σε συνδυασμό με άρθρο 42 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και του ν. 2168/93). Στις δύο (2) περιπτώσεις η δικογραφία που σχηματίσθηκε υπεβλήθη στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, στη μία (1) περίπτωση η προανάκριση συνεχίζεται και στην άλλη ο δράστης συνελήφθη και ακολουθήθηκε η διαδικασία του αυτοφώρου. Πέραν αυτών έχουν εκτελεστεί τέσσερις (4) εισαγγελικές παραγγελίες που αφορούσαν συστάσεις σε κατοίκους του νησιού και έχουν γίνει οι σχετικές εγγραφές στο βιβλίο αδι-

κημάτων και συμβάντων της Υπηρεσίας.

Σε ό,τι αφορά την προστασία του ανωτέρω φορέα και των υπαλλήλων του, σας πληροφορούμε ότι, από τις Υπηρεσίες μας, λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα, κυρίως με τη διάθεση εποχούμενων περιπολιών για την επιτήρηση του φορέα. Επίσης λαμβάνονται μέτρα τάξης σε εκδηλώσεις - παραστάσεις και συγκεντρώσεις κατοίκων, όπως αυτές που έλαβαν χώρα την 03 και 26-08-2007, με τη συμμετοχή περίπου εβδομήντα (70) ατόμων, χωρίς να σημειωθούν έκτροπα. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειώσουμε ότι, με αφορμή τη λειτουργία του φορέα, από μικρή μερίδα κατοίκων της Αλοννήσου υπάρχουν αντιδράσεις, κυρίως εξαιτίας της περιορισμένης αλιευτικής δυνατότητας που τους παρέχεται πλέον, αλλά και των περιορισμένων χερσαίων δραστηριοτήτων, όπως ισχυρίζονται οι ίδιοι. Πάντως στις Υπηρεσίες μας δόθηκαν πρόσθετες εντολές και οδηγίες, για τη λήψη εντονότερων μέτρων αστυνόμευσης στην Αλόννησο, με στόχο την πρόληψη διάπραξης αδικημάτων και αποτελεσματικότερη προστασία του προαναφερόμενου φορέα και των υπαλλήλων του.

Σχετικά με το θέμα της στελέχωσης του Αστυνομικού Σταθμού Αλοννήσου, του προϊσταμένου αυτού Αστυνομικού Τμήματος Σκοπέλου, αλλά και των λοιπών Υπηρεσιών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μαγνησίας, σας ενημερώνουμε ότι το Υπουργείο μας θα προχωρήσει στη σταδιακή πλήρωση όλων των κενών οργανικών θέσεων του προσωπικού που έχουν παρουσιαστεί και αφέθηκαν να υπάρχουν ήδη προ του 2004, ώστε να μπορέσουν οι αστυνομικές Υπηρεσίες να επιτελέσουν την αποστολή τους, όπως απαιτεί ο ρόλος τους. Σήμερα οι Υπηρεσίες στελεχώνονται με το απαραίτητο προσωπικό, μέσα από τις δυνατότητες που παρέχει η δύναμη του Σώματος, με ορθολογική κατανομή αυτής, λαμβανομένου πάντα υπόψη και του ισχύοντος καθεστώτος μεταθέσεων του προσωπικού, όπως καθορίζεται από τις κείμενες διατάξεις.

Στο πλαίσιο αυτό έχει στελεχωθεί και η Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας με δύναμη, η οποία παρουσιάζει έλλειμμα έναντι της οργανικής της, όπως συμβαίνει με αρκετές αστυνομικές Υπηρεσίες. Πάντως στα πλαίσια των υπηρεσιακών δυνατοτήτων η εν λόγω Διεύθυνση, κατά τις τακτικές και συμπληρωματικές μεταθέσεις του παρελθόντος έτους, ενισχύθηκε με 16 αστυνομικούς διαφόρων βαθμών. Περαιτέρω ενίσχυσή της με προσωπικό θα γίνει και κατά το τρέχον έτος, λαμβάνοντας υπόψη και την ιδιαιτερότητα της κατάστασης που αναφέρει ο ερωτών Βουλευτής.

Τέλος το θέμα της πληρέστερης στελέχωσης των Υπηρεσιών της ανωτέρω Διεύθυνσης και της αποτελεσματικότερης λειτουργίας τους θα αντιμετωπισθεί και με την ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης - αναδιοργάνωσης των περιφερειακών αστυνομικών Υπηρεσιών, που προωθούμε και με την οποία συναρτάται και η ανακατανομή της οργανικής δύναμης αυτών, ώστε να εξοικονομηθεί προσωπικό, που θα διατεθεί σε μάχιμες Υπηρεσίες.

Ο Υφυπουργός
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΗΝΟΦΩΤΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κ. Μερεντίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 21 Φεβρουαρίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 614/18-2-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αικατερίνης Περλεπέ-Σηφουνάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πλήρωση των κενών θέσεων αγροτικών γιατρών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 626/18-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη λήψη μέτρων μείωσης του κόστους της αγροτικής παραγωγής και προστασίας του αγροτικού εισοδήματος κ.λπ..

3. Η με αριθμό 621/18-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά την επίσκεψη κλιμακίου του συλλόγου υπαλλήλων του Υπουργείου στην Υπηρεσία Αποκατάστασης Σεισμοπλήκτων Βορείου Ελλάδας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 628/18-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τη διερεύνηση της υπόθεσης έκδοσης άδειας οδήγησης σε σκοπιανό υπήκοο αναγράφοντας τη χώρα γέννησής του ως «Μακεδονία» κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 619/18-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Βαρβαρίγου προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την καθυστέρηση παράδοσης των νέων κτηριακών εγκαταστάσεων του αεροδρομίου Ζακύνθου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 622/18-2-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Περικλή Κοροβέση προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Πολιτισμού, σχετικά με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την περιοχή Ρωμανού Μεσσηνίας, όπου εκτελούνται εργασίες κατασκευής ξενοδοχείων κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις».

Πριν καλέσω στο Βήμα την πρώτη ομιλήτρια, που είναι η κ. Ελπίδα Τσουρή, θα μου επιτρέψετε να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 1ο Γενικό Λύκειο Μεγάρων Αττικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ελπίδα Τσουρή.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μια μικρή χώρα, όπως η Ελλάδα, η μεταμόρφωσή της σε κοινωνία της γνώσης αποτελεί το μοναδικό μέσο για την επιβίωση, την ανάπτυξη και στη συνέχεια, τη διάκρισή της στη νέα πολύπλοκη παγκόσμια τάξη πραγμάτων. Μόνο με κύριο μοχλό την τεχνολογία και με έμφαση στην έρευνα και στην καινοτομία, η χώρα μπορεί να αποκτήσει σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα και να αρχίσει να παίζει ρόλο πρωταγωνιστικό στο διεθνές γίγνεσθαι.

Το νέο προς συζήτηση θεσμικό πλαίσιο για την έρευνα και τεχνολογία το οποίο σήμερα συζητάμε, θα έπρεπε να αποτελεί ένα ουσιαστικό βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντίθετα, διαπιστώνουμε ότι και το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί μία αποσπασματική, μη λειτουργικά εφαρμόσιμη και τελικά, αναποτελεσματική θεσμική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Το πρώτο μισό τμήμα του νομοσχεδίου, το οποίο αφορά στο Εθνικό Πρόγραμμα Έρευνας και Τεχνολογίας αποτελεί επί της ουσίας μία εξαντλητική σε λεπτομέρειες περιγραφή του σχεδιασμού επί χάρτου, που επιχειρεί η Κυβέρνηση για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία. Στην ουσία παράγεται, δημιουργείται ένα αρκετά σύνθετο οργανωτικό σχήμα, με πλήθος θεσμικών οργάνων, με αρμοδιότητες και ρόλους όχι ευδιάκριτους μεταξύ τους, στο οποίο, σημειωτέον, ο ρόλος της Βουλής είναι ανύπαρκτος, ενώ ο ρόλος της Δημόσιας Διοίκησης απαξιώνεται πλήρως.

Ήδη έχουν αναφερθεί η Διυπουργική Επιτροπή για την Έρευνα και Τεχνολογία, τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Παιδείας, το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, ο νέος Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας, τα τομεακά επιστημονικά συμβούλια για κάθε τομέα επιστημονικής και τεχνολογικής πολιτικής.

Δικαίως, λοιπόν, αμφισβητείται η αποτελεσματικότητα και λειτουργικότητά του. Και το μόνο σίγουρο είναι ότι ανεξαρτήτως αποτελέσματος θα απασχοληθεί σε αυτά ένα πλήθος ανθρώπων, «ημετέρων» προφανώς, γεγονός που συνεπάγεται επιπρόσθετα και ένα πολύ υψηλό κόστος λειτουργίας.

Σχετικά με την προτεινόμενη Διυπουργική Επιτροπή για την Έρευνα και Τεχνολογία, με τη συμμετοχή πολλών Υπουργών και στην οποία προΐσταται ο Πρωθυπουργός, είναι εύλογα τα ερωτηματικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και βάσιμες οι αμφισβητήσεις που προκύπτουν για το κατά πόσο θα λειτουργήσει τελικά. Ας αναλογιστούμε τόσο τη μέχρι σήμερα αποδοθείσα κυβερνητική βαρύτητα και προτεραιότητα στο συγκεκριμένο πεδίο όσο και τη θητεία του Πρωθυπουργού στο Υπουργείο Πολιτισμού, αλλά και τη συχνότητα των συνεδριάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου. Ο Πρωθυπουργός, μάλιστα, προΐσταται και στο Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας.

Στο νέο αυτό δαιδαλώδες οργανωτικό σχήμα, τα δεκαπέντε διορισμένα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας -τα οποία ας σημειωθεί ότι δεν εκπροσωπούν φορείς- θα συντονίζουν και θα αποτιμούν την πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί, ενώ στον Εθνικό Οργανισμό Έρευνας και Τεχνολογίας, ένα νομικό πρόσωπο, δηλαδή, ιδιωτικού δικαίου και το διορισμένο πενταμελές διοικητικό συμβούλιο, ανατίθεται η διαχείριση του συνόλου των ερευνητικών κονδυλίων από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης της τάξης του 1,4 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Είναι προφανές ότι ο ρόλος της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας αποδυναμώνεται, αφού σχεδόν όλες οι ουσιαστικές αρμοδιότητες μεταβιβάζονται στον Οργανισμό Έρευνας και Τεχνολογίας. Μέρος από το έμπειρο στελεχικό της δυναμικό, με τρόπο αυθαίρετο και χωρίς κριτήρια, θα αποσπαστεί και θα στελεχώσει αρχικά τα νέα όργανα. Οι διευθύνσεις, όπως και οι αρμοδιότητες της Γενικής Γραμματείας θα συρρικνωθούν και στο παρόν σχέδιο νόμου δεν προβλέπεται καμμιά μεταβατική διάταξη που να αφορά στο υπηρεσιακό μέλλον και στην αξιοποίηση, τόσο του μόνιμου όσο και του αποσπασμένου από τα ερευνητικά κέντρα προσωπικού.

Και αν ο νέος οργανισμός θα διαχειριστεί όλα τα κονδύλια του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την έρευνα, είναι ασαφής έως δυσδιάκριτος ο τρόπος διαχείρισης και διάθεσης των ερευνητικών κονδυλίων από άλλες πηγές χρηματοδότησης, εκτός βέβαια και αν δεν υπάρξουν.

Μετά την πρόσφατη αναθεώρηση, ο στόχος που ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχαμε θέσει, να διατίθεται δηλαδή για την έρευνα και τεχνολογία το 1,5% του Α.Ε.Π. με 40% ιδιωτική συμμετοχή μέχρι το 2010, μετατέθηκε από εσάς πέντε χρόνια αργότερα. Σήμερα διατίθεται μόλις το 0,6%. Αυτή είναι η πολιτική σας, αυτά είναι τα βήματα της πολιτικής σας και απ' αυτό φαίνεται και η σημασία την οποία αποδίδετε σε ένα νευραλγικό για το μέλλον της χώρας τομέα.

Παρ'όλο που στην εισηγητική έκθεση γίνεται αναφορά στην ανάγκη προώθησης της έρευνας και μάλιστα της βασικής έρευνας, η οποία βεβαίως και συνεπάγεται την αδήριτη ανάγκη αύξησης της χρηματοδότησής της με δέσμευση εθνικών πόρων, δεν έχει υπάρξει καμμία τέτοια δέσμευση, όπως προκύπτει σαφέστατα και από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Αυτό που γίνεται σαφές από τις επί μέρους διατάξεις του νομοσχεδίου είναι ότι από τον τακτικό προϋπολογισμό δεν διαθέτετε πόρους, ούτε καν για τα λειτουργικά έξοδα όλων αυτών των οργάνων. Επιπρόσθετα, εισηγείσθε μια υπερβολική ευελιξία διαχείρισης των κονδυλίων για την έρευνα, με τη δημιουργία ειδικών λογαριασμών αγνώστου αριθμού -τους οποίους βεβαίως θέλω να υπενθυμίσω ότι είχατε υποσχεθεί ότι θα καταργήσετε- και τη δυνατότητα απ' ευθείας αναθέσεων μελετών, προγραμμάτων, έργων, προμήθειας εξοπλισμού, κατά παρέκκλιση των διατάξεων και των κανόνων του δημόσιου λογιστικού.

Ο ρόλος του Υπουργείου Παιδείας, χωρίς να υπάρχει ρητή αναφορά στις αρμοδιότητές του, με την απλή συναρμοδιότητά του σε έναν αριθμό έκδοσης κανονιστικών πράξεων, είναι πιθανόν -αν όχι βέβαιο- ότι θα μετεξελιχθεί σε μια ακόμα απλή γραφειοκρατική διαδικασία. Άλλωστε, δεν δίνεται ιδιαίτερη μέριμνα και βαρύτητα στο ρόλο της ανώτατης εκπαίδευσης, ένα χώρο συνεχούς έρευνας, όπου μπορεί και πρέπει να παραχθεί το σημαντικότερο ποσοστό έρευνας.

Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι η ερευνητική δραστηριότητα των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, όπως και των υπόλοιπων ερευνητικών φορέων που εποπτεύονται από άλλα Υπουργεία, πλην του Υπουργείου Ανάπτυξης, δεν ενσωματώνεται στο παρόν σχέδιο νόμου. Ενιαίος χώρος έρευνας και τεχνολογίας δεν επιτυγχάνεται. Ο κατακερματισμός της εθνικής ερευνητικής προσπάθειας θα συνεχιστεί. Τα ερευνητικά κονδύλια του Υπουργείου Παιδείας από το Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, 420.000.000 ευρώ, δεν περιλαμβάνονται στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου και θα διατεθούν από το Υπουργείο Παιδείας απευθείας μόνο στα πανεπιστήμια.

Επομένως, εθνικό στρατηγικό σχεδιασμό για την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία, όπως και για την παιδεία, προς όφελος μακροχρόνιων οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών στόχων, δεν διαθέτετε. Και πολύ περισσότερο, δεν δια-

θέτετε αποτελεσματικές πολιτικές και εργαλεία υλοποίησης.

Είναι ενδεικτικό ότι για ενεργοποιήσετε τον παρόντα νόμο και να συγκεκριμενοποιήσετε το περιεχόμενό του θα απαιτηθούν πάνω από πενήντα προεδρικά διατάγματα και κοινές υπουργικές αποφάσεις.

Το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου στην ουσία του δεν απαντά και δεν ανταποκρίνεται σε καίρια για την ελληνική πραγματικότητα, για τις ελληνικές ανάγκες ζητήματα, που αφορούν στην ανάγκη ενός ευέλικτου θεσμικού πλαισίου για τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου και λειτουργικού συστήματος παραγωγής, διάχυσης αλλά και αξιολόγησης της νέας γνώσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο χώρος της παιδείας και της έρευνας πρέπει να είναι ενιαίος. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι οι δραστικές αλλαγές στο χώρο της παιδείας, ξεκινώντας από την αναπροσαρμογή των προγραμμάτων εκπαίδευσης για την ενθάρρυνση της δημιουργικότητας και της καινοτομίας των νέων ανθρώπων, της νέας γενιάς.

Απαιτούνται, λοιπόν, κατά την άποψή μας, σαφής δέσμευση αύξησης της δημόσιας χρηματοδότησης της έρευνας, κατευθύνοντας τους πόρους με αξιοκρατικά και ανταγωνιστικά κριτήρια επιλογής, ενθάρρυνση της ιδιωτικής χρηματοδότησης της έρευνας με συγκεκριμένα κίνητρα και πρόσβαση σε ειδικές πηγές χρηματοδότησης για την ερευνητική τους δραστηριοποίηση, οικοδόμηση συνεργειών μεταξύ των ερευνητικών κέντρων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και των επιχειρήσεων με κοινά πεδία έρευνας και, τέλος, ενεργητικές πολιτικές μεταφοράς, διάχυσης και αξιοποίησης της τεχνολογικής γνώσης και την ενσωμάτωσή της στις επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Για όλους αυτούς τους λόγους θεωρούμε την πρότασή σας ελλιπή, ασαφή και αναποτελεσματική και γι' αυτό την καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κυρία Τσουρή.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατία κ. Αικατερίνη Παπακώστα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα εξαιρετικά κρίσιμο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο φέρει τον τίτλο «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις». Και είπα εξαιρετικά κρίσιμο υπό την έννοια ότι υπάρχει ανάγκη αναμόρφωσης, υπάρχει ανάγκη κάλυψης του ελλείμματος του θεσμικού πλαισίου για την έρευνα, την τεχνολογία, την καινοτομία στη χώρα μας.

Και, βέβαια, πρέπει να πω ότι με το παρόν σχέδιο νόμου και άρα με την κάλυψη του ελλείμματος του θεσμικού οπλοστασίου μας -άρα θωρακίζοντας το θεσμικό μας οπλοστάσιο- επιχειρούνται να υλοποιηθούν δύο γενικές κατευθύνσεις. Η πρώτη αφορά τη στρατηγική και το σχεδιασμό της έρευνας στη χώρα μας και η δεύτερη κατεύθυνση αφορά την αποτελεσματικότερη διαχείριση όλου αυτού του πλαισίου.

Πρέπει να σας πω ότι πήρα το λόγο να μιλήσω γι' αυτό το νομοσχέδιο, διότι θεωρώ ότι μας δίνεται η λαμπρή ευκαιρία να καλύψουμε και ένα άλλο έλλειμμα, το οποίο υφίσταται εν τοις πράγμασι, όσον αφορά τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με το ανθρώπινο δυναμικό, με τους ανθρώπινους πόρους.

Και παίρνω αφορμή από ένα σημείο της αιτιολογικής έκθεσης του παρόντος σχεδίου νόμου, το οποίο έρχεται στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία και δη στην Ολομέλεια προς συζήτηση και ψήφιση, όπου λέει ότι για να γίνουν όλα αυτά, δηλαδή για να πιάσουμε τους στόχους της έρευνας, της καινοτομίας, της τεχνολογίας και να εναρμονιστούμε με το υπόλοιπο ευρωπαϊκό περιβάλλον αλλά και με τις άλλες χώρες του κόσμου –έτσι λέει η αιτιολογική έκθεση- θα πρέπει να γίνει το εξής: «Μέσα σ' αυτό το παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον, η χώρα μας» –και διαβάζω ακριβώς γιατί έχει ιδιαίτερη αξία και σημασία για την τοποθέτηση την οποία θα κάνω στη συνέχεια- «καλείται να κατακτήσει ενεργό θέση στο διεθνές ερευνητικό γίγνεσθαι και να επιταχύνει τους ρυθμούς ανάπτυξης, ώστε να ανταποκριθεί στις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας της πληροφορίας και της κοινωνίας της γνώσης. Το ανθρώπινο δυναμικό –και αυτό είναι το σημείο κλειδί κατά τη γνώμη μου- υπάρχει και βρίσκεται σε ετοιμότητα. Καθήκον της ελληνικής πολιτείας είναι να δημιουργήσει τις κατάλληλες υποδομές και συνθήκες και να προσφέρει τις ευκαιρίες για την αξιοποίηση αυτού του δυναμικού».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ υπάρχει ένα μεγάλο έλλειμμα το οποίο οφείλω να επισημάνω και θέλω να πιστεύω, χωρίς να προκαταλαμβάνω την πρόθεση και τη βούληση της Κυβέρνησης, ότι αυτό θα καλυφθεί σ' αυτήν τη συζήτηση. Και ποιο είναι αυτό; Αν αναφερόμαστε στην αξιοποίηση των ανθρωπίνων πόρων, δηλαδή του δυναμικού, τότε αυτό θα πρέπει να γίνεται επί ίσοις όροις και δεν θα πρέπει να έχουμε ερευνητές, ερευνήτριες και στελεχικό δυναμικό, το οποίο μοιράζεται άνισα. Και αναφέρομαι στην ανισότητα ως προς το φύλο.

Εδώ, θα μου επιτρέψετε να κάνω τις εξής παρατηρήσεις: Προσφάτως έχουμε μελέτη η οποία πραγματοποιήθηκε από το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου φαίνεται ότι γι' αυτό το στελεχικό δυναμικό –το οποίο είναι υπαρκτό, άριστο και το οποίο οφείλουμε να αξιοποιήσουμε και να «πατήσουμε» ώστε να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην έρευνα, στην τεχνολογία, στην καινοτομία και στην κοινωνία της γνώσης- η απουσία των γυναικών από τις επιτροπές που διαμορφώνουν τις πολιτικές στα πανεπιστήμια και στην έρευνα έρχεται σε αντίθεση με το πρότυπο της ακαδημαϊκής κοινότητας που χαρακτηρίζεται από τους στόχους της ίσης μεταχείρισης και των ίσων ευκαιριών, ιδιαίτερα εάν λάβουμε υπ'όψιν μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι σήμερα το ποσοστό των φοιτητριών στα πανεπιστήμια υπερβαίνει το 50% και επηρεάζει αναπόφευκτα και τον προσανατολισμό των επιστημονικών προγραμμάτων και τις επενδύσεις που γίνονται σε συγκεκριμένους ερευνητικούς τομείς.

Τα προβλήματα των γυναικών επιστημόνων έχουν γίνει αντικείμενο εκτεταμένης μελέτης και πρέπει να σας πω όχι μόνο σε χώρες της Ευρώπης, αλλά και στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στην Αυστραλία και στη Νέα Ζηλανδία και αλλού.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει προτείνει μια σειρά από μέτρα στο πλαίσιο του gender main streaming, δηλαδή της ενσωμάτωσης της διάστασης της ισότητας των φύλων σε όλες τις δομές και λειτουργίες των ανωτάτων εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Πρέπει να σας πω δε ότι οι γυναίκες σήμερα επιστήμονες ερευνήτριες αποτελούν το 27% του συνόλου των μελών του διδακτικού επιστημονικού προσωπικού των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων μας και περίπου το 35% του ερευνητικού προσωπικού στους πενήντα μεγαλύτερους κρατικούς ερευνητικούς φορείς και οργανισμούς.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής: Παρά τη σημαντική είσοδο των γυναικών στις επιστήμες και στην έρευνα, δεν έχει επέλθει η οποιαδήποτε αναδιάρθρωση στις δομές στο εσωτερικό των οργανισμών, με αποτέλεσμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι χώροι αυτοί να εξακολουθούν να είναι τεχνικά και τεχνητά ανδροκρατούμενοι. Δηλαδή, οι μεν άνδρες εργάζονται συνήθως σε θετικές και τεχνικές επιστήμες, ενώ οι γυναίκες σε ανθρωπιστικές και κοινωνικές επιστήμες. Και αυτός ο διαχωρισμός των φύλων ανά επιστημονικό αντικείμενο είναι τόσο μεγάλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ώστε μπορούμε μετά βεβαιότητος να μιλάμε για ανδρικές και γυναικείες επιστήμες, πράγμα το οποίο δεν νομίζω ότι επιτρέπεται σε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα.

Πρέπει να σας πω ότι σύμφωνα με έρευνα –του 2004 μάλιστα- του προπτυχιακού προγράμματος σπουδών για θέματα φύλου και ισότητας, στο σύνολο των ελληνικών πανεπιστημίων, οι γυναίκες στη βαθμίδα του καθηγητή αποτελούσαν μόλις το 14% του συνόλου των μελών του Δ.Ε.Π. και οι άνδρες το 86%. Στα ερευνητικά κέντρα, το αντίστοιχο ποσοστό των ανδρών ήταν 82,7% και των γυναικών 17,3%.

Πρέπει, λοιπόν, να σας πω ότι αυτό το δεδομένο ανισότητας

είναι, κατά την άποψή μου, ένα σημείο στο οποίο πρέπει να εστιάσουμε. Και πρέπει να σας πω, επίσης, ότι το ποσοστό των γυναικών πανεπιστημιακών δεν αυξάνεται αντίστοιχα με το ποσοστό των γυναικών που πραγματοποιούν το διδακτορικό τους.

Αποτέλεσμα, λοιπόν, των αλλεπάλληλων δυσκολιών και απογοητεύσεων που αναμένουν τις γυναίκες στον ακαδημαϊκό χώρο, είναι και το φαινόμενο της διαρροής αγωγού, όπως λέγεται, δηλαδή της αποχώρησής τους από το ακαδημαϊκό επάγγελμα για άλλη καριέρα εκτός των πανεπιστημίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι σ' ένα τέτοιο πολύ σημαντικό σχέδιο νόμου, όπου ορίζουμε και θεσμοθετούμε το θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας της χώρας και όπου στην αιτιολογική έκθεση την οποία με νομοθετική πρωτοβουλία της φέρνει η Κυβέρνηση, εστιάζει την προσοχή της –και ορθώς- στην αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού της χώρας, δηλαδή την αξιοποίηση των ανθρώπινων παραγωγικών πόρων, των ανθρώπινων πόρων των επιστημονικών και των ερευνητικών, για τη συμμετοχή των γυναικών επιστημόνων στα εθνικά όργανα σχεδιασμού και υλοποίησης ερευνητικής πολιτικής, στα τομεακά ερευνητικά συμβούλια, στις επιτροπές κριτών για την αξιολόγηση των ερευνητικών προτάσεων και την αποτίμηση των ερευνητικών προγραμμάτων, αλλά και στις επιτροπές εμπειρογνωμόνων για την αξιολόγηση ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων, στις επιτροπές κριτών για την πρόσληψη και προαγωγή ερευνητικού προσωπικού των ερευνητικών κέντρων και των αυτοτελών ερευνητικών ινστιτούτων, αλλά και σε οποιαδήποτε άλλη επιστημονική επιτροπή συγκροτηθεί για τις ανάγκες λειτουργίας του παρόντος σχεδίου νόμου, θα πρέπει να ισχύσει η ποσόστωση κατ' ελάχιστον του 1/3 βάσει του άρθρου 116 του Συντάγματος για τις γυναίκες επιστήμονες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άλλως πώς, εάν δεν «πατήσει» επί ίσοις όροις στο στελεχικό δυναμικό των ανδρών και των γυναικών, δεν θα μπορέσουμε με επάρκεια να «πατήσουμε» και να υλοποιήσουμε ένα σχέδιο νόμου το οποίο είναι αισιόδοξο, δυναμικό και δίνει λύση, εάν θέλετε, σε προβλήματα ή σε στρεβλώσεις και σε ελλείμματα που υπήρχαν στο θεσμικό μας πλαίσιο.

Πρέπει να αξιοποιηθεί με βάση και την αρχή του άρθρου 116 του Συντάγματος για την ισότητα, για τις ίσες ευκαιρίες, για την ίση αξιοποίηση των ικανών επιστημόνων, των ικανών ερευνητών και ερευνητριών που δεν μπορεί να διαχωρίζονται με βάση το φύλο, αλλά με βάση την αξιοκρατική, τη διαφανή και την ίση αξιοποίησή τους επ' ωφελεία του τόπου και της χώρας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα η συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Αθανασία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα δεν ανταποκρίνεται στους στόχους του εκσυγχρονισμού της ερευνητικής και τεχνολογικής πολιτικής, διότι δεν ενισχύει τον αναπτυξιακό χαρακτήρα της έρευνας. Οι όροι ανάπτυξης και η ανταγωνιστικότητα δεν είναι κενά περιεχομένου. Ανάπτυξη σημαίνει αύξηση του πλούτου και αυτό προϋποθέτει ανταγωνιστικότητα. Όμως, με τι όρους και με ποιες προϋποθέσεις θα φτάσουμε στην ανταγωνιστικότητα, η οποία σήμερα είναι καταδικασμένη να βασίζεται στη γνώση, άρα στην έρευνα και στην καινοτομία; Σε ένα ανοιχτό διεθνές περιβάλλον πρέπει να ανταγωνιστούμε στη βάση της γνώσης και της ικανότητας παραγωγής νέας γνώσης, δηλαδή σ' αυτό που λέμε «έρευνα και καινοτομία».

Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχοντας αντιληφθεί ότι αυτό είναι αναγκαία και ικανή συνθήκη για να γίνει η Ελλάδα μια ισχυρή και κοινωνικά συνεκτική οικονομία, επένδυσαν σ' όλα αυτά, δηλαδή στην έρευνα, στην οικονομία της γνώσης και στην καινοτομία, για την πρόοδο και την ευημερία των πολιτών της Ελλάδας. Είναι το μοναδικό μοντέλο που θα μας καταστήσει ανταγωνιστικούς στο νέο διεθνές περιβάλλον και θα δημιουργήσει πραγματικά βιώσιμη ανάπτυξη και ευημερία, ανεβάζοντας το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως Κυβέρνηση, με στοχευμένα μέτρα και ενέργειες, προώθησε την εφαρμοσμένη έρευνα στην Ελλάδα, εκσυγχρόνισε το θεσμικό πλαίσιο και πήρε σημαντικές πρωτοβουλίες για τη σύνδεση επιχειρήσεων και ερευνητικών κέντρων. Είχε αναλάβει σημαντικές δράσεις για την ενεργό εμπλοκή και δραστηριοποίηση των ελληνικών επιχειρήσεων στους τομείς έντασης γνώσης, προωθώντας εξειδικευμένα προγράμματα συνεργασιών μεταξύ ερευνητικών φορέων του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα. Και αυτό είχε σημαντικά αποτελέσματα.

Το 2003, η κυβέρνηση Σημίτη υιοθέτησε σαν στόχο να ανεβάσει το 0,61% του Α.Ε.Π. για την έρευνα στο 1,5% μέχρι το 2010, όταν ο κοινοτικός στόχος ήταν 3%. Αυτόν το στόχο στα λόγια, όπως αποδείχθηκε μετά, τον αποδέχτηκε και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μετά τις εκλογές του 2004. Όμως, όλα αυτά τα χρόνια έχουμε στασιμότητα, για να μην πούμε ότι έχουμε οπισθοδρόμηση.

Μάλιστα, σε μια προσπάθεια για να διασκεδάσετε όλες αυτές τις εντυπώσεις, η Κυβέρνησή σας, κύριε Υπουργέ, μεταθέτει αυτόν το στόχο από το 2010 στο 2015, κάνοντάς τον όλο και πιο δύσκολο και μη εφικτό, γιατί ο ρυθμός αύξησης των δαπανών για την έρευνα και την τεχνολογική ανάπτυξη υπολείπεται του ρυθμού αύξησης του Α.Ε.Π..

Η πρώτη διαπίστωση, λοιπόν, που θέλω να κάνω στο σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα είναι ότι δεν προωθεί τη σύνδεση της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας με την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, όπως επιτάσσουν οι σύγχρονες διεθνείς αντιλήψεις.

Στο άρθρο 1 προστίθεται, βεβαίως, και η καινοτομία στο πακέτο «έρευνα και τεχνολογία», αλλά την ορίζει ως υποχρέωση του κράτους και αυτό είναι ακατανόητο. Στην οικονομία της αγοράς, η καινοτομία συνιστά αναγκαία και ικανή συνθήκη επιβίωσης για τις επιχειρήσεις. Ο ρόλος του κράτους είναι να εγγυάται ένα περιβάλλον που θα ενθαρρύνει την ανάπτυξη της καινοτομίας με θεσμικές παρεμβάσεις και πρωτοβουλίες.

Αυτό το σχέδιο νόμου είναι γεμάτο αοριστίες. Δεν θέτει στόχους, ενώ δεν διαφαίνεται η ύπαρξη πολιτικής βούλησης, προκειμένου να προσεγγιστούν οι στόχοι της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την έρευνα. Λείπει η τεκμηρίωση. Σημειωτέον ότι στην εισηγητική έκθεση προβάλλεται το γεγονός ότι το σχέδιο νόμου ετοιμάστηκε από μία μικτή επιτροπή εμπειρογνωμόνων –το Υ.Π.Α.Ν. και το ΥΠΕΠ- χωρίς να ληφθούν καθόλου υπ'όψιν οι απόψεις των ερευνητών και κυρίως των επιχειρήσεων, όπως επιτάσσουν οι σύγχρονες αντιλήψεις.

Ένα άλλο στοιχείο που καταδεικνύει την προχειρότητα και την επιπολαιότητα με την οποία αντιμετωπίζετε σαν Κυβέρνηση και τον τομέα της έρευνας, είναι ότι ενώ εκφράζονται ευχολόγια για την ανάγκη αύξησης της δαπάνης για έρευνα και ιδιαίτερα εκείνης των επιχειρήσεων, δεν υπάρχει καμμία πρόβλεψη για τα οικονομικά μεγέθη ή για κίνητρα.

Μελέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδεικνύουν πως όσο περισσότερο το Α.Ε.Π. αφιερώνεται στην έρευνα σε μια περιοχή τόσο πλουσιότερη γίνεται αυτή και ότι η έρευνα και η καινοτομία συμβάλλουν στη δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας.

Χωρίς χρήματα δεν μπορεί να γίνει έρευνα και μάλιστα σε μία χώρα σαν τη δική μας, στην οποία ο μεγαλύτερος χρηματοδότης της έρευνας είναι –δυστυχώς μεν, αλλά έτσι είναι- το δημόσιο.

Η πολύ χαμηλή χρηματοδότηση, λοιπόν, δημιουργεί προβλήματα. Δηλαδή, δεν δίνετε ούτε χρήματα ούτε βελτιώνετε τις προϋποθέσεις για την αξιοποίηση της έρευνας. Οι μηχανισμοί που θεσπίζετε και τα πολυπρόσωπα όργανα εγγυώνται την αδυναμία χάραξης προτεραιοτήτων. Κανείς δεν διαφωνεί ότι είναι χρήσιμο και αναγκαίο να υπάρξει περισσότερος συντονισμός των εγχώριων ερευνητικών δραστηριοτήτων και μείωση του κατακερματισμού τους.

Όμως, οι προβλέψεις του νόμου, τα προτεινόμενα όργανα

και εργαλεία ουδόλως συμβάλλουν προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντίθετα, ο νόμος αυξάνει τη γραφειοκρατία με το πλήθος οργάνων και επιτροπών που προβλέπει και εισάγει νέες πολύπλοκες δομές. Αντί να θεσπίζει διατάξεις και κριτήρια, περιγράφει δράσεις και παραπέμπει την επίλυση των θεμάτων σε κοινές υπουργικές αποφάσεις.

Η διυπουργική επιτροπή που αποτελείται από πλειάδα Υπουργών, των οποίων τα Υπουργεία δεν ασχολούνται ή ασχολούνται ελάχιστα με την έρευνα και την τεχνολογία, αγνοούν την έννοια της καινοτομίας. Επιπλέον, αυτή η επιτροπή δεν μπορεί να συνέρχεται υπό τον Πρωθυπουργό για λόγους που εξηγήθηκαν πριν από λίγο από τους συναδέλφους μου, για να συντονίζει και τις δραστηριότητες των Υπουργείων Ανάπτυξης και Παιδείας. Χωρίς την ανάπτυξη δραστηριοτήτων έρευνας και καινοτομίας από όλα τα συμμετέχοντα Υπουργεία –που έτσι θα γίνει- αυτή η διυπουργική επιτροπή θα έχει την τύχη εκείνης του 1978-1981.

Επιπλέον, η τόσο συχνή παραπομπή σε κατά παρέκκλιση ρυθμίσεις και μάλιστα για θέματα ευαίσθητα, δημιουργεί ερωτηματικά και μπορεί να θεωρηθεί –μπορεί να θεωρηθεί- ως κατασκευή «παραθύρων» για μια ευνοϊκή μεταχείριση των «ημετέρων».

Παράλληλα, επιχειρείται η ανάθεση σχεδιασμού και υλοποίησης πολιτικής σε όργανα που θα έπρεπε να έχουν αποκλειστικά συμβουλευτικό χαρακτήρα, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας.

Τέλος, δημιουργείται ένας ακόμα φορέας, ο Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας, όπου και εκεί υπάρχει σύγχυση. Τυπικά παρουσιάζεται ως φορέας διαχείρισης, αλλά κατ' ουσίαν του ανατίθεται η αρμοδιότητα να καταρτίζει το εθνικό πρόγραμμα έρευνας και τεχνολογίας, δημιουργώντας έτσι σύγχυση και επικάλυψη αρμοδιοτήτων με τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας.

Ποια θα είναι η σχέση της Γενικής Γραμματείας και του Ε.Ο.Τ.; Πώς θα λειτουργήσουν και θα συνεργάζονται όλες αυτές οι δομές; Όλα αυτά τα μεθοδεύετε -ως γνωστόν είναι η προσφιλής σας μέθοδος- εν κρυπτώ και παραβύστω.

Η ψήφιση του σχεδίου νόμου αυτή την εποχή που κλείνουν τα επιχειρησιακά προγράμματα της περιόδου 2000-2006 και πρέπει να εντατικοποιηθούν οι απορροφήσεις –Ε.Π.Α.Ν., Ε.Π.Ε.Α.Κ., Ε.Σ.Π.Α., τα Προγράμματα Ανταγωνιστικότητας- θα δημιουργήσει ακόμα μεγαλύτερη σύγχυση στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας, η οποία είναι αρμόδια για το κλείσιμο των παλιών και το άνοιγμα των νέων δράσεων της έρευνας και της καινοτομίας.

Σημειώνω ότι τα νέα αυτά προγράμματα έπρεπε ήδη να εκτελούνται από τις αρχές του 2007 και μέχρι αυτήν την ώρα, δεν έχουμε τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ένα ακόμη πρόβλημα αυτού του σχεδίου νόμου είναι ότι καλλιεργεί, ενώ θα μπορούσε και όφειλε να αμβλύνει την αντιπαλότητα ανάμεσα στα ερευνητικά κέντρα και τα πανεπιστήμια.

Με την κατάθεση αυτού του σχεδίου νόμου χάνεται μία ακόμα ευκαιρία με την οποία θα μπορούσε να ληφθεί επιτέλους μία μέριμνα για να λήξει αυτός ο υπόγειος πόλεμος που υπάρχει μεταξύ πανεπιστημίων και ερευνητικών κέντρων.

Τέλος, κλείνοντας, για να μην εκμεταλλευτώ το χρόνο και την ανοχή του Προέδρου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μην αγχώνεστε, κυρία Μερεντίτη. Ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Θα ήθελα, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, να σας μεταφέρω και τη μεγάλη ανασφάλεια των υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας που δεν ξέρουν τι μέλλει γενέσθαι.

Για όλα αυτά καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε την κυρία Μερεντίτη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανούσος Βολουδάκης.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό,τι και να πει κανείς για τη σημασία της έρευνας και της τεχνολογίας στο σύγχρονο κόσμο, ίσως δεν είναι αρκετό. Όλοι τόνισαν τη σημασία τους, η οποία είναι αυτονόητη και άρα, δεν θα ασχοληθώ κι εγώ με τη σημασία του ζητήματος.

Θα ήθελα μόνο να επισημάνω ότι υπάρχει γενικά στην Ευρώπη ένα πρόβλημα με την έρευνα και την τεχνολογία. Ο στόχος της Στρατηγικής της Λισαβόνας, δηλαδή το να φτάσουμε να δαπανάται στην Ευρώπη το 3% του συνολικού εγχώριου προϊόντος σε δαπάνες έρευνας και τεχνολογίας, δεν θα επιτευχθεί, κάτι που έχει ήδη παραδεχθεί η Κομισιόν. Αντίστοιχα, δεν επιτυγχάνεται και στον τόπο μας ο στόχος που είχε τεθεί και μετατίθεται για αργότερα. Βέβαια, στην Ελλάδα το πρόβλημα είναι ακόμη μεγαλύτερο, γιατί ξεκινάμε από ένα βήμα πιο πίσω. Άρα οπωσδήποτε χρειάζεται να αναλάβουμε δράση για να λυθεί αυτό το πρόβλημα.

Πιστεύω ότι το σχέδιο νόμου που συζητούμε κάνει πολύ σημαντικά βήματα προς αυτήν την κατεύθυνση. Το πιο σημαντικό για μένα είναι ότι για πρώτη φορά θεσμοθετείται ένας τρόπος να εκπονείται η εθνική στρατηγική για την έρευνα και την τεχνολογία και θεσμοθετείται ακόμα παραπάνω μία δομή με την οποία θα υλοποιείται αυτή η στρατηγική.

Παράλληλα καταργείται η πολυδιάσπαση σε φορείς, ιδρύματα και ινστιτούτα που καθιστούσαν και καθιστούν δύσκολη την αποτίμηση των αποτελεσμάτων της έρευνας και της τεχνολογίας και των αποτελεσμάτων των επενδύσεων στην έρευνα και την τεχνολογία και πιστεύω ότι οδηγούμαστε σε μια πιο αποτελεσματική δομή. Όλα αυτά που προανέφερα αποτελούν για μένα επαρκείς λόγους για να υπερψηφίσω το σχέδιο νόμου.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα που συζητούμε σήμερα είναι μία καλή αφορμή για να συζητήσουμε μερικά γενικότερα πολιτικά ζητήματα που άπτονται του αντικειμένου του σχεδίου νόμου, αλλά που έχουν και πολύ ευρύτερη και μεγαλύτερη σημασία για τον τόπο μας.

Από τη συζήτηση που παρακολουθούμε από χθες, προέκυψε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία σύγχυση στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης γύρω από τα βασικά ζητήματα που αφορούν την ανάπτυξη του τόπου. Ακούσαμε ταυτόχρονα δύο αντικρουόμενες απόψεις. Ακούσαμε κάποιους συναδέλφους να επικρίνουν το σχέδιο νόμου, επειδή δεν συνδέει, κατά την άποψή τους, επαρκώς την έρευνα με την επιχειρηματικότητα και την ανταγωνιστικότητα, και την ίδια στιγμή, ακούσαμε άλλους συναδέλφους από την Αξιωματική Αντιπολίτευση να επικρίνουν το σχέδιο νόμου με τη γνωστή τετριμμένη επιχειρηματολογία της δεκαετίας του '80 περί ξεπουλήματος της έρευνας και των πανεπιστημίων στην αγορά κ.ο.κ..

Δεν θα το ανέφερα ειδικότερα αυτό το ζήτημα, αν δεν ήταν ένα χαρακτηριστικό δείγμα της ιδεολογικής συγχύσεως και του ελλείμματος πολιτικής του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το οποίο είδαμε να εκφράζεται κατά τον ίδιο και εντονότερο τρόπο σ' ένα ζήτημα πολύ σημαντικότερο και συνδεόμενο μ' αυτά που συζητούμε σήμερα, αυτό της αναθεώρησης του άρθρου 16 του Συντάγματος. Και εκεί είδαμε παλινωδίες που δείχνουν αυτόν τον εσωτερικό διχασμό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που για μένα συνιστά πρόβλημα για τον τόπο.

Αυτό που χρειαζόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αλλαγή νοοτροπίας στον τόπο μας γύρω από τα ζητήματα αυτά. Εχθρός κάθε προοπτικής ανάπτυξης του τόπου είναι η φιλοσοφία της ήσσονος προσπάθειας, μια φιλοσοφία που –φοβούμαι- υποκρύπτεται σε πολλές από τις επικριτικές γι' αυτό το σχέδιο νόμου απόψεις που ακούσαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε πολλές περιπτώσεις στον τόπο μας επικρατεί καθεστώς ιδεολογικής τρομοκρατίας για την ακαδημαϊκή κοινότητα, ιδεολογική τρομοκρατία που συχνά φθάνει ή και ξεπερνά τα όρια της φυσικής βίας. Πώς αλλιώς να χαρακτηρίσω αυτά που ακούστηκαν στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής από τον πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης ότι πολλές φορές κλείνουν πανεπιστήμια και εργαστήρια, γιατί

κάποιες θορυβώδεις μειοψηφίες κρίνουν ότι η μία ή η άλλη απόφαση της συγκλήτου ή του πρύτανη είναι αντίθετη προς αυτό που είναι η ιδεολογική τους τοποθέτηση. Αυτό για μένα είναι ιδεολογική τρομοκρατία. Αυτό είναι μια βαθύτατη συντηρητική αντίληψη ορισμένων αυτοπροσδιορισμένων ως προοδευτικών, η οποία πραγματικά πηγαίνει τον τόπο πίσω.

Είναι τόση η επιβολή αυτού του ρεύματος που λέει «Μακριά από την αγορά, μακριά από το σύγχρονο κόσμο, μακριά η έρευνα από τις επιχειρήσεις», ώστε ακόμη και ο συντάκτης της εισηγητικής εκθέσεως του νομοσχεδίου έκρινε σκόπιμο να ορίσει στο σημείο που αναφέρεται στη σύνδεση της έρευνας με την παραγωγή και την αγορά ότι αυτό θα γίνεται «μόνο όπου χρειάζεται», ως εάν ήταν αναγκαίο κακό κατά κάποιον τρόπο. Όμως, δεν είναι αναγκαίο κακό. Είναι μια προϋπόθεση για την ποιοτική ανάπτυξη.

Το ίδιο βαθύτατα ιδεολογικό και πολιτικό ζήτημα υποκρύπτεται στα όσα ακούστηκαν γύρω από την αριστεία –έννοια που αναδεικνύεται σε αυτό το σχέδιο νόμου- και την αξιολόγηση. Υπάρχουν τάσεις πολιτικές και ιδεολογικές στον τόπο μας που αντιτίθενται στην έννοια της αριστείας και της αξιολόγησης. Αυτό είναι μια βαθιά συντηρητική άποψη, μια άποψη που δεν επιτρέπει την πραγματική πρόοδο του τόπου. Και αυτό, γιατί, κατ' αρχάς, δεν έχει υπάρξει μέχρι σήμερα οργανωμένη κοινωνία χωρίς την έννοια της αξιολόγησης. Δεν υπάρχει μια κοινωνία που να μην ανταμείβει με κάποιον τρόπο αυτούς οι οποίοι πρωτεύουν σε κάθε τομέα.

Και λέω ότι είναι μια βαθιά συντηρητική άποψη η κριτική απέναντι στην έννοια της αξιολόγησης και της αριστείας, γιατί αν δεν έχουμε αξιολόγηση, αν δεν επιβραβεύεται η αριστεία, τότε όποιος βρέθηκε μια φορά να κατέχει μια θέση –είτε είναι ερευνητής σε αυτά που συζητούμε σήμερα είτε ανώτατος λειτουργός είτε είναι εκπαιδευτικός και δημόσιος υπάλληλος, μια και η αξιολόγηση και η αριστεία πρέπει να υπάρχει σε όλους τους τομείς της δημόσιας ζωής- αν δεν υπάρχει αξιολόγηση, αν δεν επιβραβεύεται η αριστεία, αυτός θα βρίσκεται για πάντα σε αυτήν τη θέση, αποτρέποντας, απαγορεύοντας σε κάποιον νεότερο και πιθανώς καλύτερο να δοκιμάσει τις δυνάμεις του.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το σχέδιο νόμου κινείται στη σωστή κατεύθυνση. Βρίσκω απαραίτητο να υπάρξουν πρόσθετα κίνητρα για την πραγματική ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας που προκύπτει από την έρευνα και την καινοτομία. Δεν πρέπει αυτά να είναι χρηματοδότηση από το κράτος και σπεύδω εδώ να διευκρινίσω ότι πολύ ορθώς το σχέδιο νόμου δίνει πρώτα έμφαση στη βασική έρευνα, στην έρευνα που γίνεται ως αυτοσκοπός -η γνώση για τη γνώση- γιατί αυτή η έρευνα είναι, επίσης, απαραίτητη στην κοινωνία μας και δεν μπορεί να χρηματοδοτηθεί παρά μόνο από το κράτος.

Όμως, για να ενισχύσουμε την εφαρμοσμένη έρευνα και να συνδέσουμε την έρευνα με την αγορά και την ανταγωνιστικότητα, ούτως ώστε να δημιουργούνται θέσεις εργασίας και ευημερίας, θα πρέπει να δημιουργηθούν τέτοιες υποδομές –αυτή είναι η δουλειά του κράτους- ώστε να είναι ευκολότερο στις επιχειρήσεις να αναπτύσσουν και να παράγουν καινοτομία σε συνεργασία με τους ερευνητές. Τέτοια κίνητρα μπορεί να είναι φορολογικά, κίνητρα σε σχέση με αξιοποίηση της δημόσιας γης που υπάρχει στον τόπο μας και που θα μπορούσε κάλλιστα να είναι ένα πρόσθετο κίνητρο η παραχώρησή της σε εταιρείες ή σε ερευνητές, για να εγκατασταθούν. Έτσι μόνο θα μπορέσουμε να προσελκύσουμε τα μυαλά που είναι η πρώτη ύλη για την οικονομία της γνώσης.

Έχουμε ομογενείς επιστήμονες-ερευνητές πολύ σημαντικούς στο εξωτερικό. Είναι πολύ θετικό ότι το σχέδιο νόμου προβλέπει κίνητρα για τη μετεγκατάστασή τους στον τόπο μας, ούτως ώστε κάποτε να πάψουμε να βλέπουμε αυτούς τους ανθρώπους να έρχονται μόνο τα καλοκαίρια στον τόπο τους και αργότερα, όταν θα πάρουν σύνταξη.

Κυρίες και κύριο συνάδελφοι, πιστεύω ότι θα πρέπει να τοποθετηθούμε απέναντι στα ζητήματα που θέτει αυτό το σχέδιο νόμου με υπευθυνότητα και να ενισχύσουμε όλοι μαζί την προσπάθεια να αποκτήσει ο τόπος μας προοπτικές και προϋποθέσεις ποιοτικής ανάπτυξης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μιχάλης Χρυσοχοΐδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συζητούμε επί μέρες στην Επιτροπή Μορφωτικών και Παραγωγής και Εμπορίου το νομοσχέδιο για την έρευνα και από χθες και σήμερα στην Ολομέλεια και θέλω να εκφράσω για λογαριασμό πάρα πολλών συναδέλφων την άποψη πως, ενώ συζητούμε ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα, ένα νομοσχέδιο που υπογράφεται από τον Πρωθυπουργό και πολλούς Υπουργούς, η Κυβέρνηση εκπροσωπείται μόνο από τον Υφυπουργό κ. Καλαφάτη, που τιμώ βαθύτατα, και τον Υφυπουργό Παιδείας. Δεν έχει εμφανιστεί Υπουργός αυτές τις μέρες να αναλύσει, να παρουσιάσει το νομοσχέδιο και τις πολιτικές της Κυβέρνησης για την έρευνα. Αυτό είναι και ένα μέτρο του πώς αντιλαμβάνεται η Κυβέρνηση το ζήτημα της έρευνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τρίπτυχο «έρευνα-ανάπτυξη-τεχνολογία και καινοτομία» έχει αποτελέσει και εξακολουθεί να αποτελεί τον κύριο μοχλό της οικονομικής ανάπτυξης, της κοινωνικής εξέλιξης και, αν θέλετε, του εθνικού γοήτρου.

Δυστυχώς, είμαστε εικοστοί τρίτοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση στα ζητήματα της καινοτομίας και, δυστυχώς, το νομοσχέδιο αυτό δεν εξυπηρετεί την ανάγκη να βελτιώσουμε αυτήν τη θέση. Διατυπώνει πολύ μεγαλόσχημους στόχους.

Δημιουργεί διοικητικές δομές που είναι αδύνατον να λειτουργήσουν αποτελεσματικά.

Νομοθετεί μέτρα περιορισμένης εμβέλειας που απέχουν παρασάγγας τόσο από τους διακηρυσσόμενους στόχους όσο και από τις ανάγκες χρηματοδότησης που έχει η έρευνα, την αποτελεσματική διαχείριση, μα κυρίως την αποτελεσματική διάχυση των αποτελεσμάτων της έρευνας στην οικονομία και στην κοινωνία.

Νομίζω πως θα συμφωνήσουμε όλοι, κύριε Πρόεδρε, ότι η επιστημονική έρευνα αποτελεί απαραίτητη συνθήκη για την πρόοδο και την ευημερία της κοινωνίας μας σήμερα. Όλα τα παραδείγματα των χωρών που ξεπέρασαν το φράγμα της υπανάπτυξης και προσχώρησαν στο κλάμπ των ανεπτυγμένων χωρών το επιβεβαιώνουν.

Επίσης, θα πρέπει να δούμε ως παραδείγματα χώρες μικρές, όπως οι σκανδιναβικές, οι οποίες έχουν εξασφαλίσει πολύ υψηλό κατά κεφαλήν εισόδημα για τους πολίτες τους και αξιόλογες κοινωνικές υπηρεσίες. Αυτές οι χώρες μας βεβαιώνουν ως ζωντανό παράδειγμα ότι υπάρχει μια ισχυρή συσχέτιση μεταξύ προόδου, έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης.

Η Ελλάδα δεν μπορεί να υπερηφανεύεται για μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης και πρόοδο στο χώρο της έρευνας. Αφιερώνουμε μόλις το 0,7% του Α.Ε.Π. στην έρευνα, τη στιγμή που η Δανία αφιερώνει το 2,6% και η Φινλανδία το 4,8%. Είμαστε τελευταίοι στην Ευρώπη στη διάθεση κονδυλίων. Η έρευνα στον ιδιωτικό τομέα είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Η σύνδεση των αποτελεσμάτων της έρευνας με την αγορά και τη βιομηχανία είναι, επίσης, εξαιρετικά προβληματική. Δυστυχώς το συμπέρασμα που προκύπτει αβίαστα είναι ότι στην αρχή του 21ου αιώνα η έρευνα φαίνεται να βρίσκεται χαμηλά στις προτεραιότητές μας. Όπως επίσης, και τα πρότυπα του ερευνητή και του επιστήμονα δεν βρίσκονται υψηλά στην εκτίμηση της κοινωνίας μας συνολικότερα.

Τι συμβαίνει; Τι λείπει; Υπάρχουν στη χώρα οι δυνατότητες για πρόοδο στον τομέα της έρευνας; Εγώ πιστεύω ότι υπάρχουν οι δυνατότητες. Πρέπει να συμφωνήσουμε στην πράξη με πολιτικές, ώστε να κάνουμε την έρευνα μοχλό ανάπτυξης.

Πιστεύω ότι το θέμα της γνώσης και της έρευνας αποτελεί σήμερα τη βαριά βιομηχανία για την Ελλάδα. Μας λείπει το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό; Κάθε άλλο θα έλεγα. Χιλιάδες 'Ελληνες επιστήμονες δραστηριοποιούνται στην Ευρώπη, στην Αμερική, αλλά και εδώ στη χώρα μας. Τι μας λείπει, λοιπόν; Μας λείπει το θεσμικό πλαίσιο και η αναγκαία χρηματοδότηση.

Αλλά ακόμη περισσότερο, θα έλεγα, μας λείπει η συνείδηση, η πολιτική βούληση να σχεδιάσουμε και να υλοποιήσουμε

σωστά αυτήν την επιχείρηση.

Η πολιτεία πρέπει να διατυπώσει και να εφαρμόσει με συνέπεια ορισμένους βασικούς κανόνες, δηλαδή τι και πώς το παρέχει, με ποια χρηματοδοτική πολιτική, τι αναμένει από τους ερευνητές, με ποια κριτήρια αποδοτικότητας. Επίσης, πρέπει να συγκεντρώσει συστηματικά και αξιόπιστα στοιχεία που θα της επιτρέπουν να συνδέει τους παρεχόμενους πόρους με την αποδοτικότητα.

Τελευταία παρουσιάστηκε μια ευκαιρία συντονισμένης προσπάθειας στο χώρο του σχεδιασμού ενός νέου θεσμικού πλαισίου για την έρευνα και την τεχνολογία στο πλαίσιο της Στρατηγικής της Λισαβόνας. Στόχος ήταν μια συνδυασμένη μεταρρύθμιση του ισχύοντος νομικού πλαισίου έρευνας, ώστε η Ελλάδα το 2010 να πλησιάσει περίπου το 3% του Α.Ε.Π. σε δαπάνη.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, δεν αποτελεί, κατά τη γνώμη μου, τον επιζητούμενο φορέα αλλαγής αυτής της πραγματικότητας που βιώνουμε σήμερα της προσέγγισης των επιδιωκόμενων στόχων. Βαπτίζουμε και πάλι μεταρρύθμιση ένα διεκπεραιωτικό εν πολλοίς νομοθέτημα, που ελάχιστα συμβάλλει στα ζητήματα της αναγκαίας εθνικής στρατηγικής για την έρευνα, την ενίσχυση της πανεπιστημιακής έρευνας, τη δημιουργία ενιαίου ερευνητικού χώρου, που θα συνενώσει τις δυνάμεις των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, των ερευνητικών κέντρων, την αξιοκρατία, την ενθάρρυνση νέων ερευνητών.

Ειδικότερα, ο προτεινόμενος νόμος εν μέρει μόνο αφορά την εθνική πολιτική για την έρευνα, εφόσον δεν αποσαφηνίζει τους εθνικούς στόχους της έρευνας γενικά, ούτε και τους επί μέρους στόχους των ερευνητικών τομέων της βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας.

Ο προτεινόμενος νόμος κάθε άλλο παρά επιτυγχάνει την επιζητούμενη σήμερα και αναγκαία όπως πολύ καλά ξέρουν οι ασχολούμενοι με το ζήτημα, ενοποίηση του χώρου της έρευνας, τη συγκέντρωση πόρων, ανθρώπινων και οικονομικών, σύμφωνα με την πολιτική για τη συγκρότηση του ευρωπαϊκού χώρου για την έρευνα, εφόσον δεν προβλέπει ενιαίο θεσμικό πλαίσιο που να διέπει όλους τους ερευνητικούς φορείς της χώρας.

Ο προτεινόμενος νόμος εν μέρει μόνο συμβάλλει στην αναβάθμιση και τον εξορθολογισμό του συστήματος διοίκησης και αξιοποίησης της έρευνας, εφόσον θεσπίζει ένα εξαιρετικά πολύπλοκο γραφειοκρατικό μηχανισμό, με ασαφείς αρμοδιότητες, πλήθος οργάνων και με διαδικασίες απροσδιόριστες, η περιγραφή και το περιεχόμενο των οποίων ως γνωστόν επαφίεται στο μέλλον με νέες νομοθετικές ρυθμίσεις.

Τέλος, ο προτεινόμενος νόμος αντί να προτάξει την ανάπτυξη των υφισταμένων εθνικών ερευνητικών κέντρων και να τους αναγνωρίσει ένα σημαντικό ρόλο στη διαδικασία διαμόρφωσης ερευνητικής πολιτικής και ανάπτυξης, τα υποβαθμίζει καταργώντας μάλιστα την ιδιότητά τους ως εθνικών κέντρων.

Τι θα πρέπει να περιλαμβάνει, κατά τη γνώμη μου, το νομοσχέδιο; Οι δομές σχεδιασμού της έρευνας σε εθνικό επίπεδο πρέπει να παρουσιάζουν βιωσιμότητα και ευελιξία προσαρμογής στα καινούργια δεδομένα, στις νέες ανάγκες της χώρας. Σε ένα νομοσχέδιο για την έρευνα πρέπει να προβλέπονται όλοι οι φορείς που χρηματοδοτούν την έρευνα, παραδείγματος χάριν το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. θα πρέπει να εντάξουν τα δικά τους κονδύλια για την έρευνα σε ανοιχτές και προσβάσιμες διαδικασίες χρηματοδότησης. Και εδώ το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας οφείλει να έχει πρωτεύοντα ρόλο στη διαχείριση της έρευνας.

Θα πρέπει να δημιουργηθεί ένας κατάλληλος μηχανισμός παρακολούθησης και συλλογής στοιχείων της εθνικά διεξαγόμενης έρευνας απ' όλους τους φορείς. Έχουμε ανάγκη από μια τέτοια βάση δεδομένων, η οποία θα αξιολογήσει συνολικά το εθνικό έργο, που συντελείται στη χώρα.

Και, τέλος, η οργάνωση των μηχανισμών της χρηματοδότησης της έρευνας από δημόσιες πηγές πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να βασίζεται σε θεματικές ενότητες. Για παράδειγμα η βασική έρευνα στις ανθρωπιστικές σπουδές, θα πρέπει να έχει ξεχωριστό μηχανισμό διάθεσης κονδυλίων και ξεχωριστό προϋπολογισμό. Το ίδιο θα πρέπει να ισχύει λόγου χάριν και στις βιοϊατρικές επιστήμες όπως και για τις θετικές κατευθύνσεις, Φυσική, Χημεία, Μαθηματικά και Γεωλογία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Χρυσοχοΐδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Απόστολος Κατσιφάρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η επένδυση στη γνώση είναι ο πιο ασφαλής δρόμος για οποιαδήποτε κοινωνία σε παγκόσμιο επίπεδο. Το να έχεις την ικανότητα να ενσωματώσεις το νέο, τις νέες τεχνολογίες στην παραγωγική διαδικασία της χώρας, ενισχύει την εθνική σου οικονομία. Το να έχεις την ικανότητα να διαφοροποιείς και να κάνεις εναλλακτική, αξιοποιώντας την τεχνολογία, την έρευνα στους παραγωγικούς κλάδους της οικονομίας σου, σου κάνει την εθνική οικονομία ανταγωνιστική, βιώσιμη, προς το συμφέρον του πολίτη, προς το συμφέρον του Έλληνα, προς το συμφέρον της ίδιας της χώρας.

Η χώρα μας είναι μικρή. Έχει κλασικούς κλάδους παραγωγής που πιέζονται πάρα πολύ. Μπορούμε να αξιοποιήσουμε τη δυναμική της χώρας μας, κι ας είναι μικρή, επενδύοντας στον άνθρωπο, στον ανθρώπινο πόρο, στην ικανότητα του Έλληνα, αυτό που ιστορικά είχε εκμεταλλευτεί. Μια οντότητα ανοιχτών οριζόντων, κινητικότατη και δεκτική στα νέα ρεύματα σκέψης.

Προϋπόθεση, αγαπητέ Πρόεδρε, είναι να υπάρχει ένα θεσμικό περιβάλλον που να του διαμορφώνει εγγυήσεις, να του δίνει κίνητρα, να υπάρχει η αξιοσύνη και πρωτίστως να υπάρχει η βούληση και η μέριμνα του κράτους, να νιώθει δηλαδή ασφαλής.

Για να φτάσουμε εκεί όμως πρέπει να αποφασίσουμε, πρέπει να συζητήσουμε σε εθνικό επίπεδο. Εγώ δεν αμφισβητώ, κύριε Υπουργέ, ότι κάνατε διάλογο. Διάλογος έγινε. Όμως, δεν μπορεί μετά από έναν διάλογο, που υποτίθεται ότι έγινε σε δύο φάσεις –γιατί το νομοσχέδιο είχε έρθει και το καλοκαίρι- να μη συμφωνούν τα ερευνητικά κέντρα, να μη συμφωνούν οι ερευνητές στο συγκεκριμένο νόμο που καταθέτετε, να μη συμφωνούν τα πανεπιστήμια που σήμερα είναι τα ιδρύματα κατ' εξοχήν όπου παράγεται το 70% της έρευνας και της τεχνολογίας, να μη συμφωνούν οι εργαζόμενοι και, εν πάση περιπτώσει, να μη συμφωνούν και οι ίδιες οι δομές που υποτίθεται ότι πάμε να εκσυγχρονίσουμε.

Άρα μπορεί να κάνατε διάλογο. Ο διάλογος, όμως, ουσιαστικά δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα, γιατί προφανώς η πολιτική βούληση της Κυβέρνησης, η θέλησή της και η πρόθεσή της στο διάλογο που πήγε, δεν ήταν να φέρει αποτέλεσμα. Νομίζω ότι ήταν ένας διάλογος ανούσιος, όπως ήταν και ο διάλογος για την παιδεία.

Κύριε Υπουργέ, αν θέλουμε πραγματικά να έχουμε έρευνα, αν θέλουμε να έχουμε καινοτομία σ' αυτό το επίπεδο που το έχει ανάγκη η χώρα μας και η οικονομία μας, αλλά και η κοινωνία μας γενικότερα, θα πρέπει το θεσμικό πλαίσιο να απαντά σε τέσσερα ζητήματα.

Το πρώτο μεγάλο θέμα αφορά τη χρηματοδότηση. Λέτε ότι θα φέρετε ένα άλλο νόμο για τη χρηματοδότηση. Όμως, μπορεί να υπάρχει αξιόπιστο θεσμικό πλαίσιο χωρίς να προσδιορίζονται οι πόροι και οι πηγές της χρηματοδότησης; Εγώ νομίζω, όπως και όλα τα άλλα κόμματα της αντιπολίτευσης, ότι αυτό είναι αδιανόητο.

Εθνικός στόχος πρέπει να είναι το 1,5% από τον τακτικό προϋπολογισμό το 2010. Εσείς βέβαια το πήγατε το 2013. Φαίνεται όμως ότι με συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο αυτός ο στόχος είναι μακρινός, έως και άπιαστος. Γιατί ενώ λέτε ότι θα καταργήσετε τους ειδικούς λογαριασμούς, τρέχετε στο ιδιαίτερα ευαίσθητο κομμάτι της έρευνας πάλι να πάτε σε ειδικό λογαριασμό. Άρα, υπάρχει μία αντίφαση. Μια αντίφαση του πολιτικού σας λόγου. Μια αντίφαση της στρατηγικής σας. Ταυτόχρονα, αντί να εδραιώσετε τους πόρους από τον τακτικό προϋπολογισμό προκειμένου κάθε χρόνο να κερδίζει και ένα μικρό

ποσό, γιατί ξέρουμε ότι ακόμη και τα Υπουργεία λειτουργούν ανταγωνιστικά, εσείς καταφεύγετε σε αυτό που οι ίδιοι κατηγορείτε.

Άρα, δεν έχουμε σαφή χρηματοδότηση, δεν γνωρίζουμε εάν πραγματικά το 2013 θα είμαστε στο 1,5%, που είναι ο εθνικός στόχος.

Αναβάθμιση των ερευνητών. Αναβάθμιση των ίδιων των ερευνητικών δομών και όλων των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, με ένα συγκεκριμένο θεσμικό πλαίσιο δημιουργείτε αντιθέσεις αντί να ενοποιείτε τους φόρους, ή καταργείτε δομές αξιόπιστες ακόμα και τη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας που έχει μεγάλο γνωστικό επίπεδο αυτήν τη στιγμή, πολύ χρήσιμο και καθοριστικό και το πάτε στο αβέβαιο, δηλαδή ξανά πειράματα. Η χώρα μας πάσχει γιατί φτιάχνει δομές, ο κάθε Υπουργός και η κάθε κυβέρνηση τις καταργεί και ξεκινάμε πάλι από την αρχή και ο καθένας νομίζει ότι ανακαλύπτει την Ιερουσαλήμ. Δεν μπορείτε να λέτε ότι θέλετε ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο και να προσθέτετε γραφειοκρατία.

Δεύτερον, δεν μπορεί να λέτε ότι θέλουμε ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο και αυτό να μη σέβεται ό,τι ικανό υπάρχει σήμερα και να το κρατά ως κόρη οφθαλμού και να επενδύσει πάνω σε αυτό.

Δυστυχώς, εσείς με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο απαξιώνετε και ερευνητικά ιδρύματα αλλά και ανθρώπους και δομές, που πραγματικά μέχρι σήμερα έχουν προσφέρει πολλά στη χώρα μας.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, υπάρχει σύγχυση αρμοδιοτήτων. Δεν μπορεί ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο να μην απλοποιεί τις διαδικασίες. Υπάρχει σύγχυση αρμοδιοτήτων, υπάρχουν ασάφειες, αλληλοεπικαλύψεις. Άρα, πού οδηγούμε το συγκριτικό πλεονέκτημα που έχουμε, τον κόσμο της εργασίας, τον επενδυτή, το τεχνικό προσωπικό; Στην απογοήτευση. Να μην αγκαλιάσει έναν θεσμό. Και θεσμός, κύριε Υπουργέ, που δεν έχει αγκαλιαστεί πρωτίστως από τους εργαζόμενους και τους βασικούς συντελεστές, δεν θα φέρει καμμία μα καμμία επιτυχία και κανένα αποτέλεσμα.

Δεν απαντάτε, κύριε Υπουργέ, στο θέμα το οποίο είναι επίκαιρο και αφορά την αξιολόγηση της έρευνας. Είναι κοινωνική απαίτηση να υπάρχει διαφάνεια στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος και είναι και απαίτηση τα αποτελέσματα της έρευνας να πάνε στην κοινωνία, να φθάσουν στον πολίτη, να πάνε στην παραγωγική διαδικασία, να πάνε και μέχρι στις νέες τεχνολογίες.

Δεν αναβαθμίζετε τον ερευνητή, δεν τον κάνετε ισότιμο, κρατάτε τις μεγάλες αντιθέσεις μέσα, απαξιώνετε ουσιαστικά τον ερευνητή και το ρόλο του. Δεν μπορεί να έχουμε ερευνητές δύο και τριών ταχυτήτων. Εγώ θα χαιρόμουν, -εφόσον λέτε ότι έχουμε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο και θέλετε να το παρουσιάσετε και ως νόμο-πλαίσιο- εάν θέτατε μία νέα αρχή. Δεν μπορεί με αντιθέσεις στον εργασιακό χώρο να πετύχεις το μέγιστο αποτέλεσμα. Λήξτε το αυτό το θέμα μία και καλή!

Επίσης, πώς μπορεί να υλοποιηθεί ένα νομοσχέδιο, όταν θέλει είκοσι πέντε υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα; Άρα πού το πάτε; Σε πελατειακές σχέσεις, πελατειακές λογικές, ακριβώς για να βολεύεται και οποιαδήποτε πολιτική εξουσία.

Αλήθεια, με τα ειδικά ερευνητικά κέντρα τι θέλετε να πετύχετε, κύριε Υπουργέ; Ξαναδίνετε ένα δωράκι στον Υπουργό και στην πολιτική;

Εγώ σέβομαι τις προθέσεις σας και προσωπικά το γνωρίζετε ότι σας εκτιμώ. Δεν θα το χρησιμοποιήσετε. Αλλά δεν πρέπει ποτέ να χαρίζουμε έτσι ανέξοδα σε καμία πολιτική εξουσία, σε κανένα πολιτικό πρόσωπο να κάνει μικροπολιτική σε έναν τομέα που έχει ιδιαίτερη σημασία για το παρόν και το μέλλον της χώρας.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με αυτό. Η γνώση ήταν πάντα η παραγωγική δύναμη της κοινωνίας είχατε μία μεγάλη ευκαιρία, να φέρετε ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο που να απαντά στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, να απαντά στα πανεπιστήμιά μας, στα ερευνητικά κέντρα, να αγκαλιάζει τους ερευνητές και δυστυχώς δεν το κάνατε. Είναι ένα νομοσχέδιο μικρών οριζόντων, στατικό νομοσχέδιο, που παράγει αντιθέσεις, φέρνει γραφειοκρατία και δεν θα φέρει κανένα μα κανένα αποτέλεσμα παρά τις ευγενείς προσπάθειές σας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλούσα στο σημείο αυτό την συναίνεσή σας για να κάνουμε μία μικρή αλλαγή.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αλυσανδράκης σε λίγο πετά στο εξωτερικό και παρακαλεί να κάνει τώρα τη δευτερολογία του, διότι δεν θα έχει αργότερα αυτή τη δυνατότητα.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συμφώνησε.

Κύριε Αλυσανδράκη, έχετε το λόγο για να κάνετε τώρα την παρέμβασή σας ως δευτερολογών.

ΚΩΝΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να ευχαριστήσω και τους κυρίους συναδέλφους για τη συναίνεσή τους.

Κοιτάζοντας τα Πρακτικά είδα ότι δεν σημείωσα ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Βέβαια, από τα συμφραζόμενα αυτών που είπα, βγαίνει αυτό το συμπέρασμα.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Αναγνωρίσατε ως μεγάλη τομή το νομοσχέδιο αυτό. Συγκρατώ τη λέξη!

ΚΩΝΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Πράγματι, ως κρατικομονοπωλιακή ρύθμιση είναι καλή ρύθμιση, μόνο που εμείς δεν υπερασπίζουμε τέτοιου είδους ρυθμίσεις. Υπερασπίζουμε φιλολαϊκές ρυθμίσεις και όχι ρυθμίσεις υπέρ των μονοπωλίων.

Τεχνοκρατικά μπορεί να πει κάποιος ότι είναι ένα καλό νομοσχέδιο στη γραμμή των νομοσχεδίων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., δηλαδή συμπληρώνει τον ν.2919 –αν θυμάμαι καλά τον αριθμό- γιατί ο ν. 2919 είναι που άνοιξε την κατεύθυνση της διείσδυσης των επιχειρήσεων μέσα στην έρευνα.

Πράγματι -να συνεχίσω σε αυτό το θέμα- απ' ό,τι είδα κανείς δεν αμφισβήτησε ότι το σχέδιο νόμου βάζει σε περίοπτη θέση τις επιχειρήσεις στο ερευνητικό οικοδόμημα. Κανείς, όμως, πέρα από το Κ.Κ.Ε. δεν ήταν αντίθετος. Το ΚΚΕ είναι αντίθετο, όχι γιατί έχει ένα μένος κατά των επιχειρήσεων ως στοιχείο του καπιταλιστικού συστήματος. Βεβαίως, ως τέτοιο είμαστε αντίθετοι με την λειτουργία του ίδιου του συστήματος, αλλά όχι μόνο γι' αυτό, αλλά γιατί με τον τρόπο αυτό προσανατολίζεται η έρευνα σε εντελώς διαφορετική κατεύθυνση από αυτήν που έχει ανάγκη. Εμείς λέμε ότι η έρευνα πρέπει να είναι προσανατολισμένη στην παραγωγή νέας γνώσης και στις ανθρώπινες ανάγκες, περιλαμβανομένης και της ανάπτυξης σε όφελος των ανθρώπων και όχι του 1%, που είναι οι καπιταλιστές. Το νομοσχέδιο λέει ότι η έρευνα πρέπει να προσφέρει κέρδη στις επιχειρήσεις και να δημιουργεί προϋποθέσεις για την αύξηση της εκμετάλλευσης.

Έτσι, λοιπόν, εμείς είμαστε αντίθετοι και καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ορισμένα άλλα σημεία που προέκυψαν από τις τοποθετήσεις:

Μίλησε ο κύριος Υπουργός για ομάδα διακεκριμένων επιστημόνων που συνέταξαν το προσχέδιο. Ανέφερε, εάν θυμάμαι καλά, εβδομήντα τέσσερις φορείς και φυσικά πρόσωπα επιλεγμένα από την Κυβέρνηση. Αναφέρθηκε σε Σύνοδο των Πρυτάνεων.

Το είπα και στην επιτροπή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Σύνοδος των Πρυτάνεων δεν είναι θεσμοθετημένο όργανο. Είναι μία παρέα φιλική προς την εκάστοτε κυβέρνηση, είτε είναι κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε είναι κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που δεν δεσμεύεται από τις αποφάσεις των συλλογικών οργάνων των πανεπιστημίων, δηλαδή των συγκλήτων. Και πολλές φορές η Σύνοδος των Πρυτάνεων έχει έλθει σε αντίθεση με αποφάσεις συγκλήτων. Το έχω επισημάνει και σε άλλες ευκαιρίες.

Κάποιοι συνάδελφοι ενθουσιάστηκαν με αυτά που είπε ο κύριος Βισκολάκης «μένεα πνέων» κατά των φοιτητών, οι οποίοι με τον έναν ή άλλο τρόπο εμποδίζουν...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Δεν αναφέρεσθε σε εμάς!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Όχι, απλά κοιτάζω προς εσάς, γιατί προς αυτήν την κατεύθυνση είναι το ακροατήριο.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ίσως έχετε δίκιο, κύριε Αλυσανδράκη, γιατί δεν είναι κανείς στην πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Αλυσανδράκη, όταν είστε από κάτω απευθύνεστε προς την Έδρα. Όταν έρχεστε εδώ, στο Βήμα, απευθύνεστε σε όλους τους συναδέλφους. Γιατί η στροφή σας λίγο προς τα δεξιά θα προκαλεί τους συναδέλφους από κάτω, απ' ό,τι αντιλήφθηκα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την επισήμανση.

Κάποιοι, λοιπόν, ενθουσιάστηκαν με αυτά που είπε ο κ. Βισκολάκης, αλλά αν δεν κάνω λάθος ο κ. Βισκολάκης δεν εκπροσωπεί τη Σύνοδο των Πρυτάνων, εκπροσωπεί τον εαυτό του.

Απ' όλους τους φορείς που ακούσαμε εδώ, αυτός που εκπροσωπεί πραγματικά τους πανεπιστημιακούς δασκάλους είναι η Πανελλήνια Ομοσπονδία του Συλλόγου Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού, η Π.Ο.Σ.Δ.Ε.Π., η οποία λέει καθαρά ότι το νομοσχέδιο περιλαμβάνει ρυθμίσεις που επιβάλουν τη ιδιωτικοποίηση και εμπορευματοποίηση της έρευνας.

Αυτή είναι η γνώμη της πανεπιστημιακής κοινότητας και όχι αυτή που παρουσίασαν οι εβδομήντα τέσσερις φορείς που μας ανέφερε ο κύριος Υπουργός. Το καταθέτω και αυτό στα Πρακτικά, μιας και συνηθίζεται να καταθέτουμε κείμενα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλυσανδράκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση ότι μελετήθηκαν πρότυπα ιδιαίτερα της Φινλανδίας, της Ιρλανδίας, της Ολλανδίας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Υπάρχουν χώρες με σοβαρή ερευνητική παράδοση, όπως η Ιταλία, η Γερμανία, η Γαλλία, η Αγγλία. Γιατί αυτές δεν χρησιμοποιήθηκαν ως πρότυπα; Απ' αυτές τις τέσσερις χώρες που αναφέρει η εισηγητική έκθεση, πρακτικά, η Ολλανδία έχει ερευνητική παράδοση. Οι υπόλοιπες είναι νεότερες με τα δεδομένα και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Έγινε μία αναφορά για την πολυδιασπορά της έρευνας, να μην γίνονται –λέει- παράλληλες προσπάθειες από πολλούς ερευνητές. Στη νομική γλώσσα υπάρχει το ρητό. «Ένας μάρτυς, ίσον κανένας μάρτυς». Αυτό ισχύει και στην έρευνα. Η επανάληψη και η επιβεβαίωση των αποτελεσμάτων είναι αυτή, μέσα από την οποία εμπεδώνεται η καινούργια γνώση.

Έγινε μία συζήτηση για την εμπλοκή ή μη του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Αναρωτιέμαι: Το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει άλλη πολιτική από το Υπουργείο Ανάπτυξης; Τι θα διέφερε δηλαδή αν είχε περισσότερη εμπλοκή το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων; Βεβαίως σε κάθε περίπτωση το Υπουργείο Ανάπτυξης παίζει έναν πρωταρχικό ρόλο. Είναι διαγνωστικό για το μοντέλο ανάπτυξης που επιδιώκεται, έρευνα στην υπηρεσία των επιχειρήσεων.

Από τη μεριά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπήρξε μία κριτική για αποσπασματικότητα. Βεβαίως είπα και πριν ότι πάνω στη δική του πολιτική συνέχισε η Νέα Δημοκρατία και από κάποια προσέγγιση θα μπορούσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να είναι υπερήφανο ότι ενώ δεν βρίσκεται στην κυβέρνηση, κάποιος άλλος συνεχίζει την πολιτική του. Ίσως όμως εκεί είναι το πρόβλημα, ότι δηλαδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν βρίσκεται στην κυβέρνηση και αυτά που κάνει η τωρινή Κυβέρνηση θα προτιμούσε να τα κάνει η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ μίλησε περί νεοφιλελεύθερης ιδεολογίας. Εμείς δεν χρησιμοποιούμε αυτόν τον όρο γιατί δεν τον θεωρούμε επαρκή, αλλά ας πούμε ότι είναι έτσι. Με τι θα αντικαταστήσουμε τη νεοφιλελεύθερη ιδεολογία; Με κεϊνσιανά μοντέλα διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος;

Τέλος, εκτός διαδικασίας με τον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τον κ. Σαχινίδη κάναμε μία συζήτηση σχετικά με το κατά πόσο αυτό που είπα ότι η κοινωνία πάντα χρησιμοποιούσε τη διαθέσιμη γνώση είναι σωστό. Και αυτός έφερε το παράδειγμα της Κίνας. Θα ήθελα κατ' αρχάς να ευχαριστήσω το συνάδελφο. Έχει ένα ενδιαφέρον το ότι επεκτεινόμαστε και σε τέτοιου είδους συζητήσεις. Προφανώς, παίζει ρόλο και η δεκτικότητα της κοινωνίας να χρησιμοποιήσει την καινούργια γνώση. Πάντως, είναι γεγονός –και αυτό ήθελα να τονίσω- ότι ενώ από την Αναγέννηση και μετά υπήρχε μία άμεσα διαλεκτική σχέση ανάμεσα στην αξιοποίηση της καινούργιας γνώσης και στην αξιοποίησή της σε εφαρμογές, σήμερα φαίνεται ότι το σύστημα έχει χάσει τη δυνατότητα της αυτορύθμισης και γι' αυτό χρειάζονται νομοθετικές παρεμβάσεις σαν αυτήν που έχουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε τον κύριο Αλυσανδράκη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπαδημητρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, το αίτημα για τη διαμόρφωση μίας σύγχρονης πολιτικής έρευνας και τεχνολογίας, το αίτημα για την ανανέωση των οργανωτικών δομών στην περιοχή της έρευνας και της τεχνολογίας, το αίτημα για την επεξεργασία ενός σύγχρονου προγράμματος ανάπτυξης της έρευνας και της τεχνολογίας είναι από καιρό ώριμο. Σας θυμίζω ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να είναι ουραγός σ' όλο το χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή της έρευνας, παρά το γεγονός ότι ανέλαβε ρητές υποχρεώσεις να προωθήσει στο πλαίσιο της στρατηγικής της Λισαβόνας την έρευνα και να καλύψει το κενό που τη χώριζε από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ενώ, λοιπόν, το αίτημα είναι ώριμο και ενώ θα έπρεπε να χαιρετίσει κάποιος την πρωτοβουλία σας -γιατί πράγματι υπάρχει άμεση και επιτακτική ανάγκη μιας νέας πολιτικής, ενός νέου θεσμικού πλαισίου και ενός νέου προγράμματος για την έρευνα και την τεχνολογία- πρέπει να σας πω ότι, διαβάζοντας το σχέδιο νόμου, μένει κάποιος άναυδος, γιατί το σχέδιο δεν έθεσε το βασικό πολιτικό πρόβλημα το οποίο δεν είναι άλλο από την προώθηση ενός ενιαίου και συνεκτικού συστήματος οργάνωσης και διαχείρισης της έρευνας. Το σχέδιο μένει καθηλωμένο σε μία αναχρονιστική λογική, σ' ένα πρότυπο κατακερματισμένο και τιμαριοποιημένο.

Τι εννοώ με την επισήμανση αυτή; Η έρευνα διεξάγεται κατά πρώτο λόγο στο πλαίσιο του Υπουργείου Ανάπτυξης και της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, αλλά η ευθύνη της έρευνας και της τεχνολογίας ανατίθεται επίσης σε πολλά άλλα Υπουργεία και σε πάρα πολύ σημαντικές περιοχές. Θα αναφέρω προπάντων το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και πάει λέγοντας. Με λίγα λόγια, το σχήμα είναι υπερβολικό, αλλά ανταποκρίνεται κατά βάση στην πραγματικότητα, δεν υπάρχει Υπουργείο που να μην διαθέτει ερευνητικές υποδομές.

Αυτή, κύριοι συνάδελφοι, ήταν η μείζων πρόκληση στην οποία έπρεπε να απαντήσει η Κυβέρνηση, δηλαδή, να συνέξει όλους αυτούς τους χώρους σε μία ενιαία πολιτική και διοικητική λογική, όπως άλλωστε συμβαίνει σ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, κύριε Υπουργέ, ξεκίνησε η συζήτηση. Αυτό σας εισηγήθηκε η Επιτροπή Εμπειρογνωμόνων. Δεν μπορέσατε να υιοθετήσετε τις προτάσεις της γιατί δεν ήταν δυνατό να συναιρέσετε τις πολιτικές αντιθέσεις μεταξύ των επιμέρους Υπουργείων. Η κύρια αντίθεση υπήρξε και παραμένει αυτή μεταξύ του Υπουργείου Ανάπτυξης και του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και αποτυπώνεται ανάγλυφα στο κείμενο του νόμου, αλλά και σ' όλη την πορεία της επεξεργασίας του σχεδίου νόμου. Σας θυμίζω ότι για λόγους ιεραρχικής διάρθρωσης στο πλαίσιο της Κυβέρνησης, της νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής προΐσταται όχι ο Γενικός Γραμματέας Έρευνας, όπως θα περίμενε κάποιος, αλλά ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ποιος είναι κατά κύριο λόγο αρμόδιος για την έρευ-

να και την τεχνολογία; Το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή το Υπουργείο Ανάπτυξης;

Συντηρείται λοιπόν στην πρόταση του νομοσχεδίου μία αναχρονιστική λογική, ένα κατακερματισμένο, τιμαριοποιημένο και ομοσπονδιακό σύστημα διαχείρισης της έρευνας. Για να συνέξετε το σύστημα αυτό –γιατί περί αυτού πρόκειται- προτείνετε την οργάνωση μιας Διυπουργικής Επιτροπής σε ανώτατο επίπεδο, της οποίας μάλιστα προεδρεύει ο Πρωθυπουργός.

Κύριε Υπουργέ, θα σας θέσω μερικά ερωτήματα, τα οποία είμαι βέβαιος ότι δεν θα μπορέσετε και δεν θα θελήσετε να απαντήσετε τώρα. Θα σας μεταφέρω όμως στο τέλος του 2010 και θα σας παρακαλούσα τότε να κάνουμε μία αποτίμηση της αντιπαράθεσης που γίνεται σήμερα στη Βουλή.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Τότε θα είμαστε εμείς κυβέρνηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Εννοείται.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Καθένας έχει δικαίωμα στο όνειρο!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Πάντα η ελπίδα στο όνειρο είναι χαρά του ανθρώπου και η δύναμη δημιουργίας.

Θα συνεδριάσει ποτέ η Διυπουργική Επιτροπή; Και αν συνεδριάσει, με τι αντικείμενο; Με πρωταρχικό αντικείμενο όχι να εξειδικεύσει τις πολιτικές στην έρευνα και την τεχνολογία, αλλά να συναιρέσει διαφορές μεταξύ των Υπουργείων. Κύριοι συνάδελφοι, εκτός από το ανορθολογικό σχήμα το οποίο προωθείται, η δομή που καλούμαστε να εγκρίνουμε είναι εξόχως γραφειοκρατική και αναποτελεσματική.

Προβλέπει πολλά επιμέρους επίπεδα, των οποίων η συνάρθρωση είναι εξαιρετικά δύσκολη. Και είναι εξαιρετικά δύσκολη –δεν θέλετε να το δεχθείτε, αλλά έτσι είναι και θα το δούμε στην πράξη-, διότι διατηρούνται στεγανοποιημένοι χώροι στους οποίους ασκείται έρευνα και προωθείται η τεχνολογία. Και οι χώροι αυτοί έχουν την πολιτική και διοικητική τους αυτοτέλεια. Με τα εργαλεία τα οποία προτείνετε είναι αδύνατο να επιτύχετε τη συνάρθρωσή τους. Εγώ σας το εύχομαι, αλλά θα δείτε πολύ σύντομα τις δυσκολίες.

Ένα άλλο πρόβλημα -το οποίο δεν πιστεύω να διαφεύγει της προσοχής σας, το ακριβώς αντίθετο συμβαίνει- είναι ότι για να οργανωθεί και να λειτουργήσει το θεσμικό πλαίσιο το οποίο προτείνετε θα περάσουν –σημειώστε το- τρία χρόνια. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ισχύς του νόμου στις νέες οργανωτικές δομές προβλέπεται για τη 1η Ιανουαρίου του 2009. Και σας θυμίζω ότι η πρωτοβουλία για την επεξεργασία και την προώθηση του νομοσχεδίου ανάγεται στο 2005.

Αλλά και όταν ισχύσουν οι βασικές διατάξεις του νόμου, θα πρέπει να προωθηθούν ταχύρυθμα όλες οι αναγκαίες κανονιστικές πράξεις. Θα πρέπει να συγκροτηθούν όλα τα όργανα, θα πρέπει να στελεχωθούν όλες οι υπηρεσίες. Θα πρέπει να εξοπλιστούν και να στεγαστούν οι υπηρεσίες, θα πρέπει να διαμορφωθούν πρακτικές για να ασκούν την αρμοδιότητά τους. Θα πρέπει να συναρθρωθούν οι επιμέρους χώροι του συστήματος.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά αν ποτέ γίνουν, θα γίνουν πάντως προς το τέλος του 2010. Εντοπίζω τη στιγμή αυτή, διότι το 2010 λήγει στην προγραμματισμένη φάση της η στρατηγική της Λισσαβόνας, στο πλαίσιο της οποίας η Ελλάδα έπρεπε να καλύψει τις διαφορές που την χώριζαν από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και να φτάσει στο ίδιο επίπεδο. Αυτό είναι προφανές ότι δεν θα γίνει. Και δεν θα γίνει, κύριε Υπουργέ, διότι θα μπορούσε κάποιος με μία αποστροφή να πει ότι η πολιτική σας θυμίζει το λαϊκό ρητό, όπου φτώχεια και γκρίνια. Φτώχεια, διότι οι πόροι τους οποίους διαθέτετε για την έρευνα εξακολουθούν να παραμένουν καθηλωμένοι σε απαράδεκτα χαμηλό επίπεδο, εξακολουθούν να παραμένουν καθηλωμένοι περισσότερο από κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Και γκρίνια, διότι με το θεσμικό πλαίσιο το οποίο προωθείτε είναι βέβαιο ότι δεν πρόκειται να οργανώσετε, δεν πρόκειται να διαχειριστείτε την ανάπτυξη της έρευνας. Θα διευθετήσετε απλώς διαφορές και αντιθέσεις.

Κύριε Πρόεδρε, αν μου δώσετε ένα λεπτό θα παρουσιάσω στους συναδέλφους ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον προηγούμενο που είχα την τύχη ή την ατυχία να διαχειριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επειδή προκαλείτε την περιέργειά μας για το εξαιρετικά ενδιαφέρον που είπατε, έχετε το ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στο τέλος του 2003 ζήτησε να με δει ένας λαμπρός Έλληνας επιστήμονας, ο Φώτης Καφάτος. Ο Φώτης Καφάτος σήμερα είναι Πρόεδρος του Συμβουλίου Έρευνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τιμά τη χώρα του, όπου πέρασε και όπου στάθηκε. Μου ζήτησε τι, κύριοι συνάδελφοι; Επειδή έλγηε η θητεία του στο Max Planet Ινστιτούτο Μοριακής Βιολογίας της Χαϊδελβέργης, ήθελε να μεταφέρει την ομάδα του στην Ελλάδα, να επιστρέψει στο χώρο από όπου ξεκίνησε, στο Ινστιτούτο Τεχνολογίας και Έρευνας της Κρήτης και να συνεχίσει τη σημαντικότερη έρευνα που διεξάγεται διεθνώς για την καταπολέμηση της ελονοσίας. Τον ρώτησα ποια είναι δαπάνη, με την οποία θα επιβαρύνονταν ο κρατικός προϋπολογισμός. Μου ανέφερε -και έμεινα άναυδος- ένα ποσό που δεν ήταν δυνατόν να πιστέψω και το οποίο ανέρχονταν σε 200.000 ευρώ το χρόνο. Η ελληνική πολιτεία, εάν υιοθετούσε ένα πρόγραμμα αιχμή για την ανάπτυξη διεθνώς της έρευνας και της τεχνολογίας στην περιοχή της βιοτεχνολογίας θα είχε πρωταγωνιστικό ρόλο για την αντιμετώπιση ενός προβλήματος από το οποίο χειμάζονται, όπως ξέρετε, πολλοί λαοί.

Τη μεταβατική περίοδο προς τις εκλογές, δυστυχώς, δεν κατέστη δυνατόν να λυθεί το πρόβλημα, να ληφθεί η απόφαση. Ασφαλώς, υπάρχουν ευθύνες γι' αυτό. Αναφέρω το παράδειγμα, για να σημειώσω ότι η έρευνα και η τεχνολογία χρειάζονται συνέχεια. Αναλάβατε τη διακυβέρνηση και χάθηκε αυτή η μοναδική ευκαιρία, για την οποία οποιαδήποτε πολιτεία θα έκανε ό,τι ήταν δυνατόν, ό,τι περνούσε από το χέρι της για να την προσελκύσει και μάλιστα με τίμημα, αντί «πινακίου φακής». Δεν νομίζω ότι σοβαρά θα μπορούσε κάποιος να διερωτηθεί, αν η ελληνική πολιτεία μπορούσε και έπρεπε να διαθέσει το εξαιρετικά χαμηλό αυτό ποσό, για να προσελκύσει τη σημαντικότερη έρευνα που γίνεται διεθνώς και από τις σημαντικότερες έρευνες που γίνονται σε όλο τον πλανήτη.

Κύριε Υπουργέ, η έρευνα αιχμής γίνεται με μία πρακτική περιδιάβασης σε όλο τον κόσμο. Οι επιστήμονες που είναι σε θέση να παράγουν νέα τεχνογνωσία είναι περιζήτητοι. Για να τους προσελκύσει κάποιος διαπραγματεύεται τους όρους τους. Και οι όροι είναι εξαιρετικά απαιτητικοί.

Ξέρετε που γίνεται σήμερα έρευνα αιχμής; Σε χώρες που δεν διανοείστε. χώρες που θέλουν να πρωτοπορήσουν, θέλουν να δοκιμάσουν την τύχη και τις δυνατότητές τους. Μία από τις πιο προηγμένες χώρες στην έρευνα και τεχνολογία είναι η Μαλαισία, είναι η Αυστραλία και άλλες, λιγότερο ή περισσότερο σημαντικές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Παπαδημητρίου, σας παρακαλώ όμως τώρα να ολοκληρώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, έχετε δίκιο.

Έφερα το παράδειγμα για να σας δείξω ότι η έρευνα απαιτεί ξεκαθαρισμένη και έξυπνη πολιτική, ενιαίο, ευέλικτο και αποτελεσματικό σύστημα, διαχείρισης και ένα επιχειρησιακό σχέδιο που μπορεί να αποδώσει αποτελέσματα.

Όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, κάθε άλλο παρά υπόσχεται το νομοσχέδιό σας. Θα ξαναμιλήσουμε το 2010, γιατί είναι βέβαιο ότι, όπως το εισηγείστε, έτσι και θα το ψηφίσετε. Και τότε θα δούμε ποιος έχει δίκιο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανακοινώνω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν. 3126/2003 περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών, μηνυτήρια αναφορά κατά του πρώην Υφυπουργού Αθλητισμού κ. Γεωργίου Ορφανού.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Αντωνία Αντωνίου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Παπαδημητρίου, γιατί φεύγετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Έχω Διαρκή Επιτροπή αμέσως τώρα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Περίμενα ότι θα μείνετε να σας απαντήσω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θα επιστρέψω αμέσως μετά.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Γι' αυτό του έδωσα και τη θέση μου. Προηγήθηκε στην ομιλία του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Παπαδημητρίου είχε μία υποχρέωση, να εισηγηθεί στην επιτροπή γι' αυτό και η κ. Αντωνίου είχε την καλοσύνη να τον αφήσει να προηγηθεί.

Ορίστε, κύρια Αντωνίου.

ΤΟΝΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από εκεί που τελείωσε ο προηγούμενος συνάδελφος ο κ. Παπαδημητρίου και να πω στον κύριο Υπουργό και στους αγαπητούς συναδέλφους ότι τα παραδείγματα είναι πάρα-πάρα πολλά για τις αγκυλώσεις που έχουμε σε θεσμικό επίπεδο στην Ελλάδα και χάνουμε τεράστιες ευκαιρίες από ιδρύματα.

Εγώ έχω να καταθέσω ένα άλλο πάλι τέτοιο ζήτημα, όταν το Ινστιτούτο του Σολβέ ήθελε να κάνει εδώ παράρτημα και μάλιστα στη Θράκη, όπου υπήρχε θεσμικό πρόβλημα. Αλλά βέβαια θα ήθελα να πω στον κ. Παπαδημητρίου ότι θα πρέπει να υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις τις οποίες ανέφερε, αλλά και τα ελληνικά πανεπιστήμια πρέπει να δουν πώς μπορούν να έχουν πιο ανοικτούς ορίζοντες. Να αποδέχονται τέτοιες προτάσεις πάρα πολύ σημαντικές για την έρευνα στη χώρα μας και όχι μόνο, διότι τέτοιες πρωτοβουλίες φέρνουν ένα δυναμικό στη χώρα μας που βρίσκεται στο εξωτερικό. Πρέπει εδώ και τα ελληνικά πανεπιστήμια να τολμήσουν να ανοίξουν περισσότερο θα έλεγα τους ορίζοντές τους και να αγκαλιάσουν τέτοιες πρωτοβουλίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση φέρνει σήμερα για συζήτηση ένα νομοσχέδιο απ' αυτά που κατατέθηκαν, αλλά δεν πρόλαβαν να ψηφιστούν στην προηγούμενη Βουλή. Το νομοσχέδιο αυτό αφορά έναν από τους πιο κρίσιμους τομείς για την ανάπτυξη και την πρόοδο της χώρας μας, που είναι βέβαια η έρευνα και η τεχνολογία. Και ενώ θα περίμενε κάποιος στο χρόνο που μεσολάβησε από τότε να έχουν υπάρξει βελτιώσεις, να έχουν προστεθεί στοιχεία με βάση τις προτάσεις των φορέων και τη διαβούλευση που έχει γίνει, διαπιστώνουμε ότι συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο.

Κύριοι Υπουργοί, το νέο νομοσχέδιο υστερεί σε σχέση με το προηγούμενο. Αντί να κάνετε βήματα μπροστά, δυστυχώς πήγατε πίσω στην αρχική σας πρόταση, η οποία παρά τις σοβαρές της αδυναμίες, μπορούσε να είναι η βάση για ένα πιο βελτιωμένο σχέδιο.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι πως δεν πείθετε ότι με τις ρυθμίσεις που εισάγετε, μπορεί να διαμορφωθεί το κατάλληλο νομικό πλαίσιο, ώστε να καταστεί η Ελλάδα ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης παγκοσμίως, όπως λέτε εσείς στην εισηγητική σας έκθεση. Πρόκειται για συνήθεις μεγαλοστομίες και πομπώδεις εκφράσεις, που δεν έχουν κανένα ουσιαστικό περιεχόμενο. Άλλωστε, μας έχετε συνηθίσει πια σ' αυτήν την τακτική σας.

Το θεσμικό πλαίσιο που προτείνετε, τελικά είναι αποσπασματικό, γραφειοκρατικό και αναποτελεσματικό. Είναι αποσπασματικό, γιατί δεν ρυθμίζει συνολικά τα ζητήματα έρευνας, όπως λέτε στην εισηγητική σας έκθεση. Αφήνει, για παράδειγμα, εντελώς έξω το κεφάλαιο της έρευνας στα πανεπιστήμια, για το οποίο προφανώς θα φέρετε ένα άλλο πάλι νομοσχέδιο. Εδώ ασχολείσθε μόνο με τα ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα. Δεν πρόκειται για στρατηγικό σχέδιο για την έρευνα στη χώρα. Είναι γραφειοκρατικό, γιατί δημιουργεί ένα δαιδαλώδες σύστημα διαχείρισης, που αντί τελικά να λύνει προβλήματα, δημιουργεί νέα.

Γιατί, όμως, επιλέξατε, κύριε Υπουργέ, αυτό το σύστημα; Είναι πιο αποτελεσματικό; Όλοι οι φορείς στην επιτροπή λίγο-πολύ μας είπαν ότι δεν είναι. Κύριοι Υπουργοί, το επιλέξατε από σκοπιμότητα. Δημιουργείται ένα νέο διοικητικό διαχειριστικό σύστημα, γιατί σας διευκολύνει στα λογιστικά μαγειρέματα, ώστε να πιάσετε εικονικά το στόχο του 1,5% του Α.Ε.Π. για την έρευνα που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ στην πραγματικότητα η χώρα μας είναι στο 0,6%, για να φανεί ότι φεύγει δήθεν η χώρα μας από τις τελευταίες θέσεις στην Ευρώπη, όπου βρίσκεται σήμερα.

Όλα στα υπηρεσία της εικονικής πραγματικότητας, όπως κάνετε βέβαια και σε πάρα πολλούς τομείς, όπως οι κοινοτικοί πόροι με τον προϋπολογισμό της χώρας, διαφορετικά δεν θα είχαν νόημα όλες αυτές οι αλλαγές στο υπάρχον θεσμικό πλαίσιο και βέβαια και η κατάργηση της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας.

Ασφαλώς, μπορεί εσείς να θεωρείτε ότι στο θέμα της έρευνας και της τεχνολογίας έχετε τις καλύτερες προθέσεις και να θέλετε να τις κάνετε πράξη, στην πραγματικότητα, όμως, και να θέλετε, δεν μπορείτε. Έχετε ένα βασικό έλλειμμα, που είναι η μεγάλη ανεπάρκειά σας, το μεγάλο κενό στην πολιτική της Κυβέρνησής σας. Δεν έχετε ούτε σχέδιο ούτε στρατηγική ούτε πρόταση για ένα μοντέλο ανάπτυξης της χώρας στις συνθήκες της παγκοσμιοποίησης.

Ανάμεσα στα λόγια και στα έργα σας υπάρχει μία μεγάλη αντίφαση. Από τη μία μιλάτε για επένδυση στην έρευνα, στην τεχνολογία και την καινοτομία και από την άλλη υποσκάπτετε τις προϋποθέσεις για να υπάρξουν όλα αυτά. Στον τομέα της παραγωγής προωθείτε ένα μοντέλο φθηνής εργασίας, χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, ωθώντας την κοινωνική κρίση στα άκρα και μεταφέροντας όλα τα βάρη στη νέα γενιά. Στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής αντί να αμβλύνετε τις περιφερειακές ανισότητες, τις ενισχύετε και δημιουργείτε νέες ανισότητες μεταξύ των περιφερειών.

Θα ήθελα να τονίσω για άλλη μία φορά από το Βήμα αυτό ότι χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Στερεά Ελλάδα, που είναι μία περιφέρεια η οποία θεωρείται Στόχος 2, από τις πιο αναπτυγμένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση και επί της ουσίας είναι από τις τελευταίες περιφέρειες στη χώρα μας, μια περιφέρεια που την έχετε καταδικάσει, γιατί είναι έξω από το πρόγραμμα για τη δημιουργία πόλων καινοτομίας. Παρά τις υποσχέσεις που έχουμε πάρει από τους Υπουργούς και από τα τοπικά σας στελέχη, της στερείτε πόρους από το Γ' Κ.Π.Σ. και από το Δ' ΚΠΣ. Και το χειρότερο είναι η υποβάθμιση και η απαξίωση του πανεπιστημίου. Εκεί η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τόλμησε. Δημιούργησε πανεπιστήμιο στη λογική ότι πρέπει να έχει ένα καινοτομικό προσανατολισμό.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Και εσείς όλα αυτά τα χρόνια αντί να στηρίξετε τέτοιες πρωτοβουλίες στα περιφερειακά πανεπιστήμια, τα έχετε υποβαθμίσει εντελώς και τα έχετε αφήσει στην τύχη τους. Άρα, σήμερα δεν μπορείτε να μιλάτε και να προσπαθείτε να πείσετε τον ελληνικό λαό ότι οι πρωτοβουλίες σας και σε αυτό το νομοσχέδιο είναι για να στηρίξετε την έρευνα, την τεχνολογία, την καινοτομία.

Και επειδή μιλάμε για τη σύνδεση της έρευνας με την οικονομία, θέλω να πω ότι οικονομία δεν είναι βέβαια μόνο οι μεγάλες επιχειρήσεις. Είναι και οι χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις, είναι και η αγροτική οικονομία που χάνει σήμερα το τρένο της αναδιάρθρωσης, της καινοτομίας και της ποιότητας, γιατί έχετε αφήσει αυτό τον τομέα στην τύχη του. Υπήρχαν σοβαρές προϋποθέσεις, με τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, να μιλήσουμε επί της ουσίας για αναδιάρθρωση, για καινοτομία, αλλά αυτές οι αντιλήψεις είναι πέρα από τις πολιτικές σας και βλέπουμε ότι και με αυτό το νομοσχέδιο δεν έρχεσθε καν να στηρίξετε τέτοιες πρωτοβουλίες.

Όλα αυτά, κύριοι συνάδελφοι, είναι αποτέλεσμα της απουσίας βιώσιμου και ανταγωνιστικού μοντέλου ανάπτυξης για τη χώρα, αλλά και ιδεολογικών αγκυλώσεων και αντιφάσεων. Το δικό μας μοντέλο δεν είναι απλώς η πράσινη οικονομία. Είναι ουσιαστικά μια συνολική πρόταση και φιλοσοφία για έναν άλλο δρόμο, για τον προσανατολισμό της οικονομίας, για τη θέση της χώρας μας στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας, για τους κοινωνικούς πυλώνες αυτού του νέου προσανατολισμού με βασικότερο βέβαια την αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου και την επένδυση στον άνθρωπο.

Μιλώντας για την έρευνα και την τεχνολογία, τελικά μιλάμε για την απάντηση στα μεγάλα διλήμματα που θέτει η εποχή μας και το μέλλον της χώρας μας. Σ' αυτά τα διλήμματα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αδυνατεί σήμερα να δώσει πειστικές απαντήσεις. Το νομοσχέδιο που συζητάμε, εκτός από προβληματικό, είναι βέβαια κατώτερο των περιστάσεων.

Γι' αυτό το λόγο, κύριοι Υπουργοί και κύριοι συνάδελφοι, το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Βερελής.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια υπάρχει μία μεγάλη αλλαγή στον πλανήτη μας. Οι χώρες του λεγόμενου δυτικού κόσμου δεν έχουν πια ούτε πρόθυμους πελάτες ούτε εύκολους προμηθευτές. Αντιθέτως, έχουν πολύ σκληρούς ανταγωνιστές. Ο μόνος τρόπος, λοιπόν, για τις χώρες αυτές να διατηρήσουν στο μέλλον τα εισοδήματά τους, τα εισοδήματα των πολιτών τους, ήταν να δημιουργήσουν νέες πηγές πλούτου. Πανεπιστήμια σε όλη τη Δυτική Ευρώπη, τα οποία κατέρρεαν σιγά-σιγά κάτω από μία γραφειοκρατική αντίληψη, έκαναν βήματα σημαντικότατα. Τα τελευταία δύο χρόνια πέντε πανεπιστήμια στη Γερμανία έγιναν «ελίτ πανεπιστήμια», ένας χαρακτηρισμός που τον έχουν περίπου τριάντα δύο πανεπιστήμια στον κόσμο. Η έρευνα είναι η αιχμή αυτής της προσπάθειας.

Εδώ στην Ελλάδα θεωρητικά είμαστε μία χώρα σοφών. Έχουμε το μεγαλύτερο αριθμό μεταπτυχιακών απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε το μεγαλύτερο αριθμό διδακτόρων. Δυστυχώς, στη συντριπτική τους πλειοψηφία όλες αυτές οι ταλαντούχες προσωπικότητες ακολούθησαν το δρόμο αυτό πολλές φορές βέβαια πρέπει να πω από ανάγκη, για να γεφυρώσουν ένα χρόνο εισόδου στην αγορά εργασίας με μία αμηχανία.

Η προσπάθεια αυτή την οποία καταβάλλουν, τα χρήματα τα οποία επενδύει ο ελληνικός λαός σ' αυτούς μετατρέπονται σε μόρια για τον Α.Σ.Ε.Π. Εάν κοιτάξετε τις εξετάσεις του Α.Σ.Ε.Π., θα δείτε ότι είναι γεμάτες από ανθρώπους με εξαιρετικά υψηλά προσόντα, τουλάχιστον στα χαρτιά. Έχουμε τετρακόσια είκοσι μεταπτυχιακά τμήματα. Οι περισσότεροι αγνοούν τον ακριβή αριθμό, όπως αγνοείται πολλές φορές και το περιεχόμενο αυτών των μεταπτυχιακών τμημάτων.

Η κατάσταση, λοιπόν, οδηγεί στο να κάνουμε σκέψεις σοβαρές για το πώς θα πρέπει και η χώρα μας να ενταχθεί στη χορεία των χωρών οι οποίες θα θελήσουν να ακολουθήσουν αυτή την πορεία, τη μοναδική κατά την άποψή μου πορεία η οποία υπάρχει, εάν θέλουμε να παραμείνουμε σε επαφή με αυτά τα οποία γίνονται διεθνώς στην έρευνα και στην τεχνολογία.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μία πρώτη διαπίστωση. Διαπιστώνω από πολλούς ότι εξακολουθούν να έχουν μία διαφοροποίηση στο μυαλό τους ανάμεσα στη βασική και στην εφαρμοσμένη έρευνα. Δεν υπάρχει αυτό, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η βασική έρευνα, όταν δίνει κάτι το οποίο μπορεί να εξελιχθεί, εξελίσσεται σε εφαρμοσμένη. Και αυτή η διαφοροποίηση, η οποία υπήρχε πριν από δεκαετίες σε διάφορους ερευνητικούς χώρους, έχει πλέον καταργηθεί.

Τη στιγμή, λοιπόν, που πρέπει να αντιδράσουμε, που πρέπει να ανυψωθούμε και να δώσουμε μία δυνατότητα να υπάρξει και στην Ελλάδα αξιοποίηση του πιο πολύτιμου αγαθού που διαθέτει μία χώρα, που είναι το ανθρώπινο δυναμικό, έρχεται αυτό το σχέδιο νόμου.

Και εδώ υπάρχει μία κατάρρευση. Διότι διαπιστώνουμε ότι είναι ένα σχέδιο μικροσυνδικαλιστικής νοοτροπίας, ένα σχέδιο το οποίο δημιουργεί επάλληλες επιτροπές, φτάνει δε σε αυτό το οποίο διεθνώς θεωρείται κωμικό, σε επιτροπές να προΐσταται ο ίδιος ο Πρωθυπουργός.

Τι μπορεί να κάνει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, προκειμένου να προαγάγει την έρευνα; Μπορεί να κάνει κάτι ιδιαίτερο; Το ίδιο που μπορεί να κάνει σε διάφορες άλλες επιτροπές, όπου στο παρελθόν έχουν τοποθετηθεί πρωθυπουργοί ή το ίδιο που μπορεί να κάνει σε ένα Υπουργείο, όταν πηγαίνει ο Πρωθυπουργός, για να καθαγιάζει αυτά τα οποία γίνονται μέσα στο Υπουργείο. Τίποτα περισσότερο.

Η εικόνα αυτού του νομοσχεδίου –με συγχωρείτε που θα το πω, είναι βαρύ- μου δίνει την εντύπωση ότι οπισθοχωρούμε. Οπισθοχωρούμε προς χώρες, οι οποίες χρησιμοποιούν την έρευνα απλώς και μόνο για να αποδίδουν τίτλους σε διάφορους ανθρώπους. Δεν πηγαίνουμε μπροστά.

Ποιος ο λόγος, αγαπητέ κύριε Υπουργέ –εσείς που έχετε την ευθύνη- που δεν επιλέξατε ένα μοντέλο που επιλέγουν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες, όπως είναι το DFG στη Γερμανία, όπως είναι το MRB στην Αγγλία; Και κάνετε επιτροπές, των οποίων τα ονόματα δεν θυμάμαι και δεν θα θυμηθώ στο μέλλον, γιατί δεν πρόκειται να κάνουν τίποτε απολύτως. Και αντί να έχουμε μία προσπάθεια να κάνουμε μία σειρά από πράγματα και να σύρουμε στην προσπάθεια αυτή και τον ιδιωτικό τομέα, έχουμε μία λογική να τακτοποιήσουμε διάφορα θεματάκια.

Είχα ζητήσει την τελευταία φορά που είχε συζήτηση εδώ για τον αναπτυξιακό νόμο να ιδρυθεί η έννοια της ερευνητικής εταιρείας, να οριστεί δηλαδή η έννοια μιας εταιρείας που μόνο αντικείμενο θα είχε την έρευνα. Ιδιαίτερα δε στον ιατροβιολογικό τομέα υπάρχουν εξαιρετικά καλές προοπτικές για να μπορέσει κάποιος να οδηγήσει τα πράγματα έτσι ώστε να έχουμε εγκατάσταση εδώ αμιγώς ερευνητικών εταιρειών, με συγκεκριμένο ελάχιστο αριθμό ειδικού προσωπικού και με ειδικές προνομίες σε ό,τι αφορά τα φορολογικά κομμάτια.

Δεν το κάνουμε αυτό. Είμαστε δειλοί; Είμαστε μοιραίοι; Είμαστε ανίκανοι; Δεν μπορούμε να κάνουμε αυτά τα πράγματα; Δεν έχουμε τη δυνατότητα, έστω και σήμερα, κύριε Υπουργέ –και δείτε το αυτό το πράγμα, φέρτε το αυτό στη Βουλή, εγώ πρώτος θα το υπερασπιστώ αυτό- να δημιουργηθεί η έννοια ερευνητικής εταιρείας, προκειμένου να έχουμε τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε εδώ έναν πόλο συγκέντρωσης; Διότι το δυναμικό το έχουμε, τους Έλληνες επιστήμονες τους έχουμε, συγκριτικά πλεονεκτήματα έχουμε, διότι είναι πιο φθηνά απ' ό,τι είναι στις αντίστοιχες περιπτώσεις άλλων χωρών και όμως δεν το κάνουμε.

Από το 2004, κύριε Υπουργέ, δεν έχουν προκηρυχθεί ερευνητικά προγράμματα. Εάν έχουν προκηρυχθεί, είναι σε πολύ ειδικές περιπτώσεις και αφορούν πολύ μικρά και εξειδικευμένα αντικείμενα. Γιατί συμβαίνει αυτό; Δεν μπορεί να λειτουργήσει η Γενική Γραμματεία;

Εγώ θα σας πω ότι οτιδήποτε πλέον στην έρευνα έχει κάποιος ως αφετηρία παράρτημα του κράτους, δεν πρόκειται να λειτουργήσει. Οτιδήποτε στην έρευνα έχει κάποιος ως παράρτημα ενός κόμματος δεν πρόκειται να λειτουργήσει. Και το λέω αυτό, παρ' όλο που υπάρχουν πάρα πολλοί και άξιοι άνθρωποι που μετέχουν σε αυτές τις δομές της Γενικής Γραμματείας. Παρ' όλα αυτά, εάν δεν δημιουργηθεί ένας ανεξάρτητος οργανισμός ερευνητικός, ο οποίος να διαχειρίζεται να πράγματα, δεν πρόκειται να προχωρήσουμε.

Αυτό, το τελευταίο, το οποίο ήθελα να σας ρωτήσω, κύριε Υπουργέ, είναι εάν σήμερα έχουμε τη δυνατότητα άμεσα να κινητοποιήσουμε την έρευνα, ώστε να επιστρέψει στην Ελλάδα. Ακούω πάρα πολλούς συναδέλφους, άκουσα και από το Κ.Κ.Ε. στη διάρκεια της κουβέντας ότι εδώ αποτελεί η πολιτική η δικιά σας συνέχεια της δικιάς μας και τέτοιου είδους κουβέντες. Πρέπει πρώτα απ' όλα να πω ότι εάν σήμερα ο κ. Βερέμης βρίσκεται στη θέση του, το οφείλει στην απουσία του Κ.Κ.Ε. χθες, αγαπητοί συνάδελφοι του Κ.Κ.Ε. Και δεν έχετε κανένα δικαίωμα να κάνετε τους τιμητές σε αυτή την Αίθουσα. Απολύτως κανένα δικαίωμα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ποιος;

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Ο κ. Βερέμης, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ο καθηγητής;

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ: Ο κ. Βερέμης, βρίσκεται στη θέση του λόγω της απουσίας χθες από την επιτροπή του Κ.Κ.Ε., κατά την ψηφοφορία που έγινε. Οι τρεις καθοριστικές ψήφοι του Κ.Κ.Ε. είναι αυτές οι οποίες διατήρησαν τον κ. Βερέμη στη θέση του. Και γι' αυτό εγώ τουλάχιστον δεν πρόκειται να ανεχτώ να

κάνουν τους τιμητές τα μέλη του Κ.Κ.Ε. μέσα στη Βουλή. Θα έχετε τις ευθύνες σας και επωμίζεσθε τις ευθύνες αυτές.

Και τελειώνω, αγαπητή κυρία Πρόεδρε, λέγοντάς σας ότι είχαμε μία ακόμα ευκαιρία, την οποία χάνουμε και τη χάνουμε μέσα στα μικρά. Τα μεγάλα ενδεχομένως να περιμένουν για το μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Βερελή.

Το λόγο έχει ο κ. Τατούλης, Βουλευτής Αρκαδίας.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αρχίσω την εισήγησή μου από την αποστροφή του λόγου του κ. Βερελή. Και θα ήθελα να πω ότι η οποιαδήποτε κομματική αντιπαράθεση με φόντο το πολιτικό πεδίο ασφαλώς και έχει τη δική της αξία.

Αλλά εκείνο όμως που θα έπρεπε να σημειώνουμε είναι ότι σε κρίσιμα πράγματα, σε κρίσιμα ζητήματα πολιτικής, που όλες οι πτέρυγες βάζουν ως κορυφαίο επίπεδο την εθνική στόχευση, θεωρώ ότι θα είναι κατάκτηση αυτής της Βουλής, εάν οι προτάσεις αυτές απολαμβάνουν της εμπιστοσύνης ολόκληρου του Κοινοβουλίου.

Και αυτό είναι το συμπέρασμα της χθεσινής απόφασης που έλαβε η επιτροπή για τον κ. Βερέμη. Είναι ανεπίτρεπτο στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας η επιλογή αυτή να μην χαίρει της εκτίμησης και της εμπιστοσύνης ολόκληρης της Βουλής. Γιατί αυτό σημαίνει ότι συνεχίζουμε να έχουμε και να κάνουμε και να λέμε λόγια μεγάλα και κενά, που δεν συμβάλλουν στην εμπιστοσύνη, αλλά και στην αποτελεσματικότητα και στην αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου.

Και αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ένα μεγάλο μας μειονέκτημα, το οποίο πολύ γρήγορα θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Γιατί, εάν τα πολιτικά κόμματα, εάν όλες οι πτέρυγες της Βουλής δεν στηρίζουν τέτοιου είδους πολιτικές σε κρίσιμα θέματα, τότε νομίζω ότι η αναξιοπιστία μας δεν θα αποτελεί το βαρόμετρο των μετρήσεων της κοινής γνώμης, αλλά επί της ουσίας θα αποδεικνυόμαστε με το χειρότερο τρόπο ότι δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις της κοινωνίας, κάτι για το οποίο επιλεγόμαστε, κάτι για το οποίο λειτουργούμε.

Γιατί το πολιτικό μας σύστημα, η ευνομούμενη κοινωνία δεν είναι τίποτε άλλο παρά η συνομολόγηση και η συναπόφαση όλης της κοινωνίας να χρηματοδοτεί αυτό το σύστημα, προκειμένου να επιτυγχάνει καλύτερους όρους για τη ζωή της, καλύτερους όρους και μεγαλύτερες ελπίδες για το μέλλον της.

Κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι και αυτό το νομοσχέδιο θα πρέπει να κινηθεί σε αυτή τη λογική. Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνω την εξής παρατήρηση: Ένα νομοσχέδιο με τα οποιαδήποτε ζήτημα, με τα οποιαδήποτε προβλήματα που έρχεται να ανατρέψει πολιτικές στασιμότητας, πολιτικές που αναγνωρίζουμε όλοι μας ότι μας οδήγησαν τα τελευταία είκοσι χρόνια στις τελευταίες θέσεις της παγκόσμιας κοινότητας, θα πρέπει κατά την ταπεινή μου γνώμη τουλάχιστον επί της αρχής να έχει την εμπιστοσύνη όλων των πτερύγων.

Και αυτό ήταν μία πρακτική που έκανε η Βουλή και όταν η Νέα Δημοκρατία, ως αντιπολίτευση τότε, αναγκάστηκε πολλές φορές, διαφωνώντας επί της ουσίας σε τέτοιου είδους νομοσχέδια, τουλάχιστον επί της αρχής, να τα στηρίζει. Και αυτό το λέω, γιατί θα πρέπει να δείξουμε στον ελληνικό λαό ότι η αγωνία προς σημαντικές στρατηγικές και κατευθύνσεις της πολιτικής ζωής του τόπου βρίσκουν «ευήκοα ώτα» σε όλες τις πτέρυγες.

Και βέβαια, είναι δικαίωμα και καθήκον όλων μας να σημειώνουμε τις δικές μας παρατηρήσεις, να σημειώνουμε τις διαφωνίες μας. Και είναι, βέβαια και χρέος της Κυβέρνησης, εάν θέλει ο διάλογος να είναι δημιουργικός και αποδοτικός, πολλές από τις σημειώσεις, οι οποίες, κατά τη γνώμη μου, ιδιαίτερα σε αυτά τα μεγάλα στοιχήματα, είναι καλοπροαίρετες, να τις λαμβάνει σοβαρά υπ’ όψιν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε νομοσχέδιο, μία νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, η οποία έρχεται μετά από το 1985 να ορίσει το καινούργιο πλαίσιο που θα αντιμετωπίσει ένα σοβαρότατο παράγοντα ανάπτυξης και δημιουργίας, όπως είναι η έρευνα και η τεχνολογία για τον 21ο αιώνα. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Θα διαφωνήσω, επίσης, με την άποψη μιας καταστροφολογικής, ολιστικής προσέγγισης, λέγοντας το εξής: Ότι η προηγούμενη πολιτική ηγεσία ουσιαστικά δημιούργησε ένα καλό πεδίο στη νομοπαρασκευή αυτής της νομοθετικής πρωτοβουλίας. Η επιτροπή η οποία δημιουργήθηκε έχαιρε γενικότερης εκτιμήσεως. Είχε εξαιρετικές προσωπικότητες στη σύνθεσή της, που μπορούσαν να εγγυηθούν για ένα καλό αποτέλεσμα. Και αυτό δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας, όπως και το ότι και ο χρόνος της νομοπαρασκευής και ο δημόσιος διάλογος που έγινε ήταν πολύ μεγάλος.

Θα έλεγα, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία θα πρέπει να συνδεθεί ουσιαστικά με το τι συμβαίνει πλέον στη διεθνή κοινότητα, τι συμβαίνει στις υπόλοιπες χώρες. Γιατί αν δεν γνωρίζουμε τη διεθνή εμπειρία, κύριε Υπουργέ, είναι σίγουρο ότι οι αποδόσεις μας θα είναι πολύ περιορισμένες, θα έχουν χαμηλές προσδοκίες.

Από τη στιγμή, λοιπόν, που η Κυβέρνηση σήμερα, αλλά και το σύνολο του πολιτικού κόσμου, πιστεύει ότι οι μεγάλες επενδύσεις που πρέπει να γίνουν στην κοινωνία, στο νέο αιώνα, θα πρέπει να είναι στην έρευνα και στην τεχνολογία, αυτό θα πρέπει να αποδεικνύεται σε όλα τα επίπεδα. Και όπως έχω πει και στην επιτροπή κατά τη διάρκεια της συζήτησης, η οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία η οποία δεν έχει στόχους, δεν βάζει κριτήρια αξιολόγησής της, «εν τοις πράγμασι» έχει εξ αρχής αδυναμία.

Έλεγα, λοιπόν, ότι για να αποδώσει αυτή η πολιτική, κατά τη γνώμη μου, χρειάζεται δύο παράγοντες. Πρώτος παράγων, η έλλειψη οποιασδήποτε κρατικής παρέμβασης στη γενικότερη στρατηγική στόχευση. Θεωρώ, λοιπόν, ότι η οποιαδήποτε εμπλοκή, υπό την έννοια των Υπουργών και υπό την έννοια της Διϋπουργικής Επιτροπής, ουσιαστικά εμπλέκει τον κρατικό φορέα με τη στρατηγική έρευνας. Και θεωρώ ότι αυτό δεν συνάδει με τη διεθνή εμπειρία. Όλες οι χώρες που τα τελευταία χρόνια καινοτόμησαν και απέδειξαν πραγματικά ότι άλλαξαν τη ζωή των πολιτών, αλλά και την πορεία των χωρών αυτών, είχαν αυτόν το βασικό παράγοντα.

Ο δεύτερος παράγοντας ήταν η χρηματοδότηση του προγράμματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου.

Περιμένω με αγωνία το νέο νομοσχέδιο για τη χρηματοδότηση, αν και θεωρώ ότι σε αυτό το νομοσχέδιο θα έπρεπε ουσιαστικά και αναλυτικά να δοθούν όλα τα στοιχεία της χρηματοδότησης που θα δοθεί στο πρόγραμμα. Γιατί ξέρετε ότι αυτήν τη στιγμή, το 0,6% στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν και η προσδοκία μας για το 2013 ή για το 2015 να ανεβάσουμε αυτήν τη χρηματοδότηση στο 1,5% στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, έχοντας αυτά τα γενικότερα διαρθρωτικά προβλήματα που έχει η χώρα μας, ουσιαστικά, εάν εξ αρχής δεν τεθεί ένα πλαίσιο αξιολόγησης, δεν θα μπορέσει να βοηθήσει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Πολλές φορές αναφερόμαστε στο θέμα της Φινλανδίας. Η Φινλανδία ήταν μία χώρα που το 1990 ήταν τελευταία από πλευράς ανάπτυξης στη διεθνή ατζέντα των κρατών. Το 1990, λοιπόν, δημιούργησαν το σενάριο της «δημιουργικής καταστροφής». Τι είπαν; Ότι εμείς από εδώ και πέρα, θα αλλάξουμε την πορεία αυτής της χώρας. Και εκεί, λοιπόν, θέσπισαν συγκεκριμένα προγράμματα. Επένδυσαν στην τεχνολογία. Έδωσαν 4,5% από το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν για την έρευνα και την τεχνολογία και έδωσαν το 5,5% για μια εξαιρετικού επιπέδου δημόσια παιδεία σε όλους.

Αυτά ήταν που άλλαξαν την κατεύθυνση της Φινλανδίας.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι αυτό που είναι ευθύνη όλων μας είναι να υπερβάλουμε, να ξεπεράσουμε τα κομματικά μας όρια, τα κομματικά μας κριτήρια και στα προβλήματα που όλοι εντοπίζουμε ως εθνικά προβλήματα,

να δείχνουμε το μεγαλύτερο βαθμό συναίνεσης και συνεννόησης. Οφείλουμε όλοι μας και η Κυβέρνηση να κινηθούμε προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Όλοι οι συνάδελφοι, οι περισσότεροι τουλάχιστον, είπαν ότι συζητάμε για ένα νομοσχέδιο το οποίο θα καθορίσει το τοπίο της έρευνας και της τεχνολογίας για τα επόμενα είκοσι χρόνια. Και ο κ. Καλαφάτης και ο κ. Ταλιαδούρος είναι και συμπαθείς πολιτικοί και επαρκείς -νομίζω- στα καθήκοντά τους.

Πού είναι ο κ. Φώλιας; Ο Υπουργός Ανάπτυξης πού βρίσκεται; Κάναμε συνεδρίαση, συζητήσαμε στην επιτροπή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Αϊβαλιώτη, με συγχωρείτε, γιατί το συνηθίζετε. Υπάρχει Υφυπουργός Ανάπτυξης που εκπροσωπεί το Υπουργείο και την Κυβέρνηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ωραία. Λοιπόν, εγώ διερωτώμαι: Πού είναι ο κ. Φώλιας; Ούτε στην επιτροπή ήταν, κυρία Πρόεδρε. Καλά, στις ημερίδες. Πήγα στο Πολυτεχνείο, γινόταν κάποια ημερίδα για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Είχε δηλωθεί ότι θα έλθει. Δεν ήρθε. Στην επιτροπή έγινε συζήτηση γι' αυτό το νομοσχέδιο. Δεν ήταν. Στην ολομέλεια δεν πρέπει να παρευρίσκεται ο κ. Φώλιας; Καλά, ο κ. Στυλιανίδης εμφανίζεται αρκετά συχνά και τοποθετείται. Πού είναι ο κ. Φώλιας, ο Υπουργός Ανάπτυξης;

Κύριε Πρόεδρε, αναρωτήθηκε πριν και ο κ. Χρυσοχοΐδης, αν δεν κάνω λάθος. Έτσι, δεν είναι; Αναρωτήθηκε πού είναι ο Υπουργός Ανάπτυξης.

Στην Ελλάδα δεν υπάρχει παραγωγή τεχνολογίας. Εδώ οι πιστοποιούμενες εφευρέσεις είναι χαμηλές. Είναι μόλις σαράντα τέσσερις εφευρέσεις που πιστοποιούνται ανά ένα εκατομμύριο ανθρώπους. Για να απογειωθεί η ελληνική τεχνολογία, για να πιστοποιούνται εφευρέσεις, για να υπάρχει παραγωγή καινοτομιών, αυτό εδώ πιστεύετε στα σοβαρά ότι είναι το νομοσχέδιο το οποίο μπορεί να απογειώσει την ελληνική τεχνολογία;

Είναι ένα δαιδαλώδες, τεράστιο νομοσχέδιο, το οποίο δεν δίνει απαντήσεις. Εγώ θα μιλήσω για την πραγματική κοινωνία. Ανοίγω την τηλεόραση, βλέπω την εκπομπή του κ. Παπαδάκη στον ΑΝΤ-1. Βλέπουμε έναν εφευρέτη στο Ηράκλειο της Κρήτης να έχει κάνει ένα από τα πιο προηγμένα ηλεκτρικά αυτοκίνητα στον κόσμο, με joy stick, με κάμερες οπισθοπορείας. Προσπαθεί ο άνθρωπος, ο οποίος δεν έχει και οικονομικό πρόβλημα -με το μεράκι του κάνει τις εφευρέσεις- να πιστοποιήσει αυτό το όχημα. Δεν μπορεί, δεν υπάρχει δημόσια υπηρεσία που να μπορεί να πιστοποιήσει αυτό το όχημα. Γίνεται ερώτηση στο Ευρωκοινοβούλιο και του απαντάει η Κομισιόν: «Ναι, ξέρουμε ότι δεν γίνεται πιστοποίηση στις ελληνικές δημόσιες υπηρεσίες, οι οποίες είναι ανεπαρκείς και μπορείτε να απευθυνθείτε στην Ιταλία».

Δηλαδή, φαντασθείτε τώρα το σκηνικό μιας χώρας στον 21ο αιώνα, όπου να πρέπει να φύγει ένας εφευρέτης, ο οποίος μόνος του έφτιαξε ένα ηλεκτρικό αυτοκίνητο με προηγμένες τεχνολογίες, να πάει στην Ιταλία για να το πιστοποιήσει.

Η Ελλάδα εξάλλου, έχει και το πρώτο αιολικό δυναμικό στον κόσμο. Δεν το λέω εγώ, το λέει ο καθηγητής κ. Ζερεφός, ο οποίος είναι διευθυντής στο Αστεροσκοπείο, ο σεβαστός σε όλους κ. Ζερεφός. Οι άνεμοι στο Αιγαίο είναι οι πρώτοι στον κόσμο. Δεύτερη μακράν είναι η Χαβάη. Είδαμε καμμιά ελληνική τεχνολογική καινοτομία; Είδαμε καμμία πατέντα εκμετάλλευσης του ηλιακού ή αιολικού δυναμικού;

Και επί τη ευκαιρία, μιας και είστε εδώ, κύριε Υπουργέ, όλη αυτή η φιλολογία πολλές φορές από τα δημοσιεύματα βλέπω εκπορεύεται από κάποιες δηλώσεις παραγόντων του Υπουργείου Ανάπτυξης. Όπως: θα γίνει τελικά πυρηνικό εργοστάσιο στην Ελλάδα; Γιατί συζητάμε για σεισμικές περιοχές Κοζάνη κ.λπ.; Διαβάζουμε στα «ΝΕΑ», στο «ΒΗΜΑ», «Θα γίνει πυρηνικό εργοστάσιο στην Ελλάδα». Χρειάζεται μία καθαρή τοποθέτηση.

Η Ελλάδα δίνει 11,5 δισεκατομμύρια το χρόνο στο εξωτερικό για να εισάγει πετρέλαιο και αέριο. Ποια τεχνολογία αναπτύξαμε για να σώσουμε αυτό το συνάλλαγμα; Αλλά φυσικά για ποια τεχνολογία και για δημιουργία τεχνολογίας στην Ελλάδα μιλάμε, όταν παραδείγματος χάριν η οργάνωση «Δίκτυο Μεσόγειος S.O.S.» λέει ότι για να γίνει ένα περιβαλλοντικά φιλικό προηγμένο αιολικό πάρκο χρειάζεται για να πάρει άδεια από τρία έως επτά χρόνια; Ενώ μία ρυπογόνος μονάδα, η οποία παράγει ρεύμα, παίρνει άδεια σε πολύ λιγότερο χρονικό διάστημα. Το αιολικό πάρκο το οποίο σώζει ρύπους από την ατμόσφαιρα, τρία έως επτά χρόνια!

Μόλις το 0,6% του ελληνικού Α.Ε.Π. πάει στην έρευνα. Όμως, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως στόχο να δίνεται για έρευνα το 3% του Α.Ε.Π. έως το 2010, εκ των οποίων τα δύο τρίτα θα πρέπει να προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα ενώ σήμερα στην Ελλάδα μόλις το ένα τρίτο προέρχεται από ιδιώτες.

Διάβαζα το European Innovation Scoreboard δηλαδή τον ευρωπαϊκό πίνακα καινοτομίας του 2005 και ήμασταν εικοστοί τρίτοι στους είκοσι πέντε και δέκατοι πέμπτοι από τους δεκαπέντε της παλαιάς Ευρώπης. Όμως, οι Έλληνες της Κύπρου αποδεικνύουν ότι ζουν σε ένα τεχνολογικά προηγμένο κράτος. Ήταν τρίτοι στο περυσινό European Innovation Scoreboard, αναφορικά με τις καινοτομίες.

Στο νομοσχέδιο διάβαζα στο άρθρο 5 συγκεκριμένα για τη δυνατότητα απευθείας αναθέσεων οργάνων και εξοπλισμού μέχρι εκατό χιλιάδες ευρώ. Με ενοχλεί λίγο, αλλά ας πούμε ότι πρέπει να αποφύγουμε τις δαιδαλώδεις δημόσιες προκηρύξεις. Και για μελέτες 100.000 ευρώ! Δηλαδή, τι μελέτη μπορεί να είναι αυτή η οποία να κοστίζει εκατό χιλιάδες ευρώ; Με απευθείας ανάθεση μελέτη 100.000 ευρώ; Αυτό γράφει το άρθρο 5 του νομοσχεδίου σας.

Επίσης, τι εξυπηρετεί άλλο ένα όργανο ο Ε.Ο.Ε.Τ.; Δηλαδή πώς διασφαλίζεται η διαφάνεια στη στελέχωσή του; Επίσης, πώς εμπεδώνεται η εποπτεία από δύο υπουργεία, όταν μόνο ένα, το Υπουργείο Ανάπτυξης, το χρηματοδοτεί; Ένας ο χρηματοδότης, διπλή η εποπτεία. Και από πού τον χρηματοδοτεί; Από το λογαριασμό πετρελαιοειδών! Μα γι' αυτό έγινε ο λογαριασμός πετρελαιοειδών;

Δε γίνεται βέβαια καμμία έρευνα ούτε για τις στοιχειώδεις ανάγκες μια και αναφέρομαι στα πετρελαιοειδή της χώρας. Είχα ρωτήσει το Υπουργείο Ανάπτυξης σε γραπτή μου ερώτηση, πόσοι Έλληνες ερευνητές σε κρατικά κέντρα έκαναν έρευνα για πετρελαϊκά κοιτάσματα στο Αιγαίο. Από το 2002, δεν έχει γίνει καμμία έρευνα. Να το ξέρουν αυτό οι Έλληνες πολίτες. Από το 2002, δεν έχει γίνει ούτε μισή έρευνα για πετρέλαιο στην Ελλάδα. Η μόνη έρευνα τελευταία φορά που έγινε το 2002, ήταν στην περιοχή των Ιωαννίνων –καμμία σχέση με θαλάσσια περιοχή, καμμία σχέση με Αιγαίο- κόστισε 2.000.000 ευρώ όλα κι' όλα. Καμμία ελληνική κυβέρνηση δεν κάνει έρευνα οποιουδήποτε είδους για πετρέλαιο στο Αιγαίο ούτε μπλέκει ερευνητές σ' αυτό το θέμα. Έναν μόνο τεχνολογικό οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης αξιωθήκαμε να πάρουμε την ENISA, που ασχολείται με την ασφάλεια των πληροφοριακών δικτύων την οποία τελικά δεν την πήραμε. Δηλαδή μιλάμε για μια χώρα, η οποία είναι τεχνολογική έρημος. Η ENISA ήταν ο μόνος αποκεντρωμένος τεχνολογικός οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος θα εγκαθίστατο στην Ελλάδα. Δεν τον πήραμε όμως, δεν θα εγκατασταθεί, χάθηκε αυτή η ευκαιρία. Δεν θα πάει στην Κρήτη. Θυμίζω ότι είναι ο δεύτερος αποκεντρωμένος οργανισμός ο οποίος χάνεται. Κλείνει και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης. Πάει και αυτή! Δηλαδή μάς έμεινε μόνο το Sedem στη Θεσσαλονίκη. Και ειλικρινά δεν καταλαβαίνω, πώς μ' αυτό το νομοσχέδιο θα σταματήσει και η διαρροή επιστημόνων στο εξωτερικό. Είμαστε μια χώρα με πλούσιο ανθρώπινο δυναμικό και έχουμε σχεδόν μηδενική παραγωγή τεχνολογίας.

Επίσης, οι γραφειοκρατικές δαπάνες, πώς μειώνονται και πώς έχουμε οικονομίες κλίμακος, όταν μόνο για γραφειοκρατικές δαπάνες του Ε.Ο.Ε.Τ. εγγράφονται 8.000.000 ευρώ το χρόνο;

Διάλογος με την ερευνητική κοινότητα. Είναι γεμάτες οι θυρί-

δες μας από διαμαρτυρίες ενώσεων διδακτικού προσωπικού ότι δεν έγινε διάλογος. Δηλαδή ένα νομοσχέδιο, που φιλοδοξεί να διαμορφώσει το τοπίο της έρευνας και της τεχνολογίας στα επόμενα είκοσι χρόνια, δεν έπρεπε να έχει γίνει εκτεταμένος διάλογος και να υπάρχουν συναινέσεις;

Τέλος, μια παρατήρηση που έχει να κάνει πάλι με την πυρηνική τεχνολογία. Δέκα νέες θέσεις ειδικών εμπειρογνωμόνων συστήνονται στην ελληνική επιτροπή ατομικής ενέργειας. Νομίζω ότι πλέον το θέμα έχει πάρει διαστάσεις. Πρέπει να δώσει η Κυβέρνηση με μια σαφή δήλωση τέλος στη φιλολογία περί πυρηνικής ενέργειας ή εν πάση περιπτώσει, να εξηγήσει τη θέση της: Θα υπάρξει εγκατάσταση πυρηνικού εργοστασίου στην Ελλάδα;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ.

Ο κ. Αλυσανδράκης, έχει ζητήσει το λόγο για ένα λεπτό ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Τέθηκε ένα θέμα από τον κ. Βερελή, σε σχέση με τη στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος στη χθεσινή συνεδρίαση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, που έκρινε κατά πόσο ο κ. Βερέμης θα μπορούσε να είναι πρόεδρος του Ε.Σ.Ε.Τ.. Κατ' αρχάς, οι δύο παρόντες Βουλευτές του Κ.Κ.Ε. καταψήφισαν. Έλειπαν τρεις Βουλευτές, μεταξύ αυτών και εγώ, που είχα αποκλειστεί στα Γιάννενα και δεν ήταν δυνατόν να είμαι νωρίτερα εδώ. Εντούτοις, και να ήταν παρόντες όλοι οι Βουλευτές του Κ.Κ.Ε., δεν θα άλλαζε ουσιαστικά το αποτέλεσμα, διότι έλειπαν από την ψηφοφορία και τρεις Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ήταν είκοσι επτά «υπέρ» του κ. Βερέμη και είκοσι δύο «κατά», σε σύνολο είκοσι οκτώ Βουλευτών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Πέρα όμως από το διαδικαστικό ζήτημα, υπάρχει και το ουσιαστικό. Δηλαδή, ποιος συμφωνεί και ποιος διαφωνεί με τις πολιτικές της Κυβέρνησης σ' όλα τα βασικά ζητήματα της παιδείας.

Επισημαίνουμε δύο ιδιαίτερα ζητήματα: Πρώτον, κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, τουλάχιστον, δύο Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έπλεξαν το εγκώμιο του κ. Βερέμη. Και δεύτερον, ότι το Κ.Κ.Ε. έχει αρνηθεί τη συμμετοχή του στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, το οποίο θεωρεί μηχανισμό συναίνεσης και συνευθύνης στο σχεδιασμό και την εφαρμογή της εκπαιδευτικής πολιτικής, ενώ όλες οι άλλες πολιτικές δυνάμεις συμμετέχουν διευκολύνοντας έτσι το έργο της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Έγινε μια αναφορά και δεν ήθελα να διακόψω τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Θέλω να πω ότι εδώ πέρα δεν λειτουργούμε ως φυσικά πρόσωπα, γιατί τέθηκαν ορισμένα ερωτήματα, σχετικά με την εκπροσώπηση τελικά. Έχουμε τη θεσμική μας εκπροσώπηση, θεσμικά εκπροσωπούμε την Κυβέρνηση, την Αξιωματική Αντιπολίτευση, άρα θεσμικά βρίσκεται εδώ η Κυβέρνηση και εκπροσωπείται και δίνει τις απαντήσεις. Το νομοσχέδιο το συζητούμε με πρωτοβουλία δύο υπουργείων. Τα υπουργεία βρίσκονται εδώ πέρα και νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε ένα θεσμικό διάλογο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Λαμπίρης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο παραγόμενος πλούτος στη χώρα μας, δεν χαρακτηρίζεται από την ισομερή κατανομή του σ' ό,τι αφορά το κέντρο και την περιφέρεια. Η περιφέρεια έχει εγκαταλειφθεί και οι μικροεπιχειρήσεις δυσκολεύονται να επιβιώσουν. Οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι οδηγούνται σε αδιέξοδα, γιατί τα εισαγόμενα κτηνοτροφικά και γεωργικά προϊόντα προσφέρονται φτηνότερα απ' ό,τι τα ελληνικά. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα, οι μεν κτηνοτρόφοι εξαιτίας των αυξημένων τιμών των ζωοτροφών να αδυνατούν να ανταπεξέλθουν, οι δε γεωργοί με τις καθηλωμένες τιμές των αγροτικών προϊόντων από τη μια μεριά και την κατακόρυφη αύξηση των λιπασμάτων από την άλλη, νοιώθουν μέρα με τη μέρα μεγαλύτερη ανασφάλεια και οδηγούν σε κοινωνικές εντάσεις. Και οι δύο αυτές κοινωνικές τάξεις, αδυνατούν να αλλάξουν επάγγελμα, να ακολουθήσουν δηλαδή κάποιο άλλο επαγγελματικό προσανατολισμό και η παγκοσμιοποίηση, τους οδηγεί στην αφάνεια αφού τα προϊόντα τους δεν μπορούν να γίνουν ανταγωνιστικά.

Τι προβλέπεται, αλήθεια, για την έρευνα και την τεχνολογία στην περιφέρεια, σε επίπεδο εκπαίδευσης για τους αγρότες και κτηνοτρόφους, όπως συμβαίνει στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Η περιφέρεια εγκαταλείπεται όλο και περισσότερο, παρά τις μέχρι σήμερα εξαγγελίες της Κυβέρνησης. Τα παραγόμενα προϊόντα μιας έρευνας που έχουν να κάνουν με την παραγωγική διαδικασία οφείλουν να αξιολογούνται. Κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από το παρόν νομοσχέδιο.

Οι προτάσεις των συνόδων των πρυτάνεων, σχετικά με τη δυνατότητα συνεργασίας των πανεπιστημίων με τα ερευνητικά κέντρα της χώρας και παράλληλα η δυνατότητα από τα πανεπιστημιακά ιδρύματα να δημιουργούν ερευνητικά κέντρα, δεν έχουν συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένα σημαντικό μέρος της έρευνας, προέρχεται από τα πανεπιστήμια αλλά δεν πρέπει να παραγνωρίζει κάποιος ότι και ένα μέρος της έρευνας, προέρχεται από την ερευνητική κοινότητα.

Το παρόν νομοσχέδιο, δεν φαίνεται να λύνει προβλήματα που προκαλούσε το προηγούμενο θεσμικό πλαίσιο, ώστε να μπορεί κάποιος να τοποθετηθεί θετικά. Αντίθετα, το χαρακτηρίζει η πολυπλοκότητα που θα οδηγήσει στη δυσλειτουργία, χωρίς να διαφαίνεται ότι θα υπάρξει κάποιο θετικό αποτέλεσμα.

Είναι γεγονός ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, είναι η χρηματοδότηση. Αν λάβει δε κάποιος υπ' όψιν του ότι η χρηματοδότηση σήμερα δεν ξεπερνάει το 0,5%, ενώ ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 1,5%, αντιλαμβάνεστε ότι το θέμα είναι πολύ σοβαρό.

Όπως αναφέρθηκα και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, δεν είναι σαφή τα κριτήρια για την αριστεία και τις υποτροφίες, προκειμένου να είναι αντικειμενικά και να μην αμφισβητούνται. Ένας από τους λόγους των κινητοποιήσεων των φοιτητών είναι και η αναξιοκρατία. Τα πανεπιστημιακά ιδρύματα, πρέπει να επιδώσουν την αριστεία, αλλά η διαφάνεια και η αξιοκρατία είναι το ζητούμενο.

Ένα άλλο ερώτημα που τίθεται, είναι η κατάργηση της Γενικής Γραμματείας Έρευνας και Τεχνολογίας, η οποία σήμερα είναι δημοσίου δικαίου και η αντικατάστασή της με τη δημιουργία ενός άλλου φορέα, που θα είναι ιδιωτικού δικαίου, με συμμετοχή και του επιχειρηματικού κόσμου. Ουσιαστικά υπάρχει ένας διοικητικός διαχωρισμός μεταξύ βασικής και εφαρμοσμένης έρευνας, ενώ θα έπρεπε να ενθαρρύνεται ο διάλογος μεταξύ στελεχών των θετικών και κοινωνικών επιστημών. Να συμπορεύεται, δηλαδή, η θεωρία με την πράξη. Η ύπαρξη στεγανών, όπως το παρόν νομοσχέδιο θέλει να δημιουργήσει, οδηγεί στη δυσλειτουργία των οργάνων.

Με το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, το Ι.Τ.Ε. έχει κάνει σημαντικότατο ερευνητικό έργο κάτω από τη διοίκηση, τόσο του πρώτου Προέδρου του, του κ. Οικονόμου και του αείμνηστου στη συνέχεια καθηγητή Ορφανουδάκη αλλά και στη συνέχεια από το νυν Πρόεδρο του Ιδρύματος κ. Παγιατάκη, το οποίο έχει προβληθεί διεθνώς.

Ως Κρητικός, αισθάνομαι, πράγματι, ιδιαίτερα υπερήφανος για την προσφορά αυτού του ιδρύματος και θέλω να υπογραμμίσω επιπλέον, αυτά που ανέφερε ο κ. Παπαδημητρίου για τον κ. Καφάτο, που τυχαίνει να είναι και συγχωριανός μου και άριστος επιστήμονας και τον οποίο πρόσφατα τιμήσαμε στο Πανεπιστήμιο των Πατρών. Όλα όσα αναφέρθηκαν είναι πραγματικότητα και γι' αυτό η Κυβέρνηση, πράγματι, δεν μπορεί να υπερηφανεύεται.

Με το ισχύον σύστημα, το Ι.Τ.Ε. προβλήθηκε στο εξωτερικό.

Παράλληλα, προβλήθηκε και η χώρα μας. Αυτό βέβαια δεν ισχύει μόνο για το Ι.Τ.Ε.. Το αναφέρω απλά ως παράδειγμα προς μίμηση. Εδώ και χρόνια, το Ι.Τ.Ε., με την υποχρηματοδότηση οδηγείται στην υποβάθμισή του. Τίποτα δεν αναφέρεται στο νομοσχέδιο ούτε για την αναβάθμιση του ιδρύματος, ούτε και για την επαρκή χρηματοδότηση.

Με λυπεί ιδιαίτερα το γεγονός, όταν βλέπω το Ι.Τ.Ε. να υποβαθμίζεται και κάνω έκκληση προς εσάς, κύριε Υπουργέ, να ξαναδείτε αυτό το θέμα με περισσότερη προσοχή. Η απάντηση που μου δώσατε στην ερώτηση που σας υπέβαλα, σχετικά με την υποχρηματοδότηση του Ι.Τ.Ε., είναι εντελώς άστοχη και καμμία σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα.

Αναφέρετε στο νομοσχέδιο ότι θα γίνει εισβολή ιδιωτών στα ερευνητικά κέντρα. Δεν θα είχαμε καμμία αντίρρηση, η παραγωγική διαδικασία της χώρας να συνδέεται με την έρευνα, κάτι που εξάλλου αναφέρεται και στο Σύμφωνο της Λισαβόνας.

Υπάρχει βέβαια μια ουσιώδη διαφορά μεταξύ θεσμικής εκπροσώπησης και ενημέρωσης του φορέα και της επιβολής αποφάσεων, όταν έχει ως γνώμονα, κυρίως, το κέρδος και το συμφέρον της εταιρείας.

Ένα άλλο σοβαρό θέμα, είναι ότι στο νομοσχέδιο προβλέπονται γύρω στις εξήντα υπουργικές αποφάσεις και προεδρικά διατάγματα. Μ' αυτόν τον τρόπο και η γραφειοκρατία θα ενισχυθεί και η εφαρμογή του νόμου θα έχει δυσκολίες.

Από όλα αυτά προκύπτει ότι οι εργαζόμενοι στα ερευνητικά κέντρα δεν μπορούν να αισιοδοξούν, γιατί ο νόμος αυτός ούτε στην ανάπτυξη θα οδηγήσει, αλλά μάλλον στην υποβάθμιση, κυρίως αν η χρηματοδότηση δεν προσαρμοστεί με τα διεθνή δεδομένα, δηλαδή από 0,5% που είναι σήμερα, στο 1,5%. Τα εθνικά ερευνητικά κέντρα θα υποβαθμιστούν. Μέσα στο νομοσχέδιο δεν έχουν ενσωματωθεί, πλην ελαχίστων, οι προτάσεις των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Βεβαίως, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΛΑΜΠΙΡΗΣ: Η δημιουργία ενός ενιαίου χώρου έρευνας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπως συμβαίνει σ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και προτείνεται από τους εργαζόμενους, θα ήταν μάλλον προς τη σωστή κατεύθυνση. Ερευνητές και πανεπιστημιακοί ερευνητές, οφείλουν να έχουν την ίδια αντιμετώπιση από την πολιτεία σ' ό,τι αφορά τα μισθολογικά τους αιτήματα, αφού το καθηκοντολόγιό τους ελάχιστες διαφορές παρουσιάζει.

Σ' ό,τι αφορά τη βασική έρευνα και τον ενιαίο χώρο εκπαίδευσης και έρευνας, άτυπα υπάρχει και σήμερα, διότι στα πανεπιστήμια υπάρχει συνεργασία μεταξύ συναδέλφων πανεπιστημιακών και ερευνητών. Η άτυπη αυτή διαδικασία, μπορεί να αποτυπωθεί σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Πιστεύω ότι το σχέδιο νόμου μπορεί να βελτιωθεί, σύμφωνα με τις προτάσεις που έχουν κατατεθεί και να αποτελέσει, πράγματι, ένα εργαλείο που θα συμβάλει ουσιαστικά σε βελτιώσεις του υπάρχοντος θεσμικού πλαισίου.

Η εισήγηση του Ι.Τ.Ε. που αναφέρεται σε έξι συγκεκριμένες προτάσεις και οι εισηγήσεις των εργαζομένων, καθώς και οι τροπολογίες που σας έχουμε υποβάλει, νομίζω ότι θα πρέπει να γίνουν δεκτές και να ενσωματωθούν στο νέο νόμο, ούτως ώστε να αποκτήσουμε ένα ορθολογικό και υποστηρικτικό πλαίσιο για το επιστημονικό και τεχνολογικό δυναμικό της χώρας.

Υπό τη σημερινή του μορφή, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Θα μου επιτρέψετε, κύριοι συνάδελφοι, να καλωσορίσω την Πρόεδρο, η οποία επέστρεψε από ένα επίπονο ταξίδι σε διάφορες χώρες και να σας πω ότι ο παριστάμενος στην Αίθουσα, στα κυβερνητικά έδρανα, κ. Φώλιας, δήλωσε ότι με νοστάλγησε. Ενόσω ήμασταν συνάδελφοι στο Υπουργικό Συμβούλιο, τον είχα ταράξει κάθε λίγο και λιγάκι στο τριψήφιο. Είχε φθάσει στο σημείο, ακούγοντας τη φωνή μου να λέει «δεν είμαι εδώ». Έκλεινε το τηλέφωνο. Αλλά δεν γλιτώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Το «δεν είμαι εδώ» το έλεγε με μαντήλι ή χωρίς μαντήλι;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Άνευ μαντηλίου.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την αίσθηση ότι συζητούμε ένα από τα σημαντικότερα θέματα που ήλθαν στο Κοινοβούλιο από τις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου. Μέγα θέμα. Η έρευνα και η τεχνολογία. Για μια ακόμη φορά, επιβεβαιώθηκε αυτό που κατά καιρούς ακούγεται σε παρόμοιες περιπτώσεις ότι «ταράττει τους ανθρώπους, ου τα πράγματα, αλλά η περί τα πράγματα θεώρηση».

Τόσο στην επιτροπή, όσο και εδώ στην Ολομέλεια, ακούσθηκαν περίπου οι ίδιες ιδέες. Ναι, θέλουμε ανάπτυξη της έρευνας και τεχνολογίας. Η διαφορά μας ποια είναι; Πώς τη θέλει ο καθένας από εμάς!

Στην επιτροπή παρακολούθησα τις τοποθετήσεις συναδέλφων, διακεκριμένων πανεπιστημιακών κυρίως, οι οποίες ήταν εξαιρετικές. Μπορεί να μη με βρίσκουν σύμφωνο, αλλά ήταν εξαιρετικές τοποθετήσεις των ανθρώπων που γνωρίζουν το θέμα.

Μου δόθηκε η εντύπωση ότι οι πάντες θέλουν τη χώρα μας από χώρα του «πίστευε και μη ερεύνα» να γίνει χώρα του «ερεύνα και πίστευε». Και κυβερνητικοί παράγοντες πιστεύουν «ερεύνα και πίστευε, αλλά και ωφελήσου», εφάρμοζε δηλαδή για να ωφεληθείς.

Αυτό ενόχλησε συναδέλφους, δηλαδή η εφαρμογή συνδυαζομένη με δραστηριότητα μη κυβερνητικών οργάνων, με επιχειρήσεις δηλαδή.

Κύριοι, δεν πρωτοτυπούμε. Αυτά που περιέχει το νομοσχέδιο, δεν τα εφηύραν οι συναρμόδιοι Υπουργοί. Σ' όλες τις χώρες εφαρμόζονται. Τα πανεπιστήμια συνεργάζονται με τις επιχειρήσεις. Μακάρι να έχουμε επιχειρήσεις, να έχουν τη διάθεση και την οικονομική άνεση να συνεργασθούν με τα πανεπιστήμιά μας, με τα ερευνητικά κέντρα ή με ινστιτούτα! Μακάρι να έχουμε!

Δεν πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο θα μας αναδείξει σε Ηνωμένες Πολιτείες, με συγκροτημένα ιδιαιτέρως ερευνητικά κέντρα ή ινστιτούτα. Πάντως, δεν μπορώ να παραβλέψω το γεγονός ότι γίνεται μια καλή προσπάθεια. Από εμάς εξαρτάται αυτήν την προσπάθεια να τη συγκροτήσουμε, να την προωθήσουμε και να τη βελτιώσουμε, αν χρειασθεί.

Ακούσθηκε το φιλόδοξο σχέδιο ή το όνειρο ότι μετά από δύο χρόνια θα είναι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυβέρνηση. Ποιος τα ξέρει αυτά; Εγώ ξέρετε πόσες φορές το είπα ενόσω ήμασταν αντιπολίτευση; Ο λαός το αποφάσισε. Αν υποθέσουμε, όμως, ότι αυτός ο δύσμοιρος λαός υποστεί εκ νέου την ίδια ποινή, ελάτε, λοιπόν, εσείς αυτό το σχήμα να το βελτιώσετε. Αφήστε το, όμως, να δοκιμασθεί. Και για να δοκιμασθεί, η γνώμη μου είναι ότι έχει ανάγκη και της στηρίξεως της Αντιπολιτεύσεως. Για όνομα του Θεού! Δεν περιέχει τίποτα, που να οδηγεί συναδέλφους να ψηφίσουν; Και ακολουθεί τώρα το τεστ, δηλαδή η συζήτηση επί των άρθρων. Για να δούμε τι θα κάνετε σε κάποια άρθρα! Όλα απορρίπτονται;

Θητεύω πολλά χρόνια εδώ στο Κοινοβούλιο αλλά το πρώτο μου πτυχίο, ήταν της Φυσικομαθηματικής, στο ιστορικό Χημείο της Σόλωνος.

Κύριοι Υπουργοί, θα είσθε ένοχοι, εάν αφήσετε το πρώτο ερευνητικό κέντρο της χώρας να καταρρεύσει κτηριακά! Η εισβολή των νομικών –τα λέω για εσάς τους καθηγητές- κατά την κρίση μου είναι και κάποια βεβήλωση. Το Χημείο ανέδειξε προσωπικότητες! Και εκ των προσωπικοτήτων, ερευνητές εντός Ελλάδος με περιορισμένες δυνατότητες, αλλά και εκτός Ελλάδος διαπρέψαντες.

Μην το αφήνετε! Έχει ανάγκη επεμβάσεως για την ιστορία της έρευνας, πέραν της πανεπιστημιακής του ιστορίας.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι το νομοσχέδιο έχει μία καλή δομή. Το αν είναι σύνθετη ή μη σύνθετη, εντάξει, ας το συζητήσουμε. Όμως, έχει καλή δομή, επιχειρεί πολλά πράγματα να τακτοποιήσει.

Συνιστά ένα Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας. Συμφωνώ με συνάδελφο που είπε «καλά, ο Πρωθυπουργός τι θα κάμει;». Ε, ό,τι κάνει ο Πρωθυπουργός, όταν για λόγους συμβολικούς προΐσταται κάποιων συλλογικών οργάνων. Και μόνο η παρουσία του είναι αρκετή, για να υπογραμμίσει όχι μόνο στους κοινοβουλευτικούς, αλλά και στους εκτός Κοινοβουλίου, τη σημασία αυτής της δραστηριότητας για την έρευνα και την τεχνολογία.

Προβλέπει την ίδρυση ενός οργανισμού έρευνας και τεχνολογίας, ο οποίος μάλιστα είναι εθνικός οργανισμός. Θα κάμω εδώ μία παρατήρηση, που την έκανα και στην επιτροπή. Πρέπει από το νόμο να καθορίζεται, πού θα έχουν έδρα αυτοί οι οργανισμοί, ώστε μετέπειτα να γεννάται το θέμα κάτω από τους οργανισμούς ό,τι προκαλείται, ό,τι δημιουργείται, πού θα διασπείρεται.

Σας λέγω εγώ που είμαι «μανιώδης» –η λέξη εντός εισαγωγικών, όχι δηλαδή μανιακός, αλλά μανιώδης - περί τα νησιωτικά, ότι πρέπει η νησιωτική Ελλάδα, να τύχει μιας ειδικής μεταχειρίσεως. Έχει λόγο. Έχει αντικείμενα, των οποίων το ερευνητικό πεδίο δεν είναι δαπανηρό. Αντίθετα, είναι χαμηλού κόστους και εξαιρετικής ωφελιμότητος. Εξαιρετικής!

Περί το τέλος της ομιλίας μου, θα αναφερθώ σε δύο παραδείγματα, αλλά μέχρι να φτάσω εκεί, θα σας πω το εξής: Καλή η ιδέα των συντακτών του νομοσχεδίου –το οποίο δεν χρειάζεται να πω ότι το ψηφίζω- να γίνει μία προσπάθεια παλιννοστήσεως των Ελλήνων της διασποράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και συγχαρητήρια για την επιλογή του όρου «διασπορά», αντί της λέξεως «απόδημοι». Το αποδημητικό πτηνό περνάει και φεύγει.

Δεν είμαι όμως της αντιλήψεως πως σώνει και καλά οι πάντες πρέπει να γυρίσουν στην Ελλάδα. Να κάνουν ερευνητικό έργο στην Ελλάδα, ναι. Όμως, όχι και με περιορισμούς!

Παρακαλώ, διαγράψτε από το σχετικό άρθρο 30 το «100.000 ευρώ». Αφήστε τη δυνατότητα στους συναρμόδιους Υπουργούς ή στον Υπουργό, να δει την ανάγκη ενός ερευνητικού έργου και αναλόγως –με λογική και χωρίς υπερβολές- να καθορίσει τι θα δώσει από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου ή άλλου φορέως, για ένα τέτοιο σημαντικό έργο το οποίο ανατίθεται σ’ ένα ελληνόπουλο της διασποράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι απογοητευμένος από τη δυνατότητα να αναπτύξουμε την έρευνα και να βοηθήσουμε την τεχνολογία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου λίγο χρόνο, κυρία Πρόεδρε, για να αναφερθώ σε κάποιες παρατηρήσεις του συναδέλφου από το ΛΑ.Ο.Σ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Πόσο χρόνο χρειάζεστε, κύριε Υπουργέ;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δύο λεπτά μόνο, κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Εντάξει, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Έχω παραδείγματα. Γνωρίζετε ότι στη Νήσο Ηρακλειά αυτήν την ώρα δουλεύει ένα μηχάνημα. Είναι πλωτή μονάδα αφαλατώσεως, που λειτουργεί με αιολική ενέργεια. Πανεπιστήμιο του Αιγαίου, καθηγητής Νικητάκος και οι συνεργάτες του.

Είναι το μεγαλεπήβολο σχέδιο; Δεν είναι! Όμως, αυτό επιτυγχάνουν. Θα απαλλάξει πολλά νησιά –και είναι πολλά τα νησιά- από την ανάγκη του νεροκουβαλητή. Δεξαμενόπλοιο μεταφέρει νερό από το νότιο Αιγαίο στο βόρειο και από το βόρειο Αιγαίο στο νότιο. Το νεροκουβάλημα μας κοστίζει κάθε χρόνο –θα τα θυμάται καλά ο κ. Φώλιας- 11.000.000 ευρώ! Άμα τα δώσουμε αυτά ή μέρος αυτών στην έρευνα για την αφαλάτωση, με τέτοιες μονάδες, έχουμε και αυτοδυναμία και οικονομία επίσης. Και επιτρέπουν στο κάτω-κάτω να αναπτυχθεί και μια δραστηριότητα, επί της οποίας τοποθετείται το νομοσχέδιο.

Άλλη περίπτωση. Το 1934, επί Ιταλίας, στα Δωδεκάνησα εκτίστη ένα κτήριο, το οποίο έφερε το όνομα «Istituto Reale di Richeze Biologiche di Rodi», «Βασιλικό Ινστιτούτο Βιολογικών Ερευνών της Ρόδου». Είναι το γνωστό ενυδρείο, ο υδροβιολογικός σταθμός, υπό τον Ανδρέα Σιούλα, ο οποίος σήμερα ανήκει στο ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε., όπως μετονομάστηκε το «ΙΟΚΑΣ», με εξαιρετικές δυνατότητες αναπτύξεως ερευνών περί τα παράκτια οικοσυστήματα, την ακτομηχανική. Και γίνεται και δουλειά! Και μάλιστα πανεπιστημιακού επιπέδου δουλειά! Διότι συνεργάσθηκε με το Πανεπιστήμιο του «Rhodes Island», τη παρεμβάσει ενός φλογερού Έλληνος, του Τομάζου –Ηλίας Τομάζος, το λέμε φωναχτά ότι είναι ελληνόπουλο της διασποράς, που θέλουμε να φέρουμε πίσω- ο οποίος είναι επικεφαλής της «Hellenic Society Paideia» και φέρνει αμερικανάκια, τα οποία κάνουν μαθήματα περί τα παράκτια οικοσυστήματα και άλλα παρεμφερή και παίρνουν και μόρια, τα οποία αναγνωρίζονται από τα πανεπιστήμιά τους.

Δηλαδή, δεν είμεθα πια και στο μηδέν! Είμεθα κάτι παραπάνω -κατά την κρίση μου, σημαντικά επάνω- και μπορούμε να πάμε ψηλότερα. Και αυτός είναι ένας εκ των λόγων, που ψηφίζω αυτό το νομοσχέδιο. Τονίζω ότι πρέπει να υπάρξει γρήγορα εφαρμογή του, διασπορά κάποιων μικρής εμβελείας κέντρων στην περιφέρεια ιδιαιτέρως στα νησιά και παραλλήλως αξιοποίηση επιστημονικού προσωπικού, που υπάρχει εντός και εκτός Ελλάδας.

Θέλω να συγχαρώ τα συναρμόδια Υπουργεία –δεν με ενοχλεί αν είναι το Παιδείας ή το Ανάπτυξης- για την πρωτοβουλία που ανέλαβαν και να πω στους επιστήμονες οι οποίοι ενεπλάκησαν στη σύνταξή του, «άξιος ο μισθός τους»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπουτσής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου κατ’ αρχάς να κάνω ένα σχόλιο, όσον αφορά τη λαθεμένη ενημέρωση του Σώματος –και ελπίζω να είναι αθέλητη, να μην είναι σκόπιμη από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κ.Κ.Ε., σχετικά με τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων χθες για την τοποθέτηση του κ. Βερέμη.

Η πραγματικότητα είναι ότι και οι δεκαεπτά Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρευρίσκονταν στην Αίθουσα και συμμετείχαν κανονικά στις διαδικασίες. Παρών δεν ήταν μόνο ο κ. Γεώργιος Λιάνης, ο οποίος όμως αντικαταστάθηκε από τον συνάδελφο κ. Αμοιρίδη. Και πέραν αυτών των δεκαεπτά Βουλευτών, παρίστατο και ο συνάδελφος κ. Κουτμερίδης για λόγους ενδιαφέροντος, σχετικά με την έκβαση της διαδικασίας.

Η αλήθεια είναι ότι οι συνάδελφοι Βουλευτές του Κ.Κ.Ε., απουσίαζαν από τη συνεδρίαση και επιπλέον οι υπηρεσίες της Βουλής, είναι σε θέση να επιβεβαιώσουν την αλήθεια των δικών μου λόγων.

Επίσης, θέλω να πω ότι ο αρμόδιος κοινοβουλευτικός τομέας μορφωτικών υποθέσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., εξέδωσε χθες μια ανακοίνωση, με την οποία διαμαρτύρεται για το χειρισμό της Προέδρου της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, η οποία επιχείρησε με «αλχημείες», να παρουσιάσει ένα διαφορετικό αποτέλεσμα απ’ αυτό το οποίο κατεγράφη στο τέλος.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, η απουσία των Βουλευτών του Κ.Κ.Ε. επηρέασε το τελικό αποτέλεσμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Παραβιάζετε την αριθμητική, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Όσον αφορά το σχέδιο νόμου το οποίο συζητούμε, άκουσα χθες με πολύ μεγάλη προσοχή τις παρεμβάσεις και των δύο Υφυπουργών καθ’ όλη την διάρκεια της συζήτησης.

Η αλήθεια είναι ότι ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Σαχινίδης, όπως και όλοι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., επέμεινε στο γεγονός ότι χωρίς καμμιά απολύτως αμφιβολία, η επένδυση στην έρευνα, στις νέες τεχνολογίες και την καινοτομία, δίνουν μια νέα δυναμική –και πρέπει να δίνουν μια νέα δυναμική- στο παρόν και το μέλλον της χώρας.

Η μεταρρύθμιση στο χώρο της έρευνας, είναι οπωσδήποτε αναγκαία. Όμως η μεταρρύθμιση, δεν γίνεται στιγμιαία. Προϋ-

ποθέτει μια μακρόχρονη διεργασία και πρέπει να αφορά το σύνολο του ερευνητικού συστήματος της χώρας. Και για να είναι επιτυχής η μεταρρύθμιση, απαιτείται πρώτα απ' όλα μακροχρόνια στρατηγική και δεύτερον αυξημένη χρηματοδότηση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το κράτος θα πρέπει να χρηματοδοτεί την έρευνα. Ο ιδιωτικός τομέας και η αγορά από μόνοι τους, δεν μπορούν να συμβάλλουν στο αναγκαίο επίπεδο της έρευνας για μια σύγχρονη και ανταγωνιστική οικονομία.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, η έρευνα που θα γινόταν χωρίς την χρηματοδότηση του κράτους, θα ήταν πολύ κατώτερη απ' αυτήν που θα είχε ανάγκη η οικονομία, για να μπορέσει να διατηρήσει τα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα.

Η έλλειψη έρευνας σε μια χώρα, βλάπτει τις οικονομικές και κοινωνικές προοπτικές της. Όμως, το ίδιο βλαπτικές για την οικονομία και την κοινωνία είναι οι συνθήκες, όταν δεν υπάρχουν δίαυλοι διάδοσης των αποτελεσμάτων της επιστημονικής έρευνας. Και αν στην Ευρώπη, επί σειρά ετών, γίνεται προσέγγιση της υπόθεσης «έρευνα», ένας από τους τομείς στους οποίους η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά και όλα τα κράτη - μέλη έδωσαν ιδιαίτερο βάρος, είναι ακριβώς αυτό, δηλαδή στους διαύλους για τη διάδοση των αποτελεσμάτων της έρευνας που διεξάγεται στα πανεπιστήμια, αλλά και αυτής που διεξάγεται σε συνεργασία με τη βιομηχανία και τις επιχειρήσεις.

Χωρίς καμμιά απολύτως αμφιβολία, η ανάπτυξη θα μπορούσε να ενισχυθεί σημαντικά, εάν υπήρχε συστηματική αξιοποίηση με οικονομικούς και κοινωνικούς όρους των αποτελεσμάτων της ερευνητικής δραστηριότητας.

Επίσης η αλήθεια είναι ότι η χώρα μας έχει, πράγματι, πάρα πολύ χαμηλές επιδόσεις στην έρευνα, την καινοτομία και στην τεχνολογική ανάπτυξη. Και αυτό οφείλεται στις διαρθρώσεις και τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας από τη μια πλευρά, αλλά και στη στρατηγική των ελληνικών επιχειρήσεων, καθώς η νοοτροπία τους, η δομή αλλά και το μέγεθός τους, δεν επιτρέπουν επενδύσεις στην έρευνα. Είναι έξω από την επιχειρηματική τους λογική.

Επίσης, οφείλεται και σε κάτι άλλο. Οι χαμηλές επιδόσεις της χώρας μας, οφείλονται στα προβλήματα που υπάρχουν στο εκπαιδευτικό μας σύστημα. Η ποιότητα της εκπαίδευσης, που αποτελεί βασικό μηχανισμό μεταφοράς και διάδοσης της γνώσης και των δεξιοτήτων, στην Ελλάδα, είναι περιορισμένη και χρειάζεται μεγάλη και συστηματική προσπάθεια, για την αναβάθμιση της ποιότητας των σπουδών και κυρίως των επαγγελματικών δεξιοτήτων στη συνέχεια.

Η συνεχιζόμενη κατάρτιση και η διαρκής επιμόρφωση, βρίσκονται σε εμβρυακό επίπεδο, σε σχέση με τους άλλους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι ιδιαίτερα χαμηλή η χρηματοδότηση της έρευνας ως ποσοστό του Α.Ε.Π. Η αλήθεια είναι ότι ο δείκτης της ακαθάριστης εγχώριας δαπάνης για έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν βρίσκεται στο 0,61%, συρρικνωμένο τα τελευταία χρόνια από το 0,67% που ήταν το 1999.

Το ελληνικό πρόβλημα σήμερα, δεν είναι φυσικά να περιοριστεί η χρηματοδότηση των Α.Ε.Ι., των πανεπιστημίων. Το πρόβλημα είναι, να αυξηθεί η χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων του συνόλου της ερευνητικής κοινότητας στη χώρα μας και ταυτόχρονα, να επιταχυνθεί η δραστηριοποίηση των επιχειρήσεων στους τομείς έντασης της γνώσης, οι οποίες με τη σειρά τους, θα συμβάλλουν και στην αύξηση της δημόσιας ερευνητικής δαπάνης.

Εκείνο όμως που έχει αποδειχθεί τα τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, είναι ότι η Κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να αναλάβει την παραμικρή προγραμματική δέσμευση, για το ποιο είναι και ποιο θα είναι το ύψος των εθνικών κονδυλίων για την έρευνα.

Εμείς επιμένουμε –και το τονίσαμε σ' όλους τους τόνους- ότι θα πρέπει να αυξηθεί η χρηματοδότηση της έρευνας, με στόχο να φθάσει το 1,5% του Α.Ε.Π., αξιοποιώντας και ενθαρρύνοντας παράλληλα και τις ιδιωτικές ερευνητικές χρηματοδοτήσεις. Όμως δυστυχώς, όπως αποδεικνύεται, και στον τομέα της έρευνας, η Νέα Δημοκρατία ακολουθεί τη γνωστή πολιτική «βλέποντας και κάνοντας».

Το γεγονός ότι το σχέδιο νόμου πέρα από τα ερευνητικά ινστιτούτα, τα ερευνητικά κέντρα, δεν έχει καμμία απολύτως αναφορά στην πανεπιστημιακή έρευνα, αποκαλύπτει και κάτι άλλο ακόμη πιο επικίνδυνο. Αποκαλύπτει το σοβαρό έλλειμμα στην στρατηγική της εκπαιδευτικής πολιτικής και της έρευνας στα πανεπιστήμια.

Θα περίμενε κάποιος να απλοποιείται, να εξασφαλίζεται η λειτουργική συνεργασία, ακόμη και η ενοποίηση μεταξύ των Α.Ε.Ι., των πανεπιστημίων, και των ερευνητικών κέντρων εντός και εκτός της χώρας -εννοώ από τα ερευνητικά κέντρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης- να διευκολύνονται οι ανταλλαγές των ερευνητών, όπως και οι ανταλλαγές του προσωπικού τους. Αντ' αυτού, η Κυβέρνηση με το σχέδιο νόμου, σπέρνει καχυποψία και αντιπαλότητα ανάμεσα στα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα.

Υπάρχει προβληματισμός, σχετικά με τη μελλοντική υποστήριξη των ερευνητικών δομών. Και αυτός ο προβληματισμός ενισχύεται, καθώς το Υπουργείο Παιδείας στο σχεδιασμό της Κυβέρνησης για την επόμενη τετραετία -όπως ανακοινώνει με διάφορους τόνους και πομπωδώς το Υπουργείο Παιδείας- συμπεριέλαβε αποκλειστικά υποδομές για διδακτικές ανάγκες. Δεν υπάρχει πουθενά πρόβλεψη για ερευνητικές δραστηριότητες και μονάδες στα πανεπιστήμια.

Αναμφίβολα το πανεπιστήμιο σήμερα, χρειάζεται μια σοβαρή αναβάθμιση στην οργάνωση της έρευνας. Τα μεγάλα πανεπιστήμια, θα πρέπει να μπορούν να ιδρύουν αντίστοιχα ερευνητικά πανεπιστημιακά κέντρα, επιδιώκοντας να έχει η έρευνα ανταποδοτικά οφέλη, δηλαδή να ξεκινά από τη βασική και να ακολουθεί η εφαρμοσμένη και να υπάρχει η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της έρευνας.

Η προσπάθεια επαναπατρισμού των Ελλήνων της διασποράς, στην οποία αναφέρεται η Κυβέρνηση, είναι, πράγματι, μια καλή προσπάθεια την οποία και χαιρετίζουμε. Όμως, το να επιστρέψουν στην Ελλάδα οι διαπρεπείς Έλληνες της διασποράς, θα εξαρτηθεί από το ακαδημαϊκό και επιστημονικό επίπεδο των πανεπιστημίων, όπως επίσης και από την αξιοκρατική λειτουργία τους. Επίσης θα εξαρτηθεί, από το εάν τα πανεπιστήμια έχουν υψηλή θέση στις διεθνείς αξιολογήσεις, αλλά και από το επίπεδο των ερευνητικών κέντρων, αλλά πάνω απ' όλα, θα εξαρτηθεί, από το εάν θα υπάρχει εξασφαλισμένη χρηματοδότηση και εάν θα υπάρχει η ευελιξία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και των ερευνητικών κέντρων, προκειμένου να εξασφαλίσουν χρηματοδότηση.

Επί τη ευκαιρία, κύριε Υπουργέ, επειδή επιχειρείτε και αυτόν τον ορισμό περί των Ελλήνων επιστημόνων της διασποράς, υποθέτω ότι εκ λάθους έχετε αναφερθεί στην «υπηκοότητα». Η «ιθαγένεια» είναι ο σωστός όρος, ο οποίος πρέπει να περιλαμβάνεται στο σχέδιο νόμου.

Επιπλέον, θα πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι επειδή βρισκόμαστε στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λειτουργεί η εσωτερική αγορά και επειδή υπάρχει ελεύθερη διακίνηση των επιστημόνων, ο ευρωπαίος επιστήμονας απ' όλα τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όχι απλώς είναι καλοδεχούμενος, αλλά ο αποκλεισμός του, από τα ερευνητικά μας προγράμματα θα μπορούσε να δημιουργήσει και τεράστια προβλήματα.

Επιπλέον, η Κυβέρνηση έχει επιλέξει –σ' αυτό αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι, όπως και ο κ. Παπαδημητρίου και ο κ. Σαχινίδης, αλλά και άλλοι συνάδελφοι χθες- να επιμείνει στο διαχωρισμό της βασικής έρευνας και της εφαρμοσμένης έρευνας.

Αυτό αποκαλύπτει κάτι. Αποκαλύπτει ότι έχετε μια διαφορετική προσέγγιση από εμάς –και αυτό είναι προφανές- όσον αφορά τις οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες της Ελλάδας και πώς η έρευνα, μπορεί να υποστηρίξει και να συμβάλλει στην εξυπηρέτηση αυτών των αναγκών.

Ο ορισμός επιστημονικών και τεχνικών πεδίων προτεραιότητας στη βασική και στην εφαρμοσμένη έρευνα, παρά το γεγονός ότι τονίζεται στην εισηγητική έκθεση και μέσα στο νομοσχέδιο ότι είναι ενδεικτικός, στην πραγματικότητα είναι υπερβολικά –και θα έλεγα επικίνδυνα- δεσμευτικός για το μέλλον και τη ραγδαία εξέλιξη στη διεπιστημονικότητα της οικονομίας της

γνώσης. Και φοβάμαι ότι με τους μηχανισμούς που δημιουργείτε, απλώς στερείτε από την έρευνα τη δυνατότητα να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής.

Ο ν. 1514/1985, νόμος πραγματικά πρωτοποριακός για την εποχή του, σε αυτό το θέμα όριζε την έρευνα ελεύθερης επιλογής και, βεβαίως, την προσανατολισμένη έρευνα. Το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, ξαναφέρνει τους ορισμούς της βασικής και της εφαρμοσμένης έρευνας, όχι ως μεταρρύθμιση, αλλά προφανώς ως αναπαλαίωση. Δεν επιτρέπεται πλέον ένας φορέας, να είναι ταυτόχρονα ερευνητικός και τεχνολογικός. Ο ορισμός του ερευνητή, δεν αφήνει περιθώρια για την εκμετάλλευση των ερευνητικών αποτελεσμάτων και ο ορισμός της αξιολόγησης, επικεντρώνεται στις ανάγκες της βασικής έρευνας και αγνοούνται μεθοδολογίες απαραίτητες στην καινοτομία και στην τεχνολογική ανάπτυξη.

Επιπλέον, υπάρχει το μεγάλο θέμα της υποχρηματοδότησης των πανεπιστημίων. Τα περισσότερα ελληνικά πανεπιστήμια υποχρηματοδοτούνται. Στην πραγματικότητα –για να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους- έχουν προβλήματα επιβίωσης. Πώς θα ζητήσουμε, λοιπόν, από τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, να αναλάβουν κυρίαρχο ρόλο σ’ ένα τόσο σοβαρό θέμα, χωρίς το κατάλληλο περιβάλλον, που να προωθεί την πανεπιστημιακή έρευνα, χωρίς το ακαδημαϊκό ερευνητικό προσωπικό, χωρίς να υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές;

Γι’ αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς επιμένουμε ότι η Κυβέρνηση οφείλει να αντιμετωπίσει με ταχύτατους ρυθμούς τα χρόνια προβλήματα των πανεπιστημίων και όσο καθυστερεί η Κυβέρνηση, τόσο θα μένει πίσω το πανεπιστήμιο σε ερευνητικές διαδικασίες, τόσο θα περιορίζεται ο ρόλος και η αποστολή του για τη διάδοση των αποτελεσμάτων της έρευνας, τόσο θα μένει πίσω η χώρα μας και θα καθυστερεί η οικονομική και κοινωνική εξέλιξη.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς θα εξασφαλιστεί η διάχυση της τεχνολογίας και της καινοτομίας, σ’ όλους τους υπόλοιπους τομείς της οικονομίας και της κοινωνίας; Από πού περιμένουμε να γίνει η διάχυση; Από τον ιδιωτικό τομέα; Πώς, τελικά, θα ωφεληθούν οι τοπικές κοινωνίες και οι πολίτες; Το θέμα είναι να παράγουμε χρήσιμη καινοτομία για την κοινωνία, να αξιοποιούμε τις νέες τεχνολογίες προς το συμφέρον των πολιτών και όχι να παράγουμε προϊόντα, που θα ωφελήσουν αποκλειστικά και μόνο το ιδιωτικό επιχειρηματικό συμφέρον και την αγορά.

Θέλω να τονίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό ότι το νομοσχέδιο απαξιώνει τη συμμετοχή των κοινωνικών επιστημών στην έρευνα. Είναι σαφές ότι πρόκειται για ένα νομοθέτημα, κομμένο και ραμμένο στα μέτρα της έρευνας, που αφορά την τεχνολογία και τις θετικές επιστήμες. Κυριαρχεί η συγκεντρωτική και γραφειοκρατική αντίληψη για την έρευνα και μάλιστα αδιαφορώντας για την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, για την αξιοποίηση των ερευνητών και των εκλεκτών επιστημόνων που σήμερα απαρτίζουν και συμμετέχουν στην ερευνητική κοινότητα στη χώρα μας, ενώ είναι εμφανής η προσπάθεια, για να απαλλαγούν οι νέες δομές που δημιουργεί η Κυβέρνηση από τον κοινωνικό έλεγχο σε σχέση με την αξιοποίηση των πόρων.

Αυτό είναι, επίσης, μια άλλη αλήθεια, στην οποία όλοι οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρθηκαν και επεσήμαναν. Ταυτόχρονα, οι νέες δομές που δημιουργούνται, θα προκαλέσουν τεράστια σπατάλη, καθώς τα κάθε λογής συμβούλια που θεσμοθετούνται έχουν σημαντικότατο κόστος. Η ουσία, λοιπόν, είναι ότι ενώ δεν θεσμοθετούνται νέοι πόροι, ενώ δεν υπάρχουν κυβερνητικές δεσμεύσεις για νέους πόρους, θεσμοθετούνται διαδικασίες, που θα προκαλέσουν νέες σπατάλες.

Σ’ ό,τι αφορά τη διυπουργική επιτροπή, να σας υπενθυμίσω ότι λειτούργησε στην Ελλάδα με βάση το ν.706/1977, με πρόεδρο τότε τον Πρωθυπουργό Κωνσταντίνο Καραμανλή. Η εμπειρία της επιτροπής ήταν ότι συνεδρίασε δύο ή τρεις φορές. Το 1985 καταργήθηκε από το ν. 1514/1985 ως μη έχουσα αντικείμενο. Το ερώτημα είναι, ποιος θα δώσει σήμερα αντικείμενο.

Να δεχθούμε, να αντιληφθούμε τη συμβολική σημασία της ρύθμισης, για να είναι ο κύριος Πρωθυπουργός πρόεδρος της διυπουργικής επιτροπής για την έρευνα και την τεχνολογία. Βεβαίως σπεύδω να πω ότι δεν είχαμε τα καλύτερα αποτελέσματα και, δυστυχώς, ακολούθησαν τραγικά γεγονότα, όταν και πάλι συμβολικά είχε αναλάβει το Υπουργείο Πολιτισμού ο κύριος Πρωθυπουργός.

Η έρευνα στην Ελλάδα, δεν έχει ανάγκη από συμβολικές παρουσίες. Έχει ανάγκη, πάνω απ’ όλα, από ισχυρή συμβολική βούληση. Έχει ανάγκη από σχεδιασμό, από στρατηγική και από χρηματοδότηση. Αυτή είναι η πραγματική αναγκαιότητα. Οι μέχρι σήμερα υπάρχουσες δομές, απαξιώνονται και επιφέρεται σύγχυση με τις νέες πολύπλοκες γραφειοκρατικές δομές που διαμορφώνονται με το νομοσχέδιο.

Για να εφαρμοστεί αυτός ο νόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –το γνωρίζετε- θα χρειαστούν περί τα πενήντα, ίσως και παραπάνω- προεδρικά διατάγματα και υπουργικές αποφάσεις. Αντιλαμβάνεστε τι έχει να γίνει και πότε θα ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία. Ο κ. Παπαδημητρίου, αναφέρθηκε στις δεσμεύσεις που ανέλαβε η χώρα μας σε σχέση με τις αποφάσεις της Λισαβόνας και τις υποχρεώσεις μας, για να ασκήσουμε την έρευνα. Είναι προφανές ότι όχι το 2010 δεν θα είμαστε έτοιμοι και δεν θα έχουμε να επιδείξουμε βελτίωση των δεικτών, αλλά φοβάμαι ότι και πολύ αργότερα θα είμαστε πάρα πολύ πίσω.

Στην πραγματικότητα, φοβάμαι ότι οδηγείτε σε γραφειοκρατικό εγκλωβισμό και ουσιαστικά στην ακύρωση της έρευνας στην Ελλάδα. Όμως σε κάθε περίπτωση, ακόμη και στην καλύτερη των περιπτώσεων, έχει δρομολογηθεί και υλοποιηθεί το νέο σύστημα που νομοθετείτε, η αλήθεια είναι ότι επιχειρείτε να στρέψετε την έρευνα σε νέους προσανατολισμούς, σε πλήρη αναντιστοιχία με τις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής και της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας.

Γι’ αυτόν το λόγο, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας και ελπίζουμε ότι το ταχύτερο δυνατό το ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα είναι σε θέση να επανέλθει και να επαναφέρει την έρευνα στην Ελλάδα εκεί που, πράγματι, αξίζει και το έχει ανάγκη η χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε.

Θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-δάσκαλοι από το Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας Τρικάλων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ’ όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Φεβρωνία Πατριανάκου.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προώθηση της ερευνητικής αριστείας, ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία της γνώσης, δημιουργία ευκαιριών για έρευνα αιχμής, αδιάβλητη και αντικειμενική αξιολόγηση, επαναπατρισμός Ελλήνων επιστημόνων: Αυτές είναι οι λέξεις-έννοιες κλειδιά, στις οποίες δομείται το όραμα μιας εθνικής πολιτικής για την έρευνα, την τεχνολογία, την καινοτομία, την επιστήμη, την ανάπτυξη, την κατάκτηση ενός διαρκώς και ταχύτατα μεταβαλλόμενου αύριο. Αυτές είναι οι λέξεις-κλειδιά στο νομοσχέδιο, που εισάγει σήμερα προς ψήφιση η Κυβέρνηση. Είναι η εθνική μας πρόταση στην πανεπιστημιακή και ερευνητική κοινότητα, στη νεολαία μας, στις επιχειρήσεις, στους κοινωνικούς εταίρους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από τρία κοινοτικά πλαίσια στήριξης, σύμφωνα με την τελευταία έκθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η πατρίδα μας εξακολουθεί να βρίσκεται ουραγός στα θέματα της έρευνας, μαζί με χώρες που πρόσφατα εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχουν να επιδείξουν κατώτερους οικονομικούς δείκτες σ’ όλους τους τομείς. Με «άριστα» τη μονάδα στην κλίμακα 0-1 και με μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης των είκοσι επτά το 0,45, η χώρα μας βαθμολογείται μόλις με 0,26, όταν η Σουηδία που έχει την καλύτερη επίδοση, βαθμολογείται με 0,73.

Αιτία της δυσαρμονίας μεταξύ των διεθνών επιδόσεων της χώρας και των επιδόσεων των επιστημόνων στο πεδίο της έρευ-

νας και τεχνολογίας, αποτέλεσε το μέχρι πρότινος ξεπερασμένο θεσμικό πλαίσιο στην ανώτατη εκπαίδευση και η ανυπαρξία σύνδεσής της, με την έρευνα και την παραγωγή.

Σύμφωνα με μελέτες του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης «η γεωγραφική θέση της χώρας, καθώς και η ύπαρξη σημαντικής διεθνοποιημένης κοινότητας Ελλήνων επιστημόνων σε πανεπιστημιακά και ερευνητικά κέντρα στην Ελλάδα, αλλά και στις αναπτυγμένες χώρες, προσφέρουν τη δυνατότητα σοβαρής, σταθερής ενίσχυσης των υπαρχόντων ερευνητικών προγραμμάτων και δικτύων της χώρας, με σημαντικά αποτελέσματα για την ποιότητα της έρευνας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νέο προτεινόμενο από την Κυβέρνηση θεσμικό πλαίσιο, καταρτίστηκε κατόπιν μακράς διαβούλευσης, δεκατρία-μέλη διυπουργικής συντονιστικής επιτροπής από κορυφαίους πανεπιστημιακούς ερευνητές. Αποτελεί αξιοπρόσεκτη πρωτοβουλία, η προσπάθεια ενσωμάτωσης στοιχείων από το θεσμικό πλαίσιο χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξαιρετικά πρωτοποριακών στον τομέα της έρευνας και τεχνολογίας, όπως Φινλανδία, Ολλανδία, Ιρλανδία, αλλά και από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Η εθνική στρατηγική σημασία της αξίας του εγχειρήματος, καταδεικνύεται από τη σύσταση δύο οργάνων, την δεκατετραμελή διυπουργική επιτροπή με πρόεδρο τον Πρωθυπουργό της χώρας, καθώς και το δεκαπενταμελές Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, το οποίο αποτελεί ανεξάρτητο συμβουλευτικό και γνωμοδοτικό όργανο της πολιτείας, υπαγόμενο απευθείας στον Πρωθυπουργό, κίνηση εξόχως και βαθιά συμβολική και με ουσιαστικό περιεχόμενο και χαρακτήρα.

Η σύνθεση του Εθνικού Συμβουλίου, που αποτελείται από οκτώ επιστήμονες διεθνούς κύρους, αλλά και διακεκριμένα στελέχη από το χώρο των επιχειρήσεων, ερευνητές διεθνούς κύρους από τον ιδιωτικό τομέα, διασφαλίζει ένα όργανο, που θα λειτουργεί μαζί με τις δυνάμεις της επιστήμης, της έρευνας και της αγοράς και όχι έξω από αυτές.

Καινοτομίες που εισάγονται με το παρόν νομοσχέδιο. Σύσταση Εθνικού Οργανισμού Έρευνας, Τεχνολογίας, με σκοπό την προαγωγή της βασικής και της εφαρμοσμένης έρευνας. Η πρόβλεψη διαδικασίας αξιολόγησης δράσεων και αποτελεσμάτων από εσωτερικούς, αλλά και από εξωτερικούς κριτές. Η παροχή δικαιώματος πρόσβασης άμεσης, προνομιακής και απόλυτης του Εθνικού Συμβουλίου και του Εθνικού Οργανισμού Έρευνας, Τεχνολογίας στα στατιστικά δεδομένα όλων των Υπουργείων, δημοσίων υπηρεσιών, Α.Ε.Ι. και ερευνητικών φορέων.

Επιπλέον, με το συζητούμενο νομοσχέδιο θεσπίζεται με αυστηρό τρόπο το καθήκον της εχεμύθειας για γεγονότα, ερευνητικά δεδομένα και ερευνητικά προγράμματα.

Καθορίζεται το εθνικό πλαίσιο χρηματοδότησης διεθνών ερευνητικών συνεργασιών, ακόμη και αν διεξάγονται στην αλλοδαπή.

Θεσπίζονται κίνητρα για τον επαναπατρισμό Ελλήνων επιστημόνων, που διαπρέπουν στη διασπορά και εκσυγχρονίζεται το πλαίσιο, για άρση των εμποδίων κινητικότητας στην αγορά εργασίας ερευνητών, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θεσπίζεται σύστημα εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης των ερευνητικών κέντρων και των ινστιτούτων με κριτήρια, τη σχέση χρηματοδότησης σε συνδυασμό με τη διεθνή επιστημονική και τεχνολογική προβολή.

Εξορθολογίζεται το καθεστώς των ερευνητικών αδειών. Προβλέπεται διάθεση ποσοστού 1% του ετήσιου εξοπλιστικού προγράμματος του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης.

Ο εκπρόσωπος της συνόδου πρυτάνεων, ο Πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης, δήλωσε στην επιτροπή που διεξήχθη η συζήτηση ότι θα πρέπει να λάβετε νομοθετικά μέτρα, ώστε το πανεπιστήμιο και το ερευνητικό κέντρο, να επιδιώκει την αριστεία. Είναι κανόνας πλέον. Όποιο πανεπιστήμιο ή ερευνητικό κέντρο δεν επιτύχει την αριστεία, είναι καταδικασμένο στην αφάνεια. Τη μετριότητα δεν μπορούμε να την αντέξουμε άλλο.

Στο παρόν νομοσχέδιο, είναι έκδηλη η πρόθεση στήριξης της αριστείας σε δράσεις και η προσέλκυση και ενσωμάτωση των αρίστων στη δομή του συστήματος.

Ο πρόεδρος της συνόδου των προέδρων των ερευνητικών κέντρων, σχολιάζοντας το σχέδιο νόμου πάλι στην επιτροπή, τόνισε ότι είναι ένα σημαντικό νομοσχέδιο με το οποίο επιχειρείται ο εκσυγχρονισμός της έρευνας και της τεχνολογίας στη χώρα μας. Δημιουργεί κατάλληλες διοικητικές δομές για την ανάπτυξη μιας εθνικής πολιτικής για την έρευνα και την τεχνολογία. Αναπτύσσει μηχανισμούς, για τη γεφύρωση του χάσματος έρευνας και παραγωγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ελληνικές επιχειρήσεις τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα οι μεγαλύτερες, επενδύουν και αναπτύσσουν τμήματα έρευνας και τεχνολογίας και πληροφορίας, σε συνεργασία με πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα.

Παράλληλα Έλληνες ερευνητές, συμμετέχουν σε κοινά ερευνητικά προγράμματα με αντίστοιχα κέντρα του εξωτερικού, αλλά τα αποτελέσματα των ερευνών τους, δεν βρίσκουν εφαρμογές στην εγχώρια επιχειρηματικότητα. Έλληνες επιστήμονες α' και β' γενιάς, διαπρέπουν σ' ολόκληρο τον κόσμο σε κορυφαία πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα. Τέσσερις νέοι Έλληνες, απόφοιτοι του MIT συμπεριλήφθηκαν πρόσφατα στη λίστα των τριάντα πέντε καινοτόμων νέων επιστημόνων του περιοδικού TECHNOLOGY REVIEW, καθώς διακρίθηκαν σε τομείς, όπως η βιοτεχνολογία και η πληροφορική. Ο Έλληνας ερευνητής Ιωσήφ Σηφάκης, που ζει και εργάζεται στην Grenoble της Γαλλίας, βραβεύτηκε με το βραβείο Turing 2007. Είναι η ανώτατη διάκριση στην πληροφορική με κύρος ισάξιο ενός βραβείου Νόμπελ.

Ο Έλληνας καθηγητής του MIT Νίκολας Νεγροπόντε, που τον ξέρουμε όλοι, μοιράζεται με ολόκληρο τον πλανήτη, το όραμά του για ένα φορητό υπολογιστή για κάθε παιδί. «Εάν πιστεύετε ότι στην παιδεία έγκειται η λύση στο ζήτημα της ειρήνης, στο ζήτημα του περιβάλλοντος, στο ζήτημα της εξάλειψης της φτώχειας, τότε, πράγματι, δεν σου μένει άλλη λύση, παρά να δεις το θέμα της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για τα πεντακόσια εκατομμύρια παιδιά που δεν τη διαθέτουν», δήλωσε ο καθηγητής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά είναι ελάχιστα παραδείγματα των χιλιάδων Ελλήνων που διαπρέπουν εκτός συνόρων. Δεν είναι παιδιά πλουσίων, δεν είναι οι προνομιούχοι του συστήματος. Είναι επιστήμονες με όραμα, με υψηλούς στόχους, με πειθαρχία και ισχυρή θέληση. Είναι έξυπνοι άνθρωποι, που επωφελούνται των ανοικτών δρόμων των κρατών που δρουν.

Στόχος μας, να ανοίξουμε δρόμο στα χιλιάδες νέα παιδιά, στους χιλιάδες νέους επιστήμονες, που φιλοδοξούν να διαπρέψουν στην πατρίδα τους, στους χιλιάδες νέους επιχειρηματίες, που φιλοδοξούν να ξεπεράσουν τα σύνορα της χώρας.

Σήμερα η Κυβέρνηση, ξεκινάει για να ανοίξει τη λεωφόρο, που θα συναντηθούν η παιδεία, η ανάπτυξη, η έρευνα, η καινοτομία, η αριστεία. Εάν κάτι είναι λάθος, οφείλουμε να το διορθώσουμε, αλλά κανείς δεν πρέπει να απουσιάζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για δεκατρία λεπτά. Προηγουμένως, όμως, θα ήθελα να σας θυμίσω ότι αμέσως μετά, θα διεξαχθεί η ονομαστική ψηφοφορία για άρση ασυλίας συναδέλφου.

Ευχαριστώ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα με την ευκαιρία της δευτερολογίας μου, να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα.

Κατ' αρχάς, το νομοσχέδιο αναφέρεται στην οργάνωση διοίκησης της έρευνας. Ρυθμίζει με σύγχρονο τρόπο τη διοικητική υποστήριξη και λειτουργία των οργάνων στήριξης της έρευνας. Αποτελεί υποστηρικτική υποδομή του στρατηγικού σχεδιασμού και όχι στρατηγικό σχέδιο. Είναι τμήμα του μείγματος πολιτικής που ακολουθούμε.

Οι άξονες του στρατηγικού σχεδιασμού για την επόμενη προγραμματική περίοδο που για πρώτη φορά εκπονήθηκε, βρίσκονται στην ιστοσελίδα της Γ.Γ.Ε.Τ.. Το στρατηγικό σχέδιο, λοιπόν, ανάπτυξης της έρευνας, τεχνολογίας και καινοτομίας στο πλαίσιο του Ε.Σ.Π.Α. 2007-2013, το οποίο δεν αφορά το συγκε-

κριμένο νομοσχέδιο, όπως προφανώς λάθος έχουν αντιληφθεί κάποιοι εκ των συναδέλφων, περιλαμβάνει ενδεικτικά δύο βασικούς άξονες, γνώση και αριστεία ονομάζεται ο πρώτος, αξία ο δεύτερος. Και αναφέρω απλώς στοιχεία, που δείχνουν ότι υπάρχει καταγεγραμμένη, σαφώς προσδιορισμένη, οριοθετημένη και τεκμηριωμένη η στρατηγική για την έρευνα, τεχνολογία και ανάπτυξη, για ενημέρωση των συναδέλφων.

Έτσι, λοιπόν, μέσα στο στρατηγικό σχέδιο, αναφέρεται η δημιουργία φυσικών και δικτυακών κέντρων αριστείας, η δημιουργία συνεργατικών σχηματισμών, έντασης γνώσης και καινοτόμων, τα γνωστά innovation plasters. Η συνεργασία παραγωγικών, ερευνητικών και τεχνολογικών φορέων. Η δράση ενίσχυσης νέων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η ευρωπαϊκή ερευνητική και τεχνολογική συνεργασία. Διμερείς, πολυμερείς και περιφερειακές ερευνητικές και τεχνολογικές συνεργασίες. Η δημιουργία και η ενίσχυση περιφερειακών πόλων καινοτομίας. Η ενίσχυση για την απόκτηση διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που έχουν προοπτικές εμπορικής εκμετάλλευσης. Η ενίσχυση, δημιουργία καινοτόμων επιχειρήσεων υψηλής έντασης γνώσης, spin-off και spin-out.

Η δημιουργία κεφαλαίου υψηλού επιχειρηματικού κινδύνου. Η υποστήριξη θερμοκοιτίδων επιχειρήσεων.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι υπάρχει συγκεκριμένη στρατηγική, καταγεγραμμένη στην ιστοσελίδα της Γ.Γ.Ε.Τ. για περισσότερες λεπτομέρειες.

Ακούστηκε ισχυρισμός περί του γραφειοκρατικού σχήματος, το οποίο θεσπίζουμε. Επαναλαμβάνω και ξεκαθαρίζω ότι το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας με τη νέα του δομή σχεδιάζει. Η διυπουργική επιτροπή αποφασίζει. Ο Εθνικός Οργανισμός Έρευνας και Τεχνολογίας με ευέλικτο και αποτελεσματικό τρόπο διαχειρίζεται. Η Γ.Γ.Ε.Τ. συντονίζει και υποστηρίζει τα εθνικά όργανα. Το Υπουργείο Ανάπτυξης και το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας συνεποπτεύουν. Οι ρόλοι και οι αρμοδιότητες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ξεκάθαροι. Δεν υπάρχουν επικαλύψεις. Εξασφαλίζεται ο συντονισμός και κυρίως η υλοποίηση των πολιτικών για την έρευνα.

Μπορώ να σας καταθέσω το οργανόγραμμα, το οποίο είναι παρόμοιο και ισχύει στη Φινλανδία, παράδειγμα στο οποίο, πάρα πολλοί εκ των συναδέλφων αναφέρθηκαν. Με τους Φινλανδούς και τους Ολλανδούς είχαμε συνεργασία, όπου ανταλλάξαμε ιδέες και απόψεις.

Καταθέτω το οργανόγραμμα για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός κ. Καλαφάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα διαπιστώσετε όσοι συνάδελφοι ήσασταν παρόντες στην επιτροπή, όπου σας διενεμήθη αντίστοιχο σχεδιάγραμμα του υπάρχοντος νομοσχεδίου και τις ομοιότητες. Αναφέρομαι σε μια χώρα όπως πολλοί από σας αναφέρατε ότι είναι πρότυπο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Με το νόμο, λοιπόν, ευελπιστούμε και θα καταφέρουμε να κινητοποιήσουμε το αξιόλογο ανθρώπινο δυναμικό που διαθέτει η χώρα για την παραγωγή αποτελεσμάτων υψηλής απόδοσης. Για την επιτυχή έκβαση των τομών που προβλέπονται από το νόμο, υπάρχουν δύο ουσιαστικές προϋποθέσεις.

Η πρώτη -και είναι κάτι πολύ σημαντικό και δεν άκουσα να αναφέρεται, τουλάχιστον στην ένταση που θα περίμενα- σχετίζεται με την αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα προσώπων, προγραμμάτων και οργανισμών έρευνας. Όλοι και όλα κρίνονται και επανακρίνονται, με επιστημονικά κριτήρια και στόχο την αποτελεσματική και ουσιαστική προώθηση της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας. Η αξιολόγηση αυτή θεσμοθετείται ουσιαστικά για πρώτη φορά και η θεσμοθέτηση αυτή είναι ξεκάθαρη μέσα στο νόμο. Δεν περιορίζεται μόνο στην αρχική, αλλά είναι συνεχής.

Εισάγεται σύστημα αντικειμενικής και υποχρεωτικής εσωτερικής αξιολόγησης, αλλά και καθιερώνεται σύστημα εξωτερικής αξιολόγησης από επιτροπές εμπειρογνωμόνων διεθνούς κύρους. Τα αποτελέσματα των αξιολογήσεων θα λαμβάνονται υπ' όψιν και στην κατάρτιση του προϋπολογισμού του κάθε κέντρου.

Η δεύτερη προϋπόθεση σχετίζεται με τη χρηματοδότηση του συστήματος έρευνας στην οποία αναφέρθηκαν και πάρα πολλοί συνάδελφοι. Ακούστηκε δε χθες ότι οι δαπάνες μειώθηκαν τα τελευταία χρόνια. Αυτό ασφαλώς δεν ισχύει. Οι δαπάνες ως ποσοστό του Α.Ε.Π. παρέμειναν σταθερές και αυξήθηκαν σε απόλυτες τιμές.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σας καταθέσαμε στατιστικά στοιχεία...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαρίστως, κύριε συνάδελφε.

Σήμερα οι δαπάνες για την έρευνα ανέρχονται σε 0,64% και αυτό θέλουμε να το βελτιώσουμε. Γνωρίζετε, όμως, ποιο ήταν το ποσοστό αυτό το 2002; Κανένας δεν γνωρίζει.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Δώστε μας το στατιστικό στοιχείο...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Στη στατιστική υπηρεσία, στη EUROSTAT, το 2002 υπάρχει no available σχετικά με τις πληροφορίες. Υπάρχει το γνωστό, λοιπόν, no available, δεν έχουμε διαθέσιμα στοιχεία. Αλλά σε κάθε περίπτωση υπάρχει μια σταθερότητα και μια αύξηση σε απόλυτες τιμές κι αυτό είναι αδιαμφισβήτητο.

Για μας ο στόχος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να διατίθενται στην έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία δαπάνες που να αντιστοιχούν στο 1,5% του Α.Ε.Π. και όχι του προϋπολογισμού, όπως προφανώς εκ παραδρομής ανέφεραν κάποιοι συνάδελφοι.

Σύμφωνα με την εκτίμηση της Γ.Γ.Ε.Τ., από τα κονδύλια του Ε.Σ.Π.Α., τομεακά και περιφερειακά προγράμματα, κατευθύνονται προς την έρευνα ποσά που ξεπερνούν το 1,65 δισεκατομμύριο ευρώ. Με δεδομένο ότι η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα βρίσκεται στο 40% της συνολικής δαπάνης τα ποσά θα ξεπεράσουν τα 2,75 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επιπλέον, από τα κονδύλια του 7ου Προγράμματος Πλαισίου συνολικού ύψους 54,6 δισεκατομμυρίων ευρώ, ακόμη κι αν δεχθούμε ότι η επίδοσή μας ακολουθήσει το μέσο όρο των προηγούμενων προγραμμάτων -3,5% υπενθυμίζω ήταν για την Ελλάδα- αυτό θα συνεπάγεται πρόσθετη χρηματοδότηση 1,9 δισεκατομμυρίου ευρώ.

Εμείς στοχεύουμε να αυξήσουμε, λοιπόν, την ελληνική συμμετοχή στο 5% και το όφελος να ανέλθει στα 2,73 δισεκατομμύρια ευρώ.

Ο στόχος για την πλήρη αξιοποίηση όλων αυτών των κονδυλίων εξυπηρετείται απολύτως από το νομοσχέδιο αυτό. Η διάθεση, όμως, των απαραιτήτων κονδυλίων από μόνη της δεν είναι αρκετή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο νόμος θέτει σαφή κριτήρια για την πρόβλεψη των δαπανών βάσει συγκεκριμένων αρχών, όπως: Η ενίσχυση της βασικής έρευνας με κριτήριο την αριστεία σε επιστήμη και τεχνολογία και την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, την ενίσχυση της εφαρμοσμένης έρευνας, μέσα από τετραετή προγράμματα σε τομείς εθνικής προτεραιότητας, την ενίσχυση των υποδομών, των ερευνητικών κέντρων που συνδέονται με την εθνική και περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας, τη διαρκή αξιολόγηση μέσω δεικτών που επαληθεύονται εύκολα.

Επιδιώκουμε την αύξηση της απόδοσης της οικονομικής δαπάνης αλλά ταυτόχρονα και την αξιοποίηση των επιστημονικών και τεχνολογικών αποτελεσμάτων με τη γρήγορη διάχυσή τους στην οικονομική και κοινωνική βάση της χώρας.

Πολύς λόγος επίσης έγινε για τη διαβούλευση. Και χθες είχα την ευκαιρία να αναφερθώ σ' αυτό. Ακολουθήσαμε μια μακρά διαδικασία για περίπου δύο χρόνια. Εβδομήντα τέσσερις φορείς και φυσικά πρόσωπα έλαβαν μέρος σ' αυτό.

Μας λέτε ότι άλλο νομοσχέδιο δώσαμε αρχικά στη δημοσιότητα και άλλο ήρθε στη Βουλή. Αλήθεια, πώς κατανοείτε τη διαβούλευση, όσοι επικαλείστε αυτό το επιχείρημα; Ως τυπική διαδικασία; Μα, ακριβώς κι αυτός είναι ο λόγος της διαβούλευσης. Να έρθει μια πρώτη ύλη, να τοποθετηθούν οι φορείς και να συνδιαμορφώσουμε ως ένα βαθμό το τελικό κείμενο, το οποίο κιόλας απετέλεσε αντικείμενο συζήτησης στην προηγούμενη Βουλή. Προφανώς δεν έχουμε την ίδια αντίληψη.

Εμείς προβήκαμε σε ουσιαστικό διάλογο και ενσωματώσαμε στο νομοσχέδιο πολλές θέσεις που τέθηκαν στη διαβούλευση. Ενενήντα μεταβολές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προήλθαν από είκοσι επτά φορείς και φυσικά πρόσωπα, τα οποία έλαβαν μέρος σ' αυτήν. Εδώ είναι και οι σχετικές τροποποιήσεις, τοποθετήσεις. Τις καταθέτω για τα Πρακτικά για να αποδειχθεί εμπράκτως ο ουσιώδης, ο εξαιρετικός διάλογος, ο οποίος έλαβε μέρος με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και όπως τόνισα και χθες, οφείλαμε να το κάνουμε αυτό και το κάναμε.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Σ. Καλαφάτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Εν πάση περιπτώσει, δεν νομίζω ότι στέκει η επιχειρηματολογία ότι υπήρξε προσχηματικός διάλογος. Υπήρξε ουσιαστικός διάλογος.

Υποστήριξαν κάποιοι συνάδελφοι ότι υποβαθμίζεται η Γ.Γ.Ε.Τ.. Νομίζω ότι οι λέξεις πολλές φορές χάνουν το νόημά τους στις μέρες μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Γιατί όταν η Γ.Γ.Ε.Τ. μετατρέπεται στον κρατικό βραχίονα για τη λειτουργία οργάνων που συνιστώνται σε διυπουργικό επίπεδο, όταν η Γενική Γραμματεία γίνεται ο συνδετικός κρίκος των νέων δομών και αποκτά τον αρχικό επιτελικό και θεσμικό της ρόλο, όταν παύει να είναι διαχειριστικό όργανο, κάθε άλλο παρά υποβαθμίζεται.

Θα αναφέρω ενδεικτικά κάποιες λειτουργίες με τη σύγχρονη μορφή της. Η Γ.Γ.Ε.Τ. τροφοδοτεί τον Ε.Σ.Ε.Τ. με διεθνείς και ευρωπαϊκές πολιτικές στο χώρο της έρευνας. Έχει την εποπτεία των ερευνητικών φορέων αρμοδιότητάς της. Αναλαμβάνει την ανάπτυξη και παρακολούθηση διακρατικών σχέσεων στα θέματα έρευνας και τεχνολογίας. Συνδράμει στην αξιοποίηση των επιστημονικών και τεχνολογικών πληροφοριών. Είναι ο συνδετικός κρίκος που συντονίζει και αναλαμβάνει τη διοικητική και τεχνική υποστήριξη των νέων εθνικών οργάνων σχεδιασμού και εφαρμογής της ερευνητικής πολιτικής, δηλαδή, Ε.Σ.Ε.Τ., Δ.Ε.Ε.Τ., Ε.Ο.Ε.Τ.. Παύει να είναι πλέον διαχειριστής και επανέρχεται, όπως προείπα, στον αρχικό επιτελικό της ρόλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νόμο συγχρονίζουμε το βηματισμό μας με τα ευρωπαϊκά και παγκόσμια σύγχρονα δεδομένα. Εξασφαλίζουμε τις προϋποθέσεις για ερευνητικές υποδομές ολοκληρωμένες και δικτυωμένες. Εξασφαλίζουμε υψηλά επίπεδα κινητικότητας ερευνητών, ουσιαστική διάχυση της γνώσης και των ερευνητικών αποτελεσμάτων. Ερευνητικές δραστηριότητες που να ανταποκρίνονται στις εθνικές ανάγκες, αξιοποίηση του ανθρώπινου επιστημονικού και ερευνητικού προσωπικού με τον καλύτερο τρόπο.

Επενδύουμε στην καινοτομία που αποτελεί μονόδρομο για την ανάπτυξη των ελληνικών επιχειρήσεων, στο άκρως ανταγωνιστικό παγκοσμιοποιημένο σύγχρονο διεθνές περιβάλλον.

Η Κυβέρνηση έχει θέσει ψηλά στην ατζέντα των προτεραιοτήτων της τη μετάβαση στην κοινωνία της γνώσης. Σ' αυτό το πλαίσιο χρησιμοποιούμε όλα τα διαθέσιμα εργαλεία και δημιουργούμε ένα περιβάλλον ασφάλειας και σταθερότητας για την επίτευξη των εθνικών στόχων.

Με τόλμη και αποφασιστικότητα συνεχίζουμε αταλάντευτα σε όλες εκείνες τις αλλαγές που έχει σήμερα ανάγκη η ελληνική κοινωνία.

Και για να δώσω και κάποιες πληροφορίες για το ποιο είναι το περιβάλλον στο οποίο κινούμαστε και σε σχέση με μας και σε σχέση, βεβαίως, με την Ευρώπη και τον κόσμο, να αναφέρω απλά τονίζοντας ότι εμείς επιλέγουμε το δικό μας μοντέλο ανάπτυξης της έρευνας και τεχνολογίας. Αλλά αναφέρω, για να πληροφορήσω τους συναδέλφους γιατί αναφέρθηκαν πολλοί για την Αγγλία, για τη Γερμανία και τη Γαλλία, ότι:

Στην Αγγλία σε όποιο πανεπιστήμιο δεν αιτιολογηθούν θετικά, δεν αξιολογηθούν θετικά, τα πανεπιστήμια κλείνουν, το προσωπικό πολλές φορές απολύεται και ο φοιτητής ψάχνει άλλο πανεπιστήμιο. Το Cambridge και το Imperial μπήκαν στο Χρηματιστήριο και η Microsoft βρίσκεται στο Cambridge.

Στη Γαλλία από τις 10/8/2007 καταργήθηκαν οι σύγκλητοι των Α.Ε.Ι..

Στη Γερμανία από τα τριακόσια Α.Ε.Ι. και από τα πεντακόσια εκπαιδευτικά ερευνητικά κέντρα έξι κρίθηκαν ως κέντρα αριστείας και θα χρηματοδοτηθούν για πέντε χρόνια με 1,9 δισεκατομμύριο ευρώ.

Στην Αμερική από τα τέσσερις χιλιάδες πανεπιστήμια διακόσια εβδομήντα μονάχα δίνουν διδακτορικούς τίτλους.

Αυτά συμβαίνουν γύρω μας στον κόσμο. Εμείς έχουμε επιλέξει το δικό μας μοντέλο. Μέρος του μοντέλου αυτού αποτελεί και το συγκεκριμένο υπό ψήφιση νομοσχέδιο και γι' αυτό σας καλώ όλους να το υπερψηφίσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Παπουτσή έχετε το λόγο για τρία λεπτά. Σας παρακαλώ πολύ να είστε σύντομος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Θέλω να κάνω μόνο μερικά σχόλια σχετικά με τη δευτερολογία του κυρίου Υπουργού.

Είναι πράγματι πολύ σοβαρή η προσπάθειά του. Αντιλαμβάνομαι πλήρως τον τρόπο με τον οποίο επιθυμεί και έχει επιλέξει να υποστηρίξει αυτό το νομοσχέδιο. Όμως, παρά την προσπάθεια του κυρίου Υφυπουργού, η αλήθεια είναι ότι στην Αίθουσα είναι διάχυτη η εντύπωση ότι εδώ είμαστε ενώπιον όχι μίας μεταρρύθμισης αλλά μίας αντιμεταρρύθμισης. Δεν είμαστε ενώπιον ενός εκσυγχρονισμού αλλά μίας αναπαλαίωσης του ερευνητικού συστήματος στην Ελλάδα. Και αυτό απεδείχθη όχι μόνο από τις παρεμβάσεις των κυρίων συναδέλφων, αλλά βεβαίως και από την έκφραση γνώμης πολλών από τους φορείς οι οποίοι δραστηριοποιούνται στον τομέα της έρευνας και αντέδρασαν από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός σε μία λίστα ερευνητικών προϊόντων, τα οποία μάλιστα μας κάλεσε να τα αναζητήσουμε στην ιστοσελίδα της Γ.Γ.Ε.Τ.. Θέλω να πω ότι αυτή η λίστα κάτι μου θύμισε. Μου θύμισε όλες τις καλές πρακτικές και όλα τα εργαλεία για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, τα οποία δρομολογήσαμε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή από το 1995 και έπειτα και τα οποία έχουν γίνει αντικείμενο προόδου σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αξιοποιήθηκαν από την επιχειρηματική κοινότητα και βεβαίως σε αυτό συνέδραμαν και τα πανεπιστήμια.

Αρέσκεται ο κύριος Υπουργός να αναφέρεται συχνά στο παράδειγμα της Φινλανδίας, λες και η Ελλάδα είναι Φινλανδία.

Η Φινλανδία από τη στιγμή της ένταξής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά το 1995 ήταν στην πρωτοπορία των χωρών οι οποίες συμμετείχαν με καθοριστικό μάλιστα τρόπο στα ερευνητικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι όχι μόνο είχε ήδη στηριχθεί πριν από την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση στον ιδιωτικό τομέα, αλλά και ο ιδιωτικός τομέας έχει μία ιδιαίτερη σχέση με το κράτος και με την ευρεία έννοια της κοινωνικής οικονομίας. Για παράδειγμα η μεγάλη εταιρεία «ΝΟΚΙΑ» η οποία συμμετέχει στα ερευνητικά προγράμματα μαζί με την κυβέρνηση της Φινλανδίας περιλαμβάνει στο μετοχικό της κεφάλαιο τις εταιρείες της κοινωνικής οικονομίας ή και των τραπεζών οι οποίες βρίσκονται υπό τον ασφυκτικό έλεγχο του κράτους. Γι' αυτόν το λόγο υπάρχει αυστηρός έλεγχος, ποιοτική αναβάθμιση, ποιοτικός έλεγχος της διεξαγόμενης έρευνας και πάνω απ' όλα διαρκής αξιολόγηση.

Από πού προβλέπεται από το νομοσχέδιό σας, από τα νέα όργανα από τα οποία προβλέπεται αυτήν τη στιγμή, ότι θα υπάρχει εγγύηση της αξιολόγησης και της διαρκούς αναβάθμισης της ποιότητας των ερευνητικών προγραμμάτων;

Η αλήθεια είναι μία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, το οποίο φέρατε προς συζήτηση και ζητάτε την ψήφο του ελληνικού Κοινοβουλίου, στην πραγματικότητα κάνετε πολύ απλά πράγματα. Με απλά λόγια τα περιγράφω:

Καταργείτε στην ουσία την Γ.Γ.Ε.Τ., μία υπηρεσία η οποία προσέφερε στην ελληνική έρευνα επί τόσα χρόνια, στην πραγματικότητα την καθιστάτε τεχνητή γραμματεία, μηχανισμό υποστήριξης νέων οργάνων τα οποία θα δρουν προς όφελος των οικονομικών συμφερόντων και των επιχειρήσεων οι οποίες θα θελήσουν να συμμετάσχουν στα ερευνητικά προγράμματα αναζητώντας κυρίως την κοινοτική χρηματοδότηση και αυτό χωρίς μηχανισμούς ελέγχου, χωρίς διαφάνεια και χωρίς έλεγχο ποιότητας.

Ευχαριστώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θέλω να σημειώσω για μία ακόμα φορά, ότι η στόχευση του παρόντος νομοσχεδίου είναι να μπει τάξη, να οριοθετηθούν τα όργανα

διοίκησης και ορθολογικότερης διαχείρισης της έρευνας, να υπάρξει συγκεκριμένη στόχευση, να περιοριστούν φαινόμενα άσφαιρων στοχεύσεων από χρηματοδοτικά προγράμματα τα οποία πολλές φορές «έτρεχαν» και δεν υπήρχε συγκεκριμένο ούτε αντικείμενο ούτε και συγκεκριμένος τρόπος αποτίμησης και αξιολόγησης του αποτελέσματος αυτού. Αυτό ακριβώς, κύριε συνάδελφε, επιχειρεί να κάνει το νομοσχέδιο αυτό. Και νομίζω ότι μέσα από τη δομή του νομοσχεδίου, μέσα από την εξήγηση που σας έδωσα ακριβώς για τον αναβαθμισμένο ρόλο της Γενικής Γραμματείας Έρευνάς και Τεχνολογίας και μέσα από τη διάκριση των ρόλων που για πρώτη φορά επιτυγχάνεται μέσα από μία νομοθετική παρέμβαση, μπορούμε να αισιοδοξούμε ότι έχει γίνει ένα πρώτο βασικό βήμα. Δεν ισχυριζόμαστε ότι φέρνουμε ένα νομοσχέδιο το οποίο αποτελεί πανάκια για όλες τις παθογένειες και όλες τις αδυναμίας της έρευνας που παρατηρήθηκαν τα προηγούμενα τριάντα χρόνια, λέμε όμως ότι είναι ένα βασικό αναπτυξιακό εργαλείο το οποίο θα βοηθήσει μέσα στα πλαίσια μίας συγκεκριμένης πολιτικής για την έρευνα που εφαρμόζει τα τελευταία τέσσερα χρόνια η Νέα Δημοκρατία να μπορέσει να επιτύχει τους στόχους που ρητά και με σαφήνεια περιγράφονται μέσα στο νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συζήτηση του νομοσχεδίου και θα εισέλθουμε στην ειδική ημερήσια διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και λήψη απόφασης, σύμφωνα με τα άρθρα 62 του Συντάγματος και 83 του Κανονισμού της Βουλής, για την αίτηση άρσης ασυλίας της Βουλευτού κ. Ελένης-Μαρίας Αποστολάκη.

Θυμίζω ότι η συζήτηση διεξάγεται με τη διαδικασία του άρθρου 108 παράγραφος 1 εδάφιο δεύτερο και επομένως, το λόγο δικαιούται να πάρει ο Βουλευτής που έχει αντίρρηση στην αίτηση του εισαγγελέα για την άρση της ασυλίας. Ο λόγος δίνεται πάντα, εφόσον ζητηθεί, στο Βουλευτή στον οποίο αφορά η αίτηση και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, οι οποίοι ομιλούν μετά τους τυχόν ομιλητές της κάθε υπόθεσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κανονισμού της Βουλής, δεν εισέρχεται στην ουσία των υποθέσεων, αλλά ερευνάται μόνο εάν η πράξη για την οποία ζητείται η άρση της ασυλίας συνδέεται με την πολιτική δραστηριότητα του Βουλευτή ή εάν η δίωξή του υποκρύπτει πολιτική σκοπιμότητα ή αποσκοπεί ενδεχομένως στο να τρωθεί το κύρος της Βουλής ή του Βουλευτή ή να παρακωλυθεί ουσιαστικώς η άσκηση του λειτουργήματός του ή να επηρεαστεί η λειτουργία της Βουλής ή της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στην οποία ανήκει ο Βουλευτής.

Τέλος, υπενθυμίζω ότι έχουμε δεχθεί επί των αιτήσεων άρσης ασυλίας, η Βουλή να αποφασίζει με ονομαστική ψηφοφορία, για να αποφεύγεται η οποιαδήποτε σύγχυση στην καταμέτρηση των ψήφων και στην εξαγωγή του αποτελέσματος που θα μπορούσε να οδηγήσει σε αμφισβητήσεις και για τη διευκόλυνση και μόνο της ονομαστικής ψηφοφορίας να καταρτίζεται ψηφοδέλτιο. Το ψηφοδέλτιο στο οποίο κάθε συνάδελφος θα αναγράφει το όνομά του θα καταχωρίζεται στα αντίστοιχα Πρακτικά. Ανταποκρινόμεθα έτσι στις διατάξεις του άρθρου 83 που απαιτεί φανερή ψηφοφορία.

Αφού, λοιπόν, ολοκληρωθεί η συζήτηση επί της σημερινής ειδικής ημερήσιας, διάταξης θα προχωρήσουμε σε ονομαστική ψηφοφορία, όπως σας περιέγραψα. Η υπόθεση αφορά στη συνάδελφο κ. Ελένη-Μαρία Αποστολάκη, η οποία κατηγορείται για παράβαση δικαστικής απόφασης, άρθρο 232 Α' του Ποινικού Κώδικα. Οι λεπτομέρειες της υπόθεσης αναφέρονται στο σχετικό ενημερωτικό σημείωμα που διενεμήθη μαζί με την ειδική ημερήσια διάταξη.

Επί της αιτήσεως που αφορά την άρση της ασυλίας της κ. Ελένης-Μαρίας Αποστολάκη, υπάρχει συνάδελφος που ζητά το λόγο κατά το άρθρο 108 του Κανονισμού; Ουδείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία. Έχει καταρτιστεί ψηφοδέλτιο με το όνομα της συναδέλφου για την οποία ζητείται η άρση ασυλίας και στο οποίο έχει καταγραφεί και η σχετική πρόταση της Επιτροπής Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας.

Κάθε συνάδελφος θα σημειώνει την ψήφο του δίπλα στο όνομα της συναδέλφου για την οποία ζητείται η άρση της ασυλίας. Εκείνος που ψηφίζει «υπέρ» της άρσης ασυλίας, σημειώνει την προτίμησή του δίπλα στο όνομα της Βουλευτού και στη στήλη «ΝΑΙ», δηλαδή λέει «ΝΑΙ» στην αίτηση του εισαγγελέα που ζητεί την άρση ασυλίας. Εκείνος που ψηφίζει «κατά» της άρσης ασυλίας σημειώνει δίπλα στο όνομα της Βουλευτού και στη στήλη «ΟΧΙ», αντιστοίχως «ΟΧΙ». Εκείνος που ψηφίζει «παρών», θα το σημειώνει στην αντίστοιχη στήλη του ψηφοδελτίου.

Στο ψηφοδέλτιο θα αναγράφει κάθε συνάδελφος το όνομά του και την εκλογική του περιφέρεια και θα το υπογράφει, διότι η ψηφοφορία είναι ονομαστική. Στη συνέχεια και με την εκφώνηση του ονόματός του από τους επί του καταλόγου συναδέλφους θα παραδίδει το ψηφοδέλτιο στους συναδέλφους, τον κ. Κωνσταντίνο Αγοραστό από τη Νέα Δημοκρατία και την κ. Συλβάνα Ράπτη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι θα το μονογράφουν και θα ανακοινώνουν ότι «ο Βουλευτής εψήφισε». Μετά το τέλος της ψηφοφορίας θα γίνει η καταμέτρηση των ψήφων όπως θα προκύψει από τα ψηφοδέλτια τα οποία θα καταχωριστούν μαζί με το πρωτόκολλο ψηφοφορίας στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κύριοι Γκιουλέκας από τη Νέα Δημοκρατία και Λιντζέρης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Για την καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος καλούνται οι Βουλευτές κ. Αγοραστός από τη Νέα Δημοκρατία και η κ. Συλβάνα Ράπτη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Πριν αρχίσει η ψηφοφορία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις συνοδοί-δάσκαλοι από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Πάτρας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι να εξαχθεί το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας, επανερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας και στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις».

Μένουν ακόμη τέσσερις συνάδελφοι να μιλήσουν, οι κύριοι Μπαντουβάς, Κοντογιάννης, Σταϊκούρας και Μαγκριώτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ολοκληρώσουμε τη συζήτηση επί της αρχής, θα ψηφίσουμε και θα μπούμε και στην κατ' άρθρο συζήτηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όχι, θα συζητήσουμε επί της αρχής. Είναι τέσσερις ομιλητές ακόμη και όσοι θέλουν θα δευτερολογήσουν.

Ο ειδικός αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κουράκης ζητάει το λόγο. Υποβάλλει την παράκληση να μιλήσει γιατί έχει μία επείγουσα υποχρέωση. Κύριε Μπαντουβά, δέχεστε να του παραχωρήσετε τη θέση σας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Όσο μπορείτε συντομότερα, κύριε Κουράκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Να έχει χάρη το «άκης».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το «άκης» τον έσωσε. Εμείς όλοι, δηλαδή, είμαστε ατυχείς!

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ, κύριε Μπαντουβά, για την ευγενή καλοσύνη να μου παραχωρήσετε τη θέση σας.

Θα ήθελα να επισημάνω κάτι. Βέβαια απουσιάζουν ο Υπουργός και ο Υφυπουργός, παρ' όλα αυτά νομίζω ότι έχουν νόημα αυτά. Θέλω να δούμε τα αρνητικά σημεία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Με συγχωρείτε, κύριε Κουράκη. Πρέπει να προσέλθει ο Υπουργός ή ο Υφυπουργός. Προφανώς δεν ενημερώθηκαν ότι ολοκληρώθηκε η ψηφοφορία. Αν θέλετε, συνεχίστε, αλλά το ορθό είναι να υπάρχει εδώ Υπουργός που να σας ακούει. Προφανώς πίστευαν ότι θα καθυστερήσει περισσότερο η ψηφοφορία. Είναι δικαιολογημένη η απουσία τους. Παρακαλώ τους συνεργάτες να ενημερώσουν έναν εκ των δύο Υφυπουργών ή της Παιδείας ή της Ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Καλαφάτης)

Κύριε Κουράκη, μπορείτε να συνεχίσετε, ήλθε ο Υπουργός.

Ήταν σε πλήρη ετοιμότητα απ' ό,τι βλέπετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Όσον αφορά στη σύζευξη της έρευνας με τον ιδιωτικό τομέα με τον τρόπο που προτείνεται στο νομοσχέδιο, θα ήθελα να καταδείξω με ορισμένα παραδείγματα την αρνητική κοινωνική σημασία που θα είχε αυτή η σύζευξη –επαναλαμβάνω- όπως προωθείται γιατί η σύνδεση της έρευνας με την κοινωνία και τις ανάγκες της δεν είναι αρνητικό στοιχείο, αλλά η σύνδεση με τα ιδιωτικά συμφέροντα και με την κοινωνία της αγοράς είναι αρνητικό.

Παραδείγματος χάρη, ποια εταιρεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θα ενδιαφερόταν για τα αποτελέσματα της κινητής τηλεφωνίας στην υγεία, δηλαδή, ποια ιδιωτική επιχείρηση κινητής τηλεφωνίας θα χρηματοδοτούσε τέτοια αποτελέσματα με τον κίνδυνο να ακυρωθεί ως εταιρεία ή να υποχρεωθεί σε εγκαταστάσεις πολύ μεγαλύτερου κόστους; Ποια εταιρεία γενετικά τροποποιημένων θα ενδιαφερόταν για τα βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα αποτελέσματα στην υγεία και το περιβάλλον και θα χρηματοδοτούσε μία τέτοια έρευνα; Ποια εταιρεία ή ποιος ιδιωτικός τομέας θα χρηματοδοτούσε την επίδραση της καύσης του λιγνίτη στην υγεία των κατοίκων της Πτολεμαΐδας ή του Αγίου Δημητρίου; Ποια εταιρεία θα χρηματοδοτούσε για να αποτιμηθούν τα αποτελέσματα στην υγεία και το περιβάλλον από τη λειτουργία των πυρηνικών εργοστασίων που παράγουν ηλεκτρική ενέργεια; Ή ακόμα ποιος ιδιωτικός τομέας θα χρηματοδοτούσε έρευνες της επιστήμης της κοινωνιολογίας και της ψυχολογίας για τις ομάδες που βιώνουν κοινωνικό αποκλεισμό όπως είναι οι Τσιγγάνοι, οι μετανάστες, οι άστεγοι κ.λπ. ή ακόμα –για να έλθω στο δικό μου γνωστικό αντικείμενο- στο πανεπιστήμιο για τις επιπτώσεις που θα έχει η γενετική μηχανική όπως είναι η γονιδιακή θεραπεία, τα βλαστικά κύτταρα, η κλωνοποίηση, το ζήτημα των μεταμοσχεύσεων στο απώτερο μέλλον; Όταν λέμε απώτερο μέλλον στη συγκεκριμένη περίπτωση μιλάμε για τα επόμενα δέκα ή είκοσι χρόνια, είναι πια τόσο κοντά το αύριο. Μιλάμε για όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία αλλάζουν δραματικά τη σχέση με τον εαυτό μας και με τους γύρω μας.

Και αυτό το λέω, γιατί τα συμφέροντα γύρω από το κομμάτι της γενετικής και της βιοτεχνολογίας, όπως γνωρίζουμε, είναι πελώρια. Ίσως είναι ο περισσότερο αναπτυσσόμενος τομέας γύρω από τα ζητήματα αυτά και πάρα πολύ δύσκολα θα μπορούσε να δεχθεί ο ιδιωτικός τομέας ότι θα μπορούσε να ακυρωθεί μια προοπτική του, εάν οι κοινωνίες συνειδητοποιούσαν τις επιπτώσεις που θα είχαν στη ζωή τους και στην ψυχολογία τους όλα αυτά τα ζητήματα.

Βέβαια, πρέπει να πούμε ότι αυτή η αντίληψη που προωθείται μ' αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι μόνο έργο της νυν Κυβέρνησης. Και η προηγούμενη κυβέρνηση προωθούσε αυτή τη σύνδεση, που κατά τη γνώμη του ΣΥ.ΡΙΖ.Α δεν είναι κοινωνικά επιτρεπτή. Να θυμίσω τη δήλωση του κ. Σημίτη από τις στήλες του βιβλίου του. «Ενώσεις ερευνητών, χρησιμοποιώντας και ιδεολογικά επιχειρήματα αντιδρούν στη στροφή προς τη συστηματική παραγωγή γνώσης, που ενδιαφέρει τις επιχειρήσεις και τη διοίκηση». Θα έλεγα ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. οφείλει να διασαφηνίσει την ερευνητική του πολιτική και στον τομέα αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο δεν απαντά θετικά στα δύο βασικά ερωτήματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό για το πώς συνδέεται η έρευνα με τις ανάγκες της κοινωνίας -όλα αυτά που ανέφερα προηγουμένως ως παραδείγματα, είναι ανάγκες της κοινωνίας- και πώς ενοποιείται το πεδίο της έρευνας με την παιδεία.

Ακόμη, το νομοσχέδιο μετατρέπει την έρευνα από δημόσιο αγαθό σε εμπόρευμα. Μετά, δηλαδή, την υγεία και την παιδεία, σήμερα είναι η σειρά της έρευνας. Δεν είναι τυχαίο ότι ούτε ένας συλλογικός φορέας της έρευνας δεν στηρίζει το νομοσχέδιο. Ο κύριος Υφυπουργός ανέφερε χθες ότι η Σύνοδος των Πρυτάνεων ή η Ένωση των Προέδρων των Ερευνητικών Κέντρων είναι υπέρ του νομοσχεδίου. Θα έλεγα ότι αυτά δεν είναι θεσμοθετημένα όργανα. Τα θεσμοθετημένα συλλογικά όργανα της έρευνας είναι όλα αντίθετα στο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ικανοποιηθούν τρεις βασικές διεκδικήσεις, τρεις βασικές προϋποθέσεις, πριν συζητήσουμε σοβαρά για οποιοδήποτε, αυτό ή άλλο, θεσμικό πλαίσιο. Θα πρέπει να υπάρξει μια γενναία αύξηση της εθνικής χρηματοδότησης. Γνωρίζουμε ότι μέχρι στιγμής η ελληνική έρευνα υπάρχει χάρη στις ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις. Χρειάζεται να δημιουργηθεί ένας σημαντικός αριθμός νέων θέσεων ερευνητικού προσωπικού, σε αντιστοιχία με τον αριθμό των νέων ινστιτούτων, που ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια, όπως έχουμε πει και στην πρωτολογία και βεβαίως να υπάρξει μια ουσιαστική αύξηση των αποδοχών του ερευνητικού προσωπικού. Τούτο, διότι είναι κρίσιμο για μια κατηγορία πολιτών που μέχρι και την τέταρτη δεκαετία της ζωής τους περιφέρονται στις τέσσερις γωνιές της γης, προκειμένου να είναι σε επαφή με τις πλέον σύγχρονες εξελίξεις της επιστήμης και εργάζονται εξήντα έως εβδομήντα ώρες την εβδομάδα.

Ακόμα θα αναφέρω ένα θέμα το οποίο θα επαναλάβουμε βέβαια στην κατ' άρθρον συζήτηση, απλώς θεωρώ ότι έχει μια ιδιαίτερη σημασία, όσον αφορά αυτό το υπέροχο άρθρο για την εχεμύθεια. Δηλαδή τι θα πει εχεμύθεια; Μυστικές έρευνες έξω από δημόσιο έλεγχο; Για να προετοιμαστούμε για όταν θα συζητήσουμε κατ' άρθρον, αναφέρω ότι το άρθρο 27 το οποίο υποχρεώνει σε εχεμύθεια, λέει ότι η διοίκηση, οι υπάλληλοι και τα πρόσωπα τα οποία συνδέονται με το Εθνικό Συμβούλιο ή τον Ε.Ο.Ε.Τ. με σύμβαση έργου εργασίας ή εντολής υποχρεούνται να τηρούν εχεμύθεια για γεγονότα, ερευνητικά δεδομένα και ερευνητικά προγράμματα ή επί μέρους στοιχεία αυτών τα οποία περιέρχονται στη γνώση τους κατά την άσκηση ή επ' ευκαιρίας της ανωτέρω δραστηριότητάς τους.

Θεωρώ ότι είναι λίγο περίεργη αυτή η μυστικοπάθεια και κυρίως η αδιαφάνεια που εισάγει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Βιομηχανική κατασκοπία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Ίσως, θα έπρεπε αυτό το άρθρο να το ξαναδείτε και προφανώς να το αποσύρετε, κύριε Υπουργέ.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουράκη.

Το λόγο έχει ο κ. Μπαντουβάς, ο οποίος ευγενώς παραχώρησε τη θέση του στον κ. Κουράκη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Επικαλούμενος την κρητική καταγωγή του κ. Κουράκη. Κατ' εξαίρεση θα την παραχωρούσε και σε ποντιακής καταγωγής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευφυής κρητική δικαιολογία αυτή.

Ορίστε, κύριε Μπαντουβά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Ελπίζω, λοιπόν, στην ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, γιατί θα μακρηγορήσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια αντίφαση στην όλη συζήτηση σχετικά με το παρόν σχέδιο νόμου, στην οποία θα αναφερθώ παρακάτω. Από τη μια πλευρά, αναγνωρίζεται από όλους ανεξαιρέτως και σε καθολικό βαθμό η ανάγκη εκσυγχρονισμού και εξορθολογισμού του υπάρχοντος καθεστώτος σχεδιασμού και υλοποίησης της έρευνας και της τεχνολογίας στη χώρα μας. Είναι, δηλαδή, ολοκληρωτική η αποδοχή ότι η ανάπτυξη και η εξέλιξη της έρευνας και της τεχνολογίας αποτελεί εκ των ων ουκ άνευ προϋπόθεση για την αειφόρο πρόοδο και ευημερία του ατόμου και του συνόλου.

Εξίσου ολοκληρωτική, όμως, είναι η παραδοχή ότι η χώρα μας υστερεί στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας, όπως δείχνουν και οι σχετικές εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υστερεί όχι τόσο σε επίπεδο παραγωγής έργου όσο σε θέματα προσανατολισμένης στρατηγικής, ουσιαστικής συνεργασίας και παρουσίας στο διεθνές γίγνεσθαι και τέλος σε θέματα αποδοτικότητας και ανταποδοτικότητας του επιτελούμενου έργου. Εδώ θα πρέπει να πω ευτυχώς που υπάρχει το Ι.Τ.Ε., το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας στην Κρήτη.

Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να διορθώσει μια σειρά από αδυναμίες και παθογένειες των ελληνικών δεδομένων για την έρευνα και την καινοτομία προς όφελος των ερευνητικών κέντρων, αλλά κυρίως της κοινωνίας. Προβλέπει δύο συνιστώσες, την ορθολογική διαχείριση της έρευνας και την αναπτυξιακή δυναμική της. Δημιουργεί τις κατάλληλες διοικητικές δομές,

το Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας, τη Διυπουργική Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας και το Εθνικό Οργανισμό Έρευνας και Τεχνολογίας. Οι αρχές αυτές θα μεριμνούν στο εξής βάσει ενός προσαρμοσμένου στις εθνικές ανάγκες, ευέλικτου και ενιαίου ερευνητικού προγράμματος για την αποφυγή της πολυδιασποράς των πόρων μέσω της αλληλοεπικάλυψης των αντικειμένων.

Επιχειρείται η μέγιστη αποδοτικότητα των δαπανών, βασίζοντας τη διανομή τους στην αξιολόγηση των ερευνητικών κέντρων από έγκυρους εξωτερικούς παράγοντες. Τέλος, εποπτεύεται και θα διασφαλίζεται η επάρκεια των υποδομών, ώστε τα όποια ερευνητικά προγράμματα να τίθενται σε φορείς που αντικειμενικά μπορούν να τα φέρουν εις πέρας.

Από την άλλη πλευρά, θεσμοθετείται η έννοια της αριστείας, της αξιοποίησης της καινοτομίας και του ερευνητικού αποτελέσματος, καθώς και η εξωστρέφεια της ελληνικής επιστημονικής κοινότητας. Εν ολίγοις, στη βάση της ποιοτικής αρχής της αριστείας, την οποία και επιβραβεύει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, νομοθετεί με στόχο να καταστήσει την ελληνική έρευνα ανταγωνιστική.

Εδώ θέλω να μου επιτρέψετε να πω ότι καλό θα ήταν να αγωνιστούμε να φέρουμε όλους τους Έλληνες επιστήμονες ερευνητές της διασποράς στην Ελλάδα. Το θεωρώ, όμως, τούτο αδύνατο, γιατί πιστεύω ότι ούτε να τους προσφέρουμε την τεχνολογική υποδομή μπορούμε ούτε και την οικονομική ικανοποίηση. Θα μπορούσαμε, όμως, να αναπτύξουμε μια ένωση Ελλήνων επιστημόνων ερευνητών της διασποράς και να έχουμε μια επαφή μαζί τους.

Εδώ ακριβώς βρίσκεται η αντίφαση της Αντιπολίτευσης, που καταφεύγει στην πλήρη άρνηση σ’ ένα τόσο σημαντικό θέμα. Καταλογίζει αδράνεια, συγκεντρωτική διάθεση σχεδιασμού στρατηγικής, επέκταση των γραφειοκρατικών μηχανισμών, αδιαφάνεια και έλλειψη επαρκούς κοινωνικού ελέγχου και εμπορευματοποίηση της γνώσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρείτε, δηλαδή, συγκεντρωτισμό την υπεύθυνη ευέλικτη και βασισμένη στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας χάραξη στρατηγικής στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας, γραφειοκρατισμό το γεγονός ότι για πρώτη φορά συντονισμένα καθορίζονται τα διαφορετικά όργανα για το σχεδιασμό, τη λήψη αποφάσεων και τη διαχείριση της στρατηγικής αυτής, δηλαδή το Ε.Σ.Ε.Τ., η Δ.Ε.Ε.Τ. και ο Ε.Ο.Ε.Τ. αντίστοιχα; Τέλος, θεωρείτε ότι οι ρυθμίσεις που προβλέπονται για τη διασφάλιση της διαφάνειας της δράσης τόσο των προσώπων όσο και των ερευνητικών ιδρυμάτων δεν είναι ικανές να πετύχουν το επιθυμητό αποτέλεσμα;

Ένα είναι σίγουρο. Εάν εννοείτε όσα μας καταλογίζετε τότε ή ηθελημένα υπάρχει διαφορετική αντίληψη των πραγμάτων ή, το πιο πιθανό, υπάρχει διαφορετική δυνατότητα αντίληψης των πραγμάτων.

Κύριε Υπουργέ, στο σημείο αυτό θα ήθελα να εισηγηθώ κάποιες προσθήκες. Συγκεκριμένα θα ήθελα να αναφερθώ στην περίπτωση του ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε., που αν και υπάγεται στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης –το ανέφερα και στην επιτροπή- πιστεύω ότι λόγω της ουσιαστικής ερευνητικής δραστηριότητάς του στον αγροτικό τομέα, αλλά και για λόγους ισονομίας και ίσης μεταχείρισης θα πρέπει να παραμείνει μεν υπό του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, να διέπεται δε από τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου.

Και παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να συμπεριλάβετε στο παρόν νομοσχέδιο και συγκεκριμένα στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 53, όπως εξάλλου σας έχουν ζητήσει και οι ερευνητές του ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε., ότι οι διατάξεις του νόμου αυτού επεκτείνονται και εφαρμόζονται κατά περίπτωση και στο ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε. όσον αφορά στην οργάνωση, στη δομή και στα θέματα των εργαζομένων.

Επίσης θα ήθελα να αναφερθώ στο πρόβλημα που έχει προκύψει έπειτα από τη συνένωση του Ι.ΘΑ.ΒΙ.Κ., νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, με το ΕΛ.ΚΕ.ΘΕ., νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, όπου οι πρώην υπάλληλοι του Ι.ΘΑ.ΒΙ.Κ. μεταφέρθηκαν και ενσωματώθηκαν στο ΕΛ.ΚΕ.ΘΕ., δηλαδή, σε εργασιακό περιβάλλον δημοσίου δικαίου, χωρίς όμως να έχουν μετατρέψει τις συμβάσεις τους σε αορίστου χρόνου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.

Έτσι οι συμβασιούχοι αορίστου χρόνου του ΕΛ.ΚΕ.ΘΕ. καταλαμβάνουν προσωποπαγείς οργανικές θέσεις ή καθαρά οργανικές θέσεις, οι οποίες συνίστανται και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Οι δε συμβασιούχοι αορίστου χρόνου νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου, πρώην υπάλληλοι του Ι.ΘΑ.ΒΙ.Κ. καλύπτονται από το π.δ. 410/1988.

Θεωρώ ότι είναι μια αδικία, κύριε Υπουργέ, η οποία πρέπει να αρθεί και να μετατραπεί η σύμβαση των πρώην υπαλλήλων του Ι.ΘΑ.ΒΙ.Κ. σε σύμβαση αορίστου χρόνου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Εξάλλου το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με τη γνωμοδότηση υπ’ αριθμόν 165/2006 της συνεδρίασης της 29/03/2006, κύριε Υπουργέ, συνηγορεί υπέρ της νομοθετικής ρύθμισης του προβλήματος, την οποία και καταθέτω στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μπαντουβάς καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα γνωμοδότηση, η οποία έχει ως εξής:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΝΤΟΥΒΑΣ: Επίσης θεωρώ σημαντικό να εξισώσουμε μισθολογικά, κύριε Υπουργέ, τους ερευνητές των ερευνητικών κέντρων με τα μέλη Δ.Ε.Π. των πανεπιστημίων, μιας και πράγματι επιτελούν ένα αξιόλογο έργο.

Τέτοιο είναι το Ι.Τ.Ε., παραδείγματος χάρη, που έχει την έδρα του στο Ηράκλειο Κρήτης και που με τα διεθνή επιτεύγματά του μας έχει κάνει εθνικά υπερήφανους όλους. Και ειλικρινά, κύριε Υπουργέ, δεν καταλαβαίνω το λόγο για τον οποίο έγινε περικοπή 7,14% της χρηματοδότησης του Ι.Τ.Ε. από τον προϋπολογισμό του 2008. Και θα ήθελα να σας παρακαλέσω να το ξαναδείτε αυτό το πράγμα.

Πρέπει να τους επιβραβεύσουμε, λοιπόν, με τον τρόπο αυτό και να τους δώσουμε τα φτερά, για να συνεχίσουν με την ίδια ποιότητα και ένταση να εργάζονται.

Τέλος, νομίζω ότι θα πρέπει να απαλλαχθεί η αγορά επιστημονικού εξοπλισμού και υλικών για υλοποίηση ερευνητικών έργων στα ερευνητικά κέντρα από τον Φ.Π.Α., κύριε Υπουργέ. Ξέρω ότι αντιδρά ο Υπουργός Οικονομικών κ. Αλογοσκούφης, αλλά συζητήστε το μαζί του. Νομίζω ότι αξίζει τον κόπο.

Το παρόν σχέδιο νόμου ίσως να μην είναι το αρτιότερο που θα μπορούσε να διαμορφωθεί. Είναι όμως ρεαλιστικό και ειλικρινές στην προσπάθειά του να συντονίσει τις ερευνητικές δραστηριότητες και να διαμορφώσει ένα μακρόπνοο εθνικό πλάνο δράσης. Για τους λόγους αυτούς, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι –και ειδικά της Μείζονος Αντιπολίτευσης- παρακαλώ να αφήσετε τις αντιπολιτευτικές κορώνες και σας καλώ να υπερψηφίσουμε το νομοσχέδιο αυτό προς όφελος και των ερευνητικών κέντρων, αλλά και της κοινωνίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπαντουβά.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κοντογιάννης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σήμερα συζητούμε μετά από καθυστέρηση, δυστυχώς, δεκαετιών ένα νομοσχέδιο, το οποίο έχει σκοπό να βάλει στο ίδιο τραπέζι τις δυνάμεις της έρευνας με τις δυνάμεις τις αγοράς, με στόχο να επιτευχθεί η μεταφορά του αποτελέσματος της έρευνας στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας.

Μέχρι σήμερα το ελληνικό σύστημα διαχείρισης της έρευνας, τεχνολογίας και καινοτομίας στην Ελλάδα δυστυχώς ακολουθεί ένα συγκεντρωτικό μοντέλο, καθώς οι προτεραιότητες καθορίζονται σε μεγάλο βαθμό από πάνω προς τα κάτω, κυρίως μέσω των διαφόρων επιχειρησιακών προγραμμάτων.

Σήμερα όμως χρειάζονται αλλαγές. Χρειάζεται στρατηγική, αλλά και ευελιξία. Στόχος της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι με όχημα το παρόν σχέδιο νόμου να κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση, όχι μόνο γιατί μια τέτοια πολιτική συνάδει με τις ευρωπαϊκές μας υποχρεώσεις και αποτελεί βασικό παράγοντα ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής, αλλά γιατί καθίσταται όλο και πιο σαφές ότι ο τομέας της έρευνας, όπως και των νέων τεχνολογιών συμβάλλουν στην ανάπτυξη και στην εξωστρέφεια της οικονομίας μας και απασχολούν χιλιάδες εργαζόμενους.

Είναι γεγονός ότι στο παρελθόν χάσαμε πολύτιμο έδαφος σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη της έρευνας και των νέων τεχνολογιών κι αυτό είχε κόστος. Είχε κόστος στην ανάπτυξη, στην ανταγωνιστικότητα, στην παραγωγικότητα, στην ποιότητα ζωής όλων μας.

Το 2004 η Ελλάδα κατείχε την εικοστή θέση μεταξύ των είκοσι πέντε κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις επενδύσεις για έρευνα και τεχνολογία. Τα σχετικά στοιχεία κατετέθησαν ήδη πρωτύτερα από τη συνάδελφο κ. Πατριανάκου. Γι' αυτό και δέσμευση που προωθεί το νομοσχέδιο για ένα εθνικό πρόγραμμα χρηματοδότησης αποτελεί αναγκαία και ικανή συνθήκη για την ύπαρξη έρευνας στην Ελλάδα.

Συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι θέσεις εργασίας στους τομείς της έρευνας αυξήθηκαν μεταξύ του 1997 και του 2002 περίπου κατά 2.000.000. Η αύξηση αυτή είναι σημαντικά μεγαλύτερη από την ποσοστιαία αύξηση στο σύνολο της απασχόλησης.

Και είναι πραγματικά κρίμα που τόσα χρόνια δεν υπήρχε το κατάλληλο πλαίσιο για την ανάπτυξη των επενδύσεων στους τομείς της έρευνας και τεχνολογίας, γιατί όπως έχει αποδειχθεί, οι αυξημένες επενδύσεις σ' αυτούς τους τομείς μπορεί να έχουν πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα στην αύξηση της απασχόλησης. Υπάρχει, λοιπόν, δυνατότητα να δημιουργήσουμε πραγματικούς εργαζόμενους, που να μπορούν να προσφέρουν στην κοινωνία και στην οικονομία.

Γιατί επιτέλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καιρός να ξεφύγουμε από λογικές τύπου «Stage», που εγκλωβίζουν τη νέα γενιά, το πιο δυναμικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, στις παρυφές του δημόσιου τομέα. Θέλουμε τη νέα γενιά γενικά ενεργή. Θέλουμε τη νέα γενιά να μετέχει ουσιαστικά και όχι στατιστικά στη διαμόρφωση της νέας οικονομικής πραγματικότητας στην Ελλάδα.

Και αυτή η νέα πραγματικότητα πρέπει να έχει άμεση σχέση με την τεχνολογία και την έρευνα, τομείς που από τη φύση του ο Έλληνας, όταν και όπου του δίνεται η δυνατότητα, διαπρέπει.

Θα συμφωνήσω με ορισμένα απ' αυτά που είπε ο κ. Τατούλης. Σε νομοσχέδια όπως το παρόν οφείλουμε να εγκαταλείπουμε την κομματική λογική. Το ανέφερε προηγουμένως και ο κ. Μπαντουβάς και έχει απόλυτο δίκιο. Είναι ζητήματα που έχουν σχέση με το μέλλον της χώρας σε έναν τομέα που μέχρι σήμερα, δυστυχώς, είχαμε σχεδόν μηδενική δράση.

Σήμερα κάνουμε το πρώτο βήμα. Αντί να καταδικάζετε, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, κάντε προτάσεις, προσθέστε, αντί να αφαιρείτε και διορθώστε τυχόν λάθη του παρόντος νομοσχεδίου.

Το παρόν νομοσχέδιο πάντως καταφέρνει να θέσει το κατάλληλο νομικό πλαίσιο, ώστε να καταστεί η Ελλάδα ανταγωνιστική και δυναμική σε παγκόσμιο επίπεδο. Σκοπός είναι να αξιοποιήσει η χώρα μας στο σύνολό τους τα πλεονεκτήματα της διεθνοποίησης της έρευνας και της τεχνολογίας και να συμβάλλει στην παραγωγή ερευνητικού έργου, βελτιώνοντας τη θέση της στην παγκόσμια ερευνητική κοινότητα.

Επίσης, κυρίαρχος στόχος του σχεδίου νόμου είναι η εγκαθίδρυση της αρχής της αριστείας στην έρευνα αιχμής. Στον στρατηγικό σχεδιασμό για την ανάπτυξη της έρευνας και την αρμονική σύνδεσή της με τις δυνάμεις της αγοράς είναι αναγκαίο να αναθεωρηθούν όλες εκείνες οι λειτουργίες και οι επιλογές που έως σήμερα περιόρισαν την αξιοποίηση των όποιων διαθέσιμων πόρων για την έρευνα, κυρίως όταν αυτοί προέρχονται από τον επιχειρηματικό τομέα.

Οφείλουμε όλοι, λοιπόν, πολιτεία, επιστημονικός και επιχειρηματικός κόσμος, να αντιληφθούμε ότι ο δρόμος για επιτυχία και επιβίωση στο σημερινό επιχειρηματικό τοπίο περνάει υποχρεωτικά μέσα από την καινοτομία. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι οι δαπάνες που κατευθύνονται σε έρευνα και τεχνολογία με σκοπό την εισαγωγή στην αγορά νέων προϊόντων και υπηρεσιών, αποτελούν επένδυση στο μέλλον και δημιουργία ενός ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι τα παραπάνω δεν αποτελούν διαπιστώσεις μόνο για τις μεγάλες επιχειρήσεις. Πρέπει να γίνει σαφές ότι αφορούν και τις μεσαίες και τις μικρές, που αποτελούν και τη συντριπτική πλειοψηφία στην ελληνική περιφέρεια, για τις οποίες ίσως το θέμα της επένδυσης στην καινοτομία μπορεί να αποδειχθεί πολύ πιο σημαντικό, καθώς συνδέεται άμεσα με τη διασφάλιση της ύπαρξής τους.

Από την άλλη πλευρά, οι ερευνητικοί φορείς πρέπει να αντιληφθούν ότι η άμεση συνεργασία με τις επιχειρήσεις είναι αυτή η οποία μπορεί να οδηγήσει στην αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της έρευνάς τους, αλλά ακόμη περισσότερο στην ανάδειξη προβλημάτων, των οποίων η λύση θα δώσει νέες διεξόδους στην ερευνητική δραστηριότητα σε τομείς κρίσιμους για τη χώρα.

Το νομοσχέδιο δίνει επίσης στον Ε.Ο.Ε.Τ. τη δυνατότητα να ιδρύσει παραρτήματα, τομεακά γραφεία προγραμμάτων και τοπικά τεχνολογικά γραφεία για την προώθηση της καινοτομίας στην περιφέρεια της χώρας.

Στο πλαίσιο όσων προαναφέρθηκαν για την ανάγκη σύνδεσης της έρευνας με τις επιχειρήσεις, θεωρώ ότι πρέπει να δοθεί

προτεραιότητα στην ίδρυση περιφερειακών παραρτημάτων κατ' αρχάς σε υπό ανάπτυξη περιφέρειες. Πρέπει τα ερευνητικά παραρτήματα που θα δημιουργηθούν να συνάδουν με την αναπτυξιακή στρατηγική των περιφερειών και να δίνουν κίνητρα στις τοπικές και άλλες επιχειρήσεις να επενδύσουν σε ερευνητικά προγράμματα άμεσης ωφέλειας και εφαρμογής στον τόπο συμφερόντων τους.

Στην Ηλεία παραδείγματος χάριν στην εκλογική μου περιφέρεια η οποία στηρίζει την οικονομία της στην αγροτική ανάπτυξη και στον τουρισμό, είναι βέβαιο ότι ερευνητικά ιδρύματα που θα προωθούσαν την αριστεία στην αγροτική παραγωγή και στις καλλιέργειες όπως και στον τουρισμό, θα κινητροδοτούσαν τον αγροτικό και τουριστικό επιχειρηματικό κόσμο να επενδύσει σε καινοτόμα ερευνητικά προγράμματα που θα έβρισκαν άμεση εφαρμογή στην περιοχή. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα σ' αυτούς τους δύο τομείς γιατί αυτοί περιλαμβάνονται και στις εξαγγελίες για ίδρυση ερευνητικών ινστιτούτων που είχε κάνει στις 21 Αυγούστου του 2007 ο σημερινός Πρόεδρος της Βουλής κ. Σιούφας τότε ως Υπουργός Ανάπτυξης στην Πάτρα.

Αυτή την έρευνα στην περιφέρεια οφείλουμε να την προωθήσουμε και να τη συνδέσουμε και με τις δυνατότητες της κάθε περιοχής. Αν θέλουμε να στηρίξουμε την περιφέρεια. Αν θέλουμε βέβαια να στηρίξουμε το μέλλον αυτού του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος κ. Σταϊκούρας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με τις θεωρίες της ενδογενούς οικονομικής ανάπτυξης, η επένδυση στη γνώση, η ενίσχυση της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας, η τόνωση της επιχειρηματικότητας και η ενίσχυση των συνθηκών ανταγωνισμού και η αποτελεσματική λειτουργία των αγορών, η δημιουργία ενός αποτελεσματικού σύγχρονου και δίκαιου κράτους ενισχύουν και επιταχύνουν τη αειφόρο ανάπτυξη, τονώνουν την απασχόληση και προωθούν την κοινωνική συνοχή.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με τις πρωτοβουλίες που αναλαμβάνει και αναπτύσσει δείχνει να έχει εγκαίρως αντιληφθεί την αναγκαιότητα διαμόρφωσης και υλοποίησης πολιτικών σ' αυτούς τους άξονες δράσεις.

Ο τομέας της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας αποτελεί βασική πολιτική προτεραιότητα της Κυβέρνησης. Το υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχέδιο επιβεβαιώνει αυτή τη διαπίστωση. Αποσκοπεί στη διαμόρφωση ενός σύγχρονου και δίκαιου θεσμικού πλαισίου για την ανάπτυξη και την προαγωγή της επιστημονικής έρευνας της τεχνολογίας και της καινοτομίας στη χώρα μας. Φιλοδοξεί να αναμορφώσει το περιβάλλον και να αναβαθμίσει το επίπεδο της έρευνας, προκειμένου να καταστεί η χώρα ανταγωνιστική σε διεθνές επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαχείριση της γνώσης θα πρέπει να συντελείται σε κάθε κομμάτι της αλυσίδας της από τη δημιουργία της μέσω της έρευνας, τη μετάδοσή της μέσω της παιδείας και της κατάρτισης, τη διάδοση της μέσω των τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνιών και τη χρήση της σε καινοτόμες δράσεις.

Είναι γεγονός ότι η Ελλάδα υστερεί στους περισσότερους δείκτες που αποτιμούν και αξιολογούν τις επιδόσεις ως χώρα στους τομείς της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας, παρά τη βελτίωση των σχετικών δεικτών τα τελευταία χρόνια.

Ενδεικτικά οι δαπάνες για έρευνα και ανάπτυξη υπολείπονται αισθητά του ευρωπαϊκού μας ρόλου. Η συμβολή του επιχειρηματικού τομέα στη χρηματοδότηση της έρευνας είναι μικρή. Η διεθνής κατάταξη της χώρας στον τομέα της καινοτομίας είναι ιδιαίτερα χαμηλή.

Παρατηρείται σημαντική υστέρηση στις εξαγωγές τεχνολογικού εξοπλισμού και προϊόντων υψηλής τεχνολογίας. Το ιστορικό περιορισμένης ερευνητικής και καινοτόμου δράσης στη χώρα σχετίζεται και αντικατοπτρίζει χρόνιες αδυναμίες, υστερήσεις, αγκυλώσεις και παθογένειες του συστήματος.

Κωδικοποιημένα: Το θεσμικό πλαίσιο για την έρευνα και την τεχνολογία είναι ασαφές και αποσπασματικό. Ο συντονισμός του ερευνητικού ιστού είναι ελλιπής. Τα φαινόμενα πολυδιασποράς κατά το σχεδιασμό και την υλοποίηση της έρευνας είναι έντονα και εκτεταμένα. Οι επικαλύψεις στις ερευνητικές δράσεις των φορέων είναι συχνές. Οι ενδιάμεσοι μηχανισμοί μεταφοράς τεχνολογίας είναι αδύναμοι. Η διαρροή εγκεφάλων στο εξωτερικό είναι εκτεταμένη. Η ουσιαστική αποτίμηση του ήδη εκπονηθέντος ερευνητικού έργου απουσιάζει. Και όμως, η χώρα μας διαθέτει ένα υψηλής ποιότητας ερευνητικό δυναμικό, τόσο στα πανεπιστήμια, όσο και στα ερευνητικά κέντρα, που κάνει καλά τη δουλειά του κάτω από δύσκολες συνθήκες.

Πρόσφατη έρευνα του διεθνούς Ινστιτούτου για την επιστημονική πληροφόρηση κατατάσσει τη χώρα μας στις τριάντα πρώτες θέσεις του κόσμου σε ό,τι αφορά το μέγεθος, τη συχνότητα και την απήχηση της ερευνητικής δραστηριότητας κατά την περίοδο 1996-2006. Συνεπώς, δε μας λείπουν τα εξειδικευμένα και υψηλού επιπέδου στελέχη, αλλά το πλαίσιο και το περιβάλλον που θα κάνει τα άτομα πιο παραγωγικά μέσα σ' ένα αξιοκρατικό περιβάλλον.

Θα μπορούσε, βέβαια, να ισχυριστεί κανείς ότι η Ελλάδα λόγω του μικρού της μεγέθους δε μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στον τομέα της έρευνας, τεχνολογίας και της καινοτομίας.

Μερικά παραδείγματα όμως μπορούν να μας πείσουν για το αντίθετο. Πρώτο παράδειγμα, Ισραήλ. Το Ισραήλ, μολονότι είναι μικροσκοπικό σε μέγεθος, κατέχει αξιοζήλευτη θέση στο θέμα της έρευνας, σε πάρα πολλές επιστήμες. Θα μπορούσε βεβαίως κανείς να ισχυριστεί ότι η εξήγηση είναι απλή και βρίσκεται σε δύο ιδιαιτερότητες. Αφενός ότι η χώρα γνώρισε την προηγούμενη δεκαετία μια πρωτοφανή εισβολή επιστημόνων εβραϊκής καταγωγής από την πρώην Σοβιετική Ένωση και τα κράτη του ανατολικού μπλοκ, αφετέρου τα πανεπιστήμιά τους έχουν καλές διασυνδέσεις με τα ερευνητικά κέντρα του αμερικανικού Υπουργείου Άμυνας και τη NASA.

Υπάρχει όμως και μια τρίτη πιο σημαντική Η χώρα έχει εθνική στρατηγική για την έρευνα και την ανάπτυξη. Χρηματοδοτεί αφειδώς τη θεμελίωση καινοτόμων επιχειρήσεων και θεωρεί προτεραιότητα για την οικονομία της την εξαγωγή τεχνολογίας.

Δεύτερο παράδειγμα η Φινλανδία. Η Φινλανδία, από την σχεδόν τελευταία οικονομική της θέση σε ευρωπαϊκό επίπεδο πριν από μια δεκαετία, έχει ανέλθει στην κορυφή παγκοσμίως στους τομείς των νέων τεχνολογιών. Αυτό που χαρακτηρίζει τη χώρα ήταν η ενεργητική δημόσια πολιτική καινοτομιών. Αυτή στηρίχθηκε από τον υψηλό ρυθμό επενδύσεων σε έρευνα και ανάπτυξη, κάτω από την αποφασιστική καθοδήγηση όμως του συμβουλίου επιστημονικής και τεχνολογικής πολιτικής.

Τρίτο παράδειγμα η Δανία. Η Δανία περιόρισε τις κοινωνικές παροχές και αύξησε τους έμμεσους φόρους, με αποτέλεσμα να μπορέσει να κατευθύνει περισσότερα κονδύλια στην ανώτερη εκπαίδευση και στις εργασίες έρευνας και καινοτομίας. Σήμερα η Δανία είναι ο τρίτος μεγαλύτερος κατά κεφαλήν εξαγωγέας φαρμακευτικών προϊόντων στον κόσμο και συγκαταλέγεται ανάμεσα στα σημαντικότερα κέντρα ανάπτυξης νέων εφαρμογών βιοτεχνολογίας διεθνώς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα προηγούμενα παραδείγματα και πάρα πολλά ακόμα καθίσταται σαφές ότι η διαχείριση και αναβάθμιση της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας αποκτά κεντρική σημασία και υψηλή πολιτική προτεραιότητα για την Ελλάδα. Τα περιθώρια βελτίωσης είναι μεγάλα. Οι ωφέλειες που θα προκύψουν για τη χώρα τεράστιες.

Μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατέδειξε ότι εάν η Ελλάδα αναπτύξει τους τομείς της επιστημονικής και βιομηχανικής έρευνας, τότε η αύξηση του Α.Ε.Π. θα είναι της τάξης του 4,3% μέχρι το 2025. Το ανθρώπινο δυναμικό υπάρχει και βρίσκεται σε ετοιμότητα. Καθήκον της ελληνικής πολιτείας είναι να δημιουργήσει τις κατάλληλες υποδομές και συνθήκες και να προσφέρει τις ευκαιρίες για την αξιοποίησή του. Αυτός είναι και ο θεμελιώδης στόχος του υπό συζήτηση και ψήφιση νομοσχεδίου.

Δεν θα αναφερθώ στα πολλά και σημαντικά στοιχεία αυτού. Μόνο ένα σημείο θα τονίσω. Διασφαλίζεται, όχι μόνο διαχειρι-

στικά, αλλά και δεσμευτικά η αύξηση των κρατικών δαπανών για την έρευνα. Αναμφισβήτητα αυτές οι δαπάνες καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό την ικανότητα μιας οικονομίας να κατευθύνει την οικονομία και τους πόρους προς τη γνώση, εκείνη όμως που θα καταστήσει περισσότερο ανταγωνιστική και αποτελεσματική την εν λόγω οικονομία, να επενδύσει, όχι απλώς στην επέκταση του κεφαλαιουχικού δυναμικού, αλλά και στην αναβάθμισή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για μια σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης. Οι κύριοι στόχοι της είναι ο εξορθολογισμός του συστήματος της έρευνας και μέσα από αυτόν η ενθάρρυνσή του, η αποτελεσματική διαχείριση της έρευνας, ώστε να αυξηθεί η απόδοση της οικονομικής δαπάνης, ο συντονισμός και η συνέργεια των επιστημονικών αντικειμένων, η ενίσχυση της βασικής και της εφαρμοσμένης έρευνας, η ενθάρρυνση της αριστείας σε επιστήμη και τεχνολογία, η συνεχής και αντικειμενική αξιολόγηση του συστήματος και των εμπλεκομένων σ' αυτό φορέων.

Θεωρώ ότι πρόκειται για στόχους τολμηρούς αλλά εφικτούς, στόχους αναγκαίους, ρεαλιστικούς και υλοποιήσιμους. Πιστεύω ότι είναι ένα ουσιώδες, ένα σημαντικό βήμα προς την κατεύθυνση της ενίσχυσης της έρευνας, της τεχνολογίας και της καινοτομίας στη χώρα μας, ένα καλό βήμα για μια πιο ισχυρή και πιο ανταγωνιστική οικονομία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αίτησης άρσης ασυλίας της συναδέλφου Βουλευτού κ. Ελένης-Μαρίας Αποστολάκη.

Ψήφισαν συνολικά 199 Βουλευτές.

Υπέρ της άρσεως ασυλίας, δηλαδή «ΝΑΙ» ψήφισαν 44 Βουλευτές. Κατά της άρσεως ασυλίας, δηλαδή «ΟΧΙ» ψήφισαν 149 Βουλευτές. «Παρών» ψήφισαν 5 Βουλευτές. «Λευκό» ψήφισε 1 Βουλευτής.

Συνεπώς, η αίτηση της εισαγγελικής αρχής απορρίπτεται.

(Το πρωτόκολλο και τα ψηφοδέλτια της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

«ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ για άρση ασυλίας της Βουλευτού κ. Ελένης-Μαρίας Αποστολάκη.

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Έβερτ Μιλτιάδης		-
Σουφλιάς Γεώργιος		-
Ρουσόπουλος Θεόδωρος		-
Χηνοφώτης Παναγιώτης		-
Πατριανάκου Φεβρωνία		+
Κατσέλη Λούκα		-
Παπαδημητρίου Γεώργιος		+
Ραγκούσης Ιωάννης		+
Δραγώνα Θάλεια		+
Κουβέλης Σπυρίδων		+
Καζάκος Κωνσταντίνος		-
Μπανιάς Ιωάννης		+
Α' ΑΘΗΝΩΝ		
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		-
Αβραμόπουλος Δημήτριος		-
Αλογοσκούφης Γεώργιος		-
Παυλόπουλος Προκόπιος		-
Βουλγαράκης Γεώργιος		-
Πιπιλή Φωτεινή		-
Μπενάκη-Ψαρούδα Άννα	+	
Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος		+
Διαμαντοπούλου Άννα		-
Παπουτσής Χρήστος		+
Ράπτη Αναστασία - Συλβάνα		+
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)		+
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		-
Καφαντάρη Ευθαλία (Λίλα)		+
Φιλίνη Άννα		+
Κοροβέσης Περικλής - Ηλίας		+
Πλεύρης Αθανάσιος	+	
Β' ΑΘΗΝΩΝ		
Μητσοτάκης Κυριάκος		-
Μεϊμαράκης Ευάγγελος-Βασίλειος		-
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Ζαγορίτης Ελευθέριος (Λευτέρης)	+	
Λιάπης Μιχάλης -Γιώργος		-
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		-
Χατζηδάκης Κωνσταντίνος		-
Παπακώστα-Σιδηροπούλου Κατερίνα		+
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη		-
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)		-
Ντινόπουλος Αργύριος		+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		
Πολύδωρας Βύρων	+	
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+	
Σταθάκης Αριστοτέλης (Άρης)	+	
Κασίμης Θεόδωρος		-
Παπαθανασίου Γιάννης		-
Λοβέρδος Ανδρέας		+
Ανδρουλάκης Δημήτριος (Μίμης)		+
Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ		+
Αποστολάκη Ελένη-Μαρία (Μιλένα)		+
Δημαράς Ιωάννης		-
Δαμανάκη Μαρία		+
Κακλαμάνης Απόστολος		+
Ευθυμίου Πέτρος		-
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)		-
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος (Αλέκος)		+
Γείτονας Κωνσταντίνος		+
Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)		+
Σακοράφα Σοφία		+
Χυτήρης Τηλέμαχος		+
Παπαρήγα Αλεξάνδρα		-
Χαλβατζής Σπυρίδων		-
Μαυρίκος Γεώργιος		-
Πρωτούλης Ιωάννης		-
Μελά Παναγιώτα - Εύα		-
Κουβέλης Φώτιος-Φανούριος		+
Δραγασάκης Ιωάννης		-
Παπαγιαννάκης Μιχαήλ		+
Ψαριανός Γρηγόριος		+
Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις	+	
Αϊβαλιώτης Κωνσταντίνος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		
Μαγγίνας Βασίλειος		-
Σαλμάς Μάριος		+
Λιβανός Σπυρίδωνας - Παναγιώτης (Σπήλιος)		+
Σταμάτης Δημήτριος	+	
Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)		+
Βερελής Χρήστος		+
Γιαννακά Σοφία		+
Μωραΐτης Νικόλαος		-
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ		
Μανώλης Ιωάννης		-
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)		+
Μανιάτης Ιωάννης		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		
Τατούλης Πέτρος		+
Λυκουρέντζος Ανδρέας		-
Ρέππας Δημήτριος		+

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		
Παπασιώζος Κωνσταντίνος		+
Παπαγεωργίου Γεώργιος		-
Τσιρώνης Δημήτριος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ		
Βλάχος Γεώργιος		-
Δούκας Πέτρος	+	
Καντερές Νικόλαος	+	
Σταύρου Απόστολος		-
Μπούρας Αθανάσιος		-
Πάγκαλος Θεόδωρος		-
Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)		+
Οικονόμου Βασίλειος		+
Βρεττός Κωνσταντίνος (Ντίνος)		+
Κουμπούρης Δήμος		+
Λεβέντης Αθανάσιος		+
Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		-
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		
Μπεκίρης Μιχαήλ	+	
Παπαδημάτος Νικόλαος		+
Ράγιου-Μεντζελοπούλου Αναστασία (Νατάσα)		+
Παπανδρέου Γεώργιος		-
Κατσιφάρας Απόστολος		+
Βέρρας Μιλτιάδης		+
Σπηλιόπουλος Κωνσταντίνος		+
Καραθανασόπουλος Νικόλαος		-
Τσούκαλης Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		
Μπασιάκος Ευάγγελος		-
Γιαννάκης Μιχαήλ	+	
Κουτσούμπας Ανδρέας		+
Τόγιας Βασίλειος		+
ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		
Φώλιας Χρήστος		-
ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		
Δαϊλάκης Σταύρος		-
Τζίμας Μαργαρίτης		-
Αηδόνης Χρήστος		+
ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		
Παυλίδης Αριστοτέλης		+
Βαληνάκης Ιωάννης		-
Καραμάριος Αναστάσιος	+	
Νικητιάδης Γεώργιος		+
Ζωΐδης Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		
Δερμεντζόπουλος Αλέξανδρος	ΠΑΡΩΝ	
Γεροντόπουλος Κυριάκος		+
Κελέτσης Σταύρος	+	
Ντόλιος Γεώργιος		+
ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)		+
Μαρκόπουλος Κωνσταντίνος		-
Λιάσκος Αναστάσιος		-
Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη		+
Παπαγεωργίου Γεώργιος		+
Μαρίνος Γεώργιος		-
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		
Καρανίκας Ηλίας		+
ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		
Βαρβαρίγος Δημήτριος		+

ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		
Κοντογιάννης Γεώργιος	+	
Κανελλοπούλου Κρινιώ	+	
Αδρακτάς Παναγιώτης		+
Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+	
Κουτσούκος Γιάννης		+
Κατρίνης Μιχάλης		+
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		
Χαλκίδης Μιχαήλ		-
Φωτιάδης Ηλίας		+
Τσαβδαρίδης Λάζαρος		+
Σιδηρόπουλος Αναστάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		-
Αυγενάκης Ελευθέριος		+
Μπαντουβάς Κωνσταντίνος	+	
Κεγκέρογλου Βασίλειος		+
Στρατάκης Εμμανουήλ		+
Σκουλάς Ιωάννης		+
Σκραφνάκη Μαρία		+
Αλαβάνος Αλέξανδρος		-
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ		
Μπέζας Αντώνιος		-
Α’ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Καραμανλής Κωνσταντίνος		-
Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	ΠΑΡΩΝ	
Ιωαννίδης Ιωάννης		-
Ορφανός Γεώργιος	ΠΑΡΩΝ	
Ράπτη Ελένη		+
Καλαφάτης Σταύρος		+
Τζιτζικώστας Απόστολος - Ιωάννης	+	
Βενιζέλος Ευάγγελος		+
Καστανίδης Χαράλαμπος		+
Αράπογλου Χρυσή		-
Καϊλή Ευδοξία - Εύα		+
Μαγκριώτης Ιωάννης		+
Ζιώγας Ιωάννης		+
Καλαντίδου Σοφία		-
Κουράκης Αναστάσιος	+	
Καρατζαφέρης Γεώργιος	+	
Β’ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		
Καράογλου Θεόδωρος	+	
Σαλαγκούδης Γεώργιος		+
Ρεγκούζας Αδάμ		+
Γερανίδης Βασίλειος		-
Τσιόκας Θεοχάρης		+
Αμμανατίδου - Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)		+
Βελόπουλος Κυριάκος	+	
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ		
Καλογιάννης Σταύρος		-
Τασούλας Κωνσταντίνος		-
Παντούλας Μιχαήλ		-
Αργύρης Ευάγγελος		-
Αλυσανδράκης Κωνσταντίνος		-
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ		
Καλαντζής Γεώργιος		-
Παναγιωτόπουλος Νικόλαος		+
Χριστοφιλογιάννης Δημήτριος	+	
Τιμοσίδης Μιχαήλ		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ		
Σιούφας Δημήτριος		+
Τσιάρας Κωνσταντίνος	ΠΑΡΩΝ	
Ταλιαδούρος Σπυρίδων		+

Αναγνωστόπουλος Γεώργιος		+
Ρόβλιας Κωνσταντίνος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ		
Μπουζάλη Παρασκευή		-
Πετσάλνικος Φίλιππος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ		
Δένδιας Νικόλαος-Γεώργιος		-
Γκερέκου Αγγελική (Άντζελα)		+
Χαραλάμπους Χαράλαμπος		-
ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		
Παρίσης Αλέξανδρος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ		
Κιλτίδης Κωνσταντίνος		-
Τσιτουρίδης Σάββας		-
Φλωρίδης Γεώργιος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ		
Κασαπίδης Γεώργιος		+
Τσιαρτσιώνης Νικόλαος		+
Παπαδόπουλος Μιχάλης		+
Παπακωνσταντίνου Γεώργιος		+
Αθανασιάδης Αλέξανδρος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Παπαληγούρας Αναστάσιος-Πέτρος	+	
Κόρκα-Κώνστα Αθηνά		+
Κόλλιας Κωνσταντίνος		+
Μπεγλίτης Παναγιώτης		-
ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Βρούτσης Ιωάννης	+	
Μανούσου - Μπινοπούλου Αριάδνη		+
Ρήγας Παναγιώτης		+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Σκανδαλάκης Παναγιώτης		-
Αποστολάκος Γρηγόριος		+
Γρηγοράκος Λεωνίδας		+
ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Χαρακόπουλος Μάξιμος		-
Ζώης Χρήστος		-
Αγοραστός Κωνσταντίνος		+
Έξαρχος Βασίλειος		-
Νασιώκας Έκτορας		+
Σαχινίδης Φίλιππος		+
Τσιόγκας Δημήτριος		-
Ροντούλης Αστέριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ		
Πλακιωτάκης Ιωάννης		-
Καρχιμάκης Μιχαήλ		+
ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ		
Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης Ιωάννης		+
Σηφουνάκης Νικόλαος		+
Σκοπελίτης Σταύρος		-
ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ		
Σολδάτος Θεόδωρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		
Νάκος Αθανάσιος		-
Σούρλας Γεώργιος	+	
Καρτάλης Κωνσταντίνος		+
Ζήση Ροδούλα		+
Γκατζής Νικόλαος		-

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	ΛΕΥΚΟ	
Σαμαράς Αντώνιος		-
Σαμπαζιώτης Δημήτριος	+	
Καλαντζάκου Σοφία		-
Κουσελάς Δημήτριος		+
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		
Κοντός Αλέξανδρος		-
Μάντατζη Τσετίν		+
Σγουρίδης Παναγιώτης		+
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Μιχαλολιάκος Βασίλειος	+	
Μελάς Παναγιώτης		+
Σημίτης Κωνσταντίνος		-
Παντελάκη Ελπίδα		-
Δρίτσας Θεόδωρος		+
Αποστολάτος Βαΐτσης (Βάης)	+	
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		
Τραγάκης Ιωάννης		+
Νεράντζης Αναστάσιος	+	
Νιώτης Γρηγόρης		+
Λιντζέρης Δημήτριος		+
Διαμαντίδης Ιωάννης		+
Νικολαΐδου Βαρβάρα (Βέρα)		-
Λαφαζάνης Παναγιώτης		+
Αράπογλου Δήμητρα	+	
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		
Καρασμάνης Γεώργιος		+
Τζαμτζής Ιορδάνης (Δάνης)		+
Φουντουκίδου - Θεοδωρίδου Παρθένα		-
Τζάκρη Θεοδώρα		-
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ		
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος		-
Κουκοδήμος Κωνσταντίνος		+
Καρπούζας Αντώνιος	+	
Αμοιρίδης Ιωάννης		+
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ		
Τρυφωνίδης Γεώργιος	+	
Παπαχρήστος Ευάγγελος		+
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ		
Κεφαλογιάννη Όλγα		+
Λαμπίρης Ηλίας		+
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ		
Στυλιανίδης Ευριπίδης		-
Χατζή Οσμάν Αχμέτ		-
Πεταλωτής Γεώργιος		+
ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ		
Θαλασσινός Θαλασσινός		+
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ		
Καραμανλής Αχιλλέας		-
Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		+
Λεονταρίδης Θεόφιλος		+
Καριπίδης Αναστάσιος	+	
Κουτμερίδης Ευστάθιος		+
Μπόλαρης Μάρκος		-
Πολατίδης Ηλίας	+	
ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ		
Χατζηγάκης Σωτήριος		-
Λέγκας Νικόλαος		-
Χάϊδος Χρήστος		+

Μερεντίτη Αθανασία (Σούλα)		+
Κανταρτζής Αχιλλέας		+
ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ		
Γιαννόπουλος Αθανάσιος		-
Σταϊκούρας Χρήστος		+
Σταυρογιάννης Νικόλαος	+	
Καλλιώρας Ηλίας	+	
Αντωνίου Αντωνία (Τόνια)		+
ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ		
Κωνσταντινίδης Ευστάθιος		+
Λιάνης Γεώργιος		-
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ		
Μπούγας Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ		
Βαγιωνάς Γεώργιος		+
Φλωρίνης Αθηναίος	+	
Δριβελέγκας Ιωάννης		-
ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ		
Μαρκογιαννάκης Χρήστος		+
Βολουδάκης Μανούσος - Κωνσταντίνος	+	
Νικηφοράκης Στυλιανός		+
Σκουλάκης Εμμανουήλ		+
ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ		
Κοσμίδης Ιωάννης	ΠΑΡΩΝ	
Τσουρή Ελπίδα		+

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ:	«ΝΑΙ»	44
……”…….”……:	«ΟΧΙ»	149
	«Λευκών»	1
	«Παρόντων»	5
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ		199

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών «Κύρωση της Σύμβασης Επιμερισμού Κόστους (Τρίτου Μέρους) μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας (Δωρητής) και του Αναπτυξιακού Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών (UNDP/BRC)».

Οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών και Ανάπτυξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων, των τηλεπικοινωνιών και των τεχνολογιών πληροφορικής μεταξύ του Υπουργείου Μεταφορών και Επικοινωνιών της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Επικοινωνιών και Τεχνολογιών Πληροφορικής της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου».

Οι Υπουργοί Μεταφορών και Επικοινωνιών, Οικονομίας και Οικονομικών και Εξωτερικών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Δημοκρατίας της Αλβανίας για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών».

Παραπέμπονται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μπανιάς ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει ο τελευταίος των ομιλητών κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όλες οι ιδεολογίες και ειδικά η ιδεολογία την οποία υπερασπίζεται η Νέα Δημοκρατία, η νεοφιλελεύθερη ή φιλελεύθερη ιδεολογία υποστηρίζει πώς όσο περισσότερο ρίσκο υπάρχει σε μια επιλογή, τόσο μεγαλύτερο είναι και το προσδοκώμενο αποτέλεσμα και το όφελος. Γι’ αυτό, λοιπόν, η έρευνα και η καινοτομία που ανοίγει νέα πεδία δημιουργεί τις προϋποθέσεις για υψηλές αποδόσεις σε όλους τους τομείς και ιδιαίτερα στον οικονομικό, αναπτυξιακό και κοινωνικό τομέα.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, δεν είναι πιστή στη δική της ιδεολογία, για να κάνει μεγάλα μεταρρυθμιστικά βήματα σε αυτόν το κρίσιμο τομέα της έρευνας και της τεχνολογίας, που είναι ο πυρήνας, θα έλεγα, της μεταρρύθμισης. Η μεταρρύθμιση των μεταρρυθμίσεων έπρεπε να είναι το νομοσχέδιο αυτό. Είναι ακριβώς το αντίθετο. Διαχείριση συμφερόντων και ειδικά συντεχνιακών συμφερόντων κάνει η Κυβέρνηση και μια ελάχιστη κωδικοποίηση του θεσμικού πλαισίου που δημιουργήθηκε τη δεκαετία του ’80 και τα επόμενα χρόνια. Γι’ αυτό, λοιπόν, και στο σύνολό τους οι ερευνητές είτε είναι ακαδημαϊκοί είτε είναι της εφαρμοσμένης έρευνας, αλλά και ο παραγωγικός κόσμος, το έχουν απορρίψει ο καθένας για το δικό του λόγο.

Αντί, λοιπόν, να διαχειριστείτε θετικά και τα συντεχνιακά συμφέροντα και τις προσωπικές επιδιώξεις και φιλοδοξίες, δημιουργείτε ακόμα μεγαλύτερα ρήγματα στο εσωτερικό της ακαδημαϊκής και ερευνητικής κοινότητας, δημιουργείτε ακόμα μεγαλύτερες αποστάσεις και στεγανά ανάμεσα στους ακαδημαϊκούς, στους ερευνητές, στην κοινωνία, την οικονομία και την παραγωγή.

Ακόμα χειρότερα όμως, το νομοθέτημα το συζητούμε σ’ ένα πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον πολύ βεβαρημένο. Πρώτα απ’ όλα, το πολιτικό περιβάλλον είναι γκρίζο και μεγάλη ευθύνη για το γκρίζο πολιτικό περιβάλλον έχει η ασκούμενη κυβερνητική πολιτική σε πολλούς τομείς και ιδιαίτερα στα θέματα της διαφάνειας και της αποτελεσματικότητας του κράτους. Η κοινωνία, το κράτος, η πολιτική φαίνεται αφυδατωμένη, χωρίς εφεδρείες, δεν εμπνέει, δεν ανοίγει πρωτοβουλίες. Ο παραγωγικός κόσμος, ο επιστημονικός κόσμος, ο κόσμος της εργασίας είναι απογοητευμένος. Δεν περιμένει δυναμικές πρωτοβουλίες από την κυβερνητική του ηγεσία, από την πολιτική του ηγεσία γενικότερα. Και αυτό είναι κακό για τη χώρα μας, που είναι σ’ ένα μεταίχμιο κρίσιμο και σημαντικό, σ’ ένα οικονομικό περιβάλλον επίσης γκρίζο, σ’ ένα περιβάλλον υποχώρησης.

Τη μέρα που συζητούμε το νομοθέτημα αυτό έχουμε δύο χτυπήματα. Το ένα είναι του κ. Μπαρόζο, που ήταν μέχρι τώρα ο φίλος και σύμμαχός σας για πολλούς και διάφορους λόγους. Χτυπάει το καμπανάκι του κινδύνου, στο πρώτο δίμηνο μάλιστα της εκτέλεσης του νέου προϋπολογισμού και σας λέει πως αυτά που τάξατε, αυτά για τα οποία δεσμευθήκατε από τις πρώτες μέρες του 2008 υπάρχουν βάσιμες επιφυλάξεις ότι δεν μπορείτε να τα πραγματοποιήσετε, όσον αφορά τη δημοσιονομική προσαρμογή και όσον αφορά τις μεταρρυθμίσεις. Κρούει τον κώδωνα του κινδύνου. Δεν ξέρω κατά πόσο το έχει αντιληφθεί η Κυβέρνηση αυτό. Για να το πει ο φίλος και σύμμαχός σας κ. Μπαρόζο και δημόσια, σημαίνει ότι είμαστε μπροστά σ’ έναν ακόμα μεγάλο δημοσιονομικό και οικονομικό εκτροχιασμό.

Και το δεύτερο είναι τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος που επίσης σήμερα δημοσιοποιούνται. Το άνοιγμα της ψαλίδας του ελλείμματος του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών είναι 36,4%. Εάν ούτε και αυτό σας ανησυχεί, κύριοι της Κυβέρνησης, τότε είστε επικίνδυνοι. Αυτό σημαίνει ότι όλη αυτή η κουβέντα και ο θετικός απολογισμός που κάνατε για τη μέχρι τώρα πολιτική σας στην ανάπτυξη, στις μεταρρυθμίσεις, την έρευνα, την καινοτομία και την τεχνολογία, είναι «αέρας κοπανιστός». Δεν έχουν αντίκρισμα στην πράξη. Διότι αντί να κάνουμε ένα βήμα μπροστά, αντί να συγκρατούμαστε έστω στα όρια του 2004, συνεχώς υποχωρούμε. Και η υποχώρηση του 2007 σε σχέση με το 2006 είναι τραγική: 36,4%!

Πρέπει να το απαντήσετε, κύριοι της Κυβέρνησης και όχι, βεβαίως, οι παριστάμενοι Υφυπουργοί, διότι δεν είναι δική τους ευθύνη. Ο κύριος Πρωθυπουργός και οι κεντρικοί Υπουργοί της Κυβέρνησης πρέπει να απαντήσουν πού οφείλεται αυτό το κατρακύλισμα, πρέπει να μας πουν πού θα μας οδηγήσουν τα επόμενα χρόνια, ποια είναι τα αποθέματα της ανάπτυξης, τα αποθέματα των πόρων, τα εργαλεία με τα οποία θα πάμε μπροστά. Γιατί η μέχρι τώρα πολιτική, που τη διαφημίζουν ως εισαγωγή στις μεγάλες ανατροπές, που ακολουθούν και έρχονται με το νομοθέτημα που συζητούμε, δεν αποδεικνύεται στην πράξη –το τονίζω αυτό- από τα δικά σας επίσημα στοιχεία, ότι είναι αληθινή.

Στη Βόρεια Ελλάδα, αγαπητέ συνάδελφε από τη Θεσσαλονίκη, τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα. Όπως επισήμως έχει ανακοινώσει ο Σύνδεσμος Εξαγωγέων Βόρειας Ελλάδας, έχουμε αρνητικό πρόσημο στις ονομαστικές εξαγωγές του 2007 σε σχέση με το 2006. Και αυτή είναι μια καθοδική πορεία των τελευταίων χρόνων. Πρέπει κάποια στιγμή να ακούσετε τις φωνές του παραγωγικού κόσμου. Δεν τις ακούτε. Πάμε από το κακό στο χειρότερο και δεν βλέπω να έχει τελειωμό αυτή η πορεία.

Το νομοσχέδιο αυτό πρέπει να διαμορφώνει ένα ευέλικτο πλαίσιο. Δεν μπορεί στα θέματα της έρευνας και της τεχνολογίας να έχεις ασφυκτικά γραφειοκρατικά πλαίσια. Πρέπει να διαμορφώνει ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο θα μπορούν να εκφράζονται όλες οι δυνάμεις που αναφέρονται στην έρευνα και την τεχνολογία, είτε είναι επιστημονικές-ερευνητικές είτε είναι παραγωγικές είτε είναι οι δυνάμεις της εργασίας και του πνεύματος. Όλοι πρέπει να έχουν χώρο έκφρασης. Πρέπει να είναι ένας χώρος συνεχούς διαβούλευσης και προσαρμογής στο νέο. Διαφορετικά, θα αποτύχει.

Όπως είπα προηγουμένως, εσείς μπορεί να κάνετε μια διαρρύθμιση συμφερόντων συντεχνιακών, αλλά στο τέλος ανοίγετε ακόμα περισσότερο το χάσμα και νομίζετε ότι με τα κονδύλια που έρχονται θα κλείσετε στόματα. Θα τα ανοίξετε ακόμα περισσότερο. Θα γαργαλήσετε ακόμα περισσότερο τα λαρύγγια και θα κάνετε λάθος. Θα σπαταληθούν κονδύλια και πόροι εθνικοί και κοινοτικοί, με την πορεία που έχουν πάρει τα πράγ-

ματα.

Δεν έχετε, πέραν αυτού, στρατηγική στόχευση. Δεν μπορούμε γενικά και αόριστα να ομιλούμε στην Ελλάδα του 21ου αιώνα για την ανάπτυξη της έρευνας και της τεχνολογίας. Δεν είμαστε υπερδύναμη, η πρωτοπόρα δύναμη. Πρέπει να έχουμε στοχευμένες πολιτικές και τομεακά και γεωγραφικά. Επιτέλους, δώστε τη δυνατότητα σε κάθε περιφέρεια, ανάλογα με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχει στα ερευνητικά κέντρα, στις πανεπιστημιακές υποδομές, σε επιχειρήσεις, να αποκτήσει τη δική της αναπτυξιακή ταυτότητα. Δεν μπορεί η Ελλάδα να αναπτύσσεται οριζόντια, καμμιά χώρα, ειδικά στο διεθνοποιημένο οικονομικό περιβάλλον σήμερα και ακόμη περισσότερο αύριο. Η ανάπτυξη της κάθε περιφέρειας πρέπει να στηρίζεται στα δικά της συγκριτικά πλεονεκτήματα. Δώστε τα, λοιπόν. Και επειδή ο χρόνος τρέχει: δικτύωση εσωτερική, δικτύωση ευρωπαϊκή. Το ευέλικτο αυτό σχήμα πρέπει να είναι ανοιχτό στον ευρωπαϊκό τεχνολογικό χώρο, το χώρο της καινοτομίας και βεβαίως στο διεθνικό. Δεν μπορεί να είναι μια απομονωμένη νησίδα. Όλοι οι δείκτες δείχνουν ότι είμαστε η πιο απομονωμένη χώρα στο θέμα της τεχνολογίας. Μονίμως εισάγουμε και απλώς υπεργολαβικά προσαρμόζουμε.

Τέλος, στη χρηματοδότηση, πέραν του ότι είναι πενιχρή και μειώνεται όσον αφορά το Α.Ε.Π. -μπορεί ονομαστικά να ανεβαίνει, αλλά μειώνεται όσον αφορά το Α.Ε.Π.- είμαστε μακριά από τις δεσμεύσεις και της δικής σας Κυβέρνησης και τους στόχους της Λισαβόνας. Χρειάζεται αξιολόγηση και έλεγχος, αυτό που δεν υπήρχε σ' ένα βαθμό και στο παρελθόν και ήταν ορθή η κριτική σας.

Επιτέλους, χρειάζονται θεσμοί αξιολόγησης και ελέγχου, για να επενδύονται παραγωγικά αυτοί οι πόροι, οι εθνικοί και κοινοτικοί, όπως και οι ιδιωτικοί πόροι. Πρέπει το νομοθέτημα, το πλαίσιο και η πολιτική, να ανοίγει τη συνεργασία της ερευνητικής κοινότητας, της πανεπιστημιακής κοινότητας με τη στήριξη της πολιτείας, με το χώρο της παραγωγής. Αυτή η διάκριση βασικής και εφαρμοσμένης πρέπει να τελειώνει και εδώ κάνετε διαχείριση συντεχνιακών θεμάτων. Πρέπει να πείσουμε την ακαδημαϊκή και ερευνητική κοινότητα ότι αυτή η διάκριση πρέπει να τελειώσει. Βασική και εφαρμοσμένη έρευνα να πάνε μαζί, να συνδεθούν με τις ανάγκες της κοινωνίας, της παραγωγής και της οικονομίας, για να πάμε μπροστά. Αλλιώς, διαχειριζόμαστε το παρελθόν και τα προβλήματά του. Δεν δίνουμε λύσεις, δεν πάμε δυναμικά μπροστά. Νέο φορολογικό πλαίσιο, για να πάμε μπροστά, ειδικό για τους τομείς αυτούς, για να εφορμήσουμε στο μέλλον. Δεν μπορούμε να πάμε με το βηματισμό ούτε των προηγούμενων χρόνων, πολύ περισσότερο των δικών σας χρόνων.

Και θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι έχουμε και στη Θεσσαλονίκη και στη Βόρειο Ελλάδα ακόμα ένα δίλλημα της επιτάχυνσης και της απορρόφησης των κοινοτικών πόρων, αλλά και της εμβάθυνσης στα θέματα της έρευνας και της τεχνολογίας, τη Ζώνη Καινοτομίας της Θεσσαλονίκης.

Τριάμισι χρόνια κάνατε για να πραγματοποιήσετε μια δουλειά μιας εβδομάδας ενός καλού νομικού γραφείου, να μας φέρετε στη Βουλή να ψηφίσουμε την ανώνυμη εταιρεία που θα διαχειριστεί στο μέλλον τη Ζώνη Καινοτομίας. Αυτή είναι η παραγωγικότητά σας. Τριάντα πέντε εκατομμύρια που ήταν δεσμευμένα από το Γ' ΚΠΣ για τη Ζώνη Καινοτομίας χάθηκαν, πάμε γέφυρα στο Δ' ΚΠΣ και προλάβατε να συμβολαιοποιήσετε ενάμισι εκατομμύριο. Τα δώσατε by-pass στην Ε.Υ.Α.Τ. και στον Πόλο Καινοτομίας για να μη χαθούν όλα τα λεφτά για υπονόμους. Καλό και αυτό, το επικροτώ. Καμμιά σχέση βεβαίως δεν έχει με τους ρυθμούς, τους στόχους και τις προτεραιότητες που είχαμε.

Γι' αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης είμαστε υποχρεωμένοι να καταψηφίσουμε το νομοθέτημα και περισσότερο να κρούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου προς την Κυβέρνηση, γιατί εμείς νιώθουμε συνυπεύθυνοι σ' αυτήν την πορεία ως μέρος και βασικός πυλώνας του κοινοβουλευτικού πολιτικού συστήματος. Δεν είναι αποκλειστικά δική σας υπόθεση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Και εγώ ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο κ. Λεβέντης.

Επειδή είναι καταπονημένο το Σώμα, θα παρακαλέσω να είμαστε σύντομοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Ερευνώ» σημαίνει ψάχνω, αναζητώ, εξονυχίζω, διευκρινίζω, δεν αποδέχομαι κάτι ως υποχρεωτικά δεδομένο. Από την άλλη πλευρά, «ερευνώ» σημαίνει ότι προσπαθώ να εξηγήσω φαινόμενα, γεγονότα, θέματα που ακόμη είναι αδιευκρίνιστα, δεν τους έχει δοθεί εξήγηση καθόλου ή οι εξηγήσεις που δίνονται δεν είναι επαρκείς. Αυτό το ανήσυχο πνεύμα που τόσο καλλιεργήθηκε και υμνήθηκε στην αρχαία Ελλάδα φαίνεται ότι δεν βρίσκει και πολύ πρόσφορο έδαφος στη σύγχρονη Ελλάδα, παρά το πολυύμνητο δαιμόνιο του Έλληνος, με το οποίο βαυκαλιζόμαστε όλοι.

Αυτό το πνεύμα είναι που νεκρώνεται συστηματικά στα ελληνικά σχολεία, όπου καλλιεργείται συστηματικά η παπαγαλία και μόνο. Σκεφθείτε τι πρέπει να έχει κανένας σαν προσόν για να μπει στις ανώτατες σχολές: μόνο να έχει παπαγαλίσει, δυστυχώς.

Τι χρειαζόμαστε; Πρώτα και κύρια, ριζική αλλαγή στο εκπαιδευτικό μας σύστημα που θα καλλιεργεί το πνεύμα και τη γνώση, όχι σαν ξερή απομνημόνευση, όχι σαν παπαγαλία που γίνεται σήμερα. Καλλιέργεια του πνεύματος της αναζήτησης, της έρευνας, που θα ξεκινάει από τα σχολεία, από τα πρώτα βήματα του παιδιού στο σχολείο. Δεύτερον, χρειάζεται συνολική αναδιάρθρωση του κράτους και των λειτουργιών της πολιτείας, οργάνωση, σύστημα, μελέτη.

Κύριε Υπουργέ, είμαι γιατρός και ξέρω. Πηγαίνετε να κάνετε μια έρευνα σε οποιοδήποτε νοσοκομείο για τις συνέπειες ενός φαρμάκου ή τέλος πάντων για τα στατιστικά δεδομένα. Ψάξτε στα αρχεία. Δεν θα βρείτε τίποτα. Είναι διαλυμένα κυριολεκτικά τα αρχεία και αυτά που στοιχειωδώς τηρούνται, «τα έχει πάρει το ποτάμι», όπως έγινε στον «Ευαγγελισμό», όπως έγινε στο «Κρατικό Αθηνών» και στη «Σωτηρία». Τα αρχεία είναι τα πιο παραπεταμένα στον τόπο μας. Κανένας δεν τα παρακολουθεί, κανένας δεν τα φροντίζει.

Ύστερα, χρειάζεται ανάπτυξη της έρευνας σε όλους τους τομείς, ιδίως όμως στους ναούς της γνώσης, που είναι τα πανεπιστήμια, τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Τι γίνεται εδώ; Και εδώ, δυστυχώς, βλέπουμε ότι ελάχιστα πράγματα γίνονται, τουλάχιστον προς την κατεύθυνση του να γαλουχηθεί ο νέος με αυτήν τη διάθεση προς την έρευνα -την έρευνα η οποία θα είναι η βασική- και τις πρακτικές εφαρμογές.

Εδώ, λοιπόν, για να έχουμε σωστή έρευνα απαραίτητη και καθοριστική προϋπόθεση είναι η χρηματοδότηση. Όχι μόνον, όμως, η χρηματοδότηση. Ανέφερα προηγουμένως ποιες προϋποθέσεις πρέπει να υπάρχουν. Αλλά πρέπει να είναι και η χρηματοδότηση, για να προχωρήσουμε πια σε έρευνα. Χρειάζεται και νέα αύξηση των δαπανών για την έρευνα φθάνοντας τώρα άμεσα στο 1,5% και πολύ σύντομα στο 3%. Αν δεν το κάνουμε αυτό, μην έχουμε ψευδαισθήσεις ότι θα μπορέσουμε να φθάσουμε, έστω και σε μια απόσταση κοντινή, τις άλλες προηγμένες χώρες. Και αν κάνουμε αυτήν την επένδυση, αυτή θα είναι η καλύτερη επένδυση για το μέλλον.

Βέβαια, έρχεται τώρα το νομοσχέδιο και λέει ότι φιλοδοξεί να κάνει ένα επιτελικό σχεδιασμό της έρευνας και της τεχνολογίας. Και ακούστε: αυτόν τον επιτελικό σχεδιασμό, τον κάνει δημιουργώντας Εθνικό Πρόγραμμα Έρευνας Τεχνολογίας (Ε.Π.Ε.Τ.), Διϋπουργική Επιτροπή Έρευνας Τεχνολογίας (Δ.Ε.Ε.Τ.), όπου θα προεδρεύει και ο Πρωθυπουργός, Γενική Γραμματεία Έρευνας Τεχνολογίας (Γ.Γ.Ε.Τ.), Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας Τεχνολογίας (Ε.Σ.Ε.Τ.), Εθνικός Οργανισμός Έρευνας Τεχνολογίας (Ε.Ο.Ε.Τ.). Μα, κοροϊδευόμαστε;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ξεχάσατε και τα Τ.Ε.Σ..

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Είναι και άλλα, ασφαλώς. Είναι δυνατόν έτσι να προχωρήσουμε; Είναι επιτελικός σχεδιασμός αυτός; Αυτό είναι πλήρης διάλυση. Εδώ οι μακροσκελείς επιτροπές, πολυμελείς, πολυτελείς, πολυέξοδες και αναποτελεσματικές, δεν ξέρω αν θα συνεδριάζουν και πότε και πολύ περισσότερο, τι έργο θα παράγουν. Αμφιβάλω αν θα μπορέσουν με αυτόν τον τρόπο να λειτουργήσουν. Και αν θέλετε, για

να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε, πρέπει να αξιοποιήσουμε την πείρα των άλλων χωρών και να δούμε κι αυτούς τους Έλληνες που διαπρέπουν στο εξωτερικό. Και θα ακούσετε τον καημό αυτών των ανθρώπων, ότι αν έρθει εδώ ένας διαπρεπής επιστήμονας, που έχει διακριθεί σε όλους τους τομείς, σε δύο χρόνια ή θα «αφυδατωθεί» εντελώς και θα συμβιβαστεί σε ένα γραφειοκρατικό σύστημα ή θα πρέπει να αποχωρήσει. Η Ελλάδα, λοιπόν, διεκδικεί μια πρωτοπορία και αυτή η πρωτοπορία είναι η γραφειοκρατία στην οποία δεν μπορεί να μας φτάσει κανείς αναμφισβήτητα. Εδώ είμαστε πρωτοπόροι, είμαστε τουλάχιστον εκατό χρόνια μπροστά από οποιαδήποτε άλλη χώρα.

Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου είναι ότι τα ερευνητικά μας κέντρα πρέπει να προωθούν περισσότερο την έρευνα και την καινοτομία στον τομέα της γραφειοκρατίας, μελετώντας διεξοδικά κάθε της έκφραση. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όταν ήρθε στην εξουσία, είχε επαγγελθεί, είχε ρητή προγραμματική δέσμευση, ότι θα προωθήσει το λιγότερο και πιο αποτελεσματικό κράτος και τις μεταρρυθμίσεις. Το λιγότερο και πιο αποτελεσματικό κράτος γίνεται σήμερα πραγματικότητα με περαιτέρω γιγάντωση της γραφειοκρατίας σε όλους τους τομείς. Οι μεταρρυθμίσεις, εκτός από την εκποίηση της κρατικής περιουσίας, περιλαμβάνουν και χιλιάδες τόνους από χαρτί.

Έχουν έρθει πολλά νομοσχέδια που προωθούν την γραφειοκρατία στην υγεία, στην παιδεία, στην κοινωνική ασφάλιση και τώρα μας έρχεται ένα νομοσχέδιο που προωθεί την γραφειοκρατία στην έρευνα. Σε όλους τους τομείς της χρειάζεται άμεσα γενναία οικονομική ενίσχυση και βέβαια, η Κυβέρνηση δεν προσφέρει αυτά τα κονδύλια. Η Ελλάδα είναι τελευταία απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά την έρευνα. Δίνει συνολικά λιγότερα από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία βέβαια με τη σειρά της, δεν ξοδεύει τόσα όσα θα έπρεπε για την έρευνα, ιδιαίτερα αν συγκριθεί με τον κυριότερο ανταγωνιστή της, που είναι οι Η.Π.Α., οι οποίες ξοδεύουν σε πολλούς τομείς έρευνας, αλλά κυρίως φθάνουν σε δυσθεώρητα ύψη, γιατί ξοδεύουν τεράστια ποσά για τους πολεμικούς εξοπλισμούς και για έρευνες «για πολέμους των άστρων» και άλλα συναφή.

Εμείς, βέβαια, δεν ζητάμε να κάνει και η Ελλάδα το ίδιο, να ασχοληθεί με τις πολεμικές τέχνες, αν και βλέπω ότι έχει πρωταγωνιστικό ρόλο το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Προφανώς, βέβαια, δεν μπορούμε να περιμένουμε και από την ιδιωτική πρωτοβουλία να κάνει την έρευνα που μας χρειάζεται. Η ιδιωτική πρωτοβουλία επωφελείται, αξιοποιεί ενδεχομένως, και μάλιστα αξιοποιεί και τα κοινοτικά κονδύλια, πλην όμως δεν παράγει έρευνα και δεν προωθεί την έρευνα. Υπάρχουν βέβαια και σε άλλους τομείς χώρες που η ιδιωτική πρωτοβουλία ανθεί, πλην όμως οι πιο φτωχές χώρες της Αφρικής με εκατομμύρια φορείς του AIDS, παραδείγματος χάριν, υποχρεώνονται να πληρώνουν μυθικά ποσά για απλά φάρμακα τα οποία θα μπορούσαν να είναι πάμφθηνα, αν δεν φύλαγαν σαν κόρη οφθαλμού τις πατέντες τους οι χώρες που παράγουν αυτά τα φάρμακα, κατά κύριο λόγο η Αμερική και δύο-τρεις άλλες. Βλέπουμε εταιρείες όπως η Μοσάδο να θέλουν να υποχρεώσουν τη Βραζιλία να κάνει όλη τη ζούγκλα του Αμαζονίου λαχανόκηπο, για μεταλλαγμένα όμως προϊόντα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ταυτόχρονα, βλέπουμε ότι οι ανθρωπιστικές σπουδές στις οποίες θα έπρεπε να διαπρέπει η χώρα μας –λέμε ότι στον πολιτισμό θα μπορούσε να διαπρέψει γιατί έχει ιστορία, έχει πολιτισμό και θα μπορούσε πάρα πολλά να κάνει και να είναι πρωτοπόρα- στην ιστορία, τη λογοτεχνία, στερούνται κονδυλίων. Η έρευνα, όπως ξέρουμε, δεν περιορίζεται μόνον στα πειράματα. Έρευνα δεν κάνουν μόνον κάποιοι γραφικοί κύριοι με άσπρες μπλούζες σκυμμένοι πάνω από δοκιμαστικούς σωλήνες. Κάνουν εξίσου πολλή έρευνα και διάφοροι νέοι και νέες σκυμμένοι πάνω από βιβλία και από έγγραφα, άλλο αν τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγουν δεν είναι πάντα αρεστά στις κυβερνήσεις ή δεν μπορούν να αξιοποιηθούν πάντα άμεσα για να κερδοσκοπήσουν οι επιχειρήσεις. Είναι όμως προς όφελος της χώρας μας να έχει ερευνητές και στις ανθρωπιστικές και στις κοινωνικές σπουδές, γιατί μας βοηθούν και αυτοί να καταλάβουμε καλύτερα τι είναι ο κόσμος που μας περιτριγυρίζει. Ο Έντισον, ο μεγάλος ερευνητής έλεγε ότι σε κάθε εφεύρεση 98% είναι κόπος και 2% είναι έμπνευση. Εμείς αυτό πρέπει να το σκεφθούμε. Αυτόν τον κόπο όμως, για να τον βγάλουμε θα πρέπει αυτοί που κοπιάζουν να έχουν και τη δυνατότητα να επιβιώσουν, να είναι απερίσπαστοι από άλλες βιοτικές μέριμνες, αλλιώς δεν θα μπορέσουμε ποτέ να προχωρήσουμε.

Έχουμε έξυπνο λαό, έξυπνους νέους αναξιοποίητους, πολλοί με δύο και τρία πτυχία ή και περισσότερα, που δυστυχώς μένουν στα αζήτητα. Ας αξιοποιήσουμε αυτούς, ας αξιοποιήσουμε όλους τους ερευνητές που είναι στο εξωτερικό, αλλά ας ξεκινήσουμε πρώτα και κύρια από το βασικό, να αλλάξουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα και να χρηματοδοτήσουμε γενναία την έρευνα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Σαχινίδης έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες η συνάδελφός μου, η κ. Συλβάνα Ράπτη, «τραγούδησε» στον κύριο Υπουργό το «one way ticket» και ο κύριος Υπουργός της απήντησε μια μελωδία, της απήντησε με κάτι που παρέπεμπε σε μια μελωδία το «yesterday». Της διάβασε τις προβλέψεις του ν.1514 το άρθρο 18 παράγραφος 5. Και διαβάζω από τα Πρακτικά της Βουλής πως έκλεισε τη στιχομυθία με τη συνάδελφό μου. Είπε ο κύριος Υπουργός: «Εμείς έχουμε αποφασίσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θεσπίσουμε ένα θεσμικό πλαίσιο, τέτοιο που να βάλει σε μια σύγχρονη πορεία την έρευνα, την τεχνολογία και την καινοτομία, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στα σημεία και στις προκλήσεις των καιρών». Αυτό που διάβασε ο κύριος Υπουργός, είναι τι προέβλεπε ο νόμος του 1985. Αυτό που διάβασε η συνάδελφός μου, η κ. Ράπτη, ήταν τι προέβλεπε ο νόμος του 2007. Το χρονικό διάστημα που χωρίζει αυτούς τους δύο νόμους είναι είκοσι δύο χρόνια.

Η συνεισφορά σας, μετά από είκοσι δύο χρόνια, είναι να αντιγράψετε ό,τι προέβλεπε ο νόμος που είχε φτιάξει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., νόμος, που, εν πάση περιπτώσει, όσοι είναι εξοικειωμένοι με την ερευνητική κοινότητα γνωρίζουν ότι ήταν αυτός που έβαλε τα θεμέλια της έρευνας στην Ελλάδα και χάρη σ' αυτόν το νόμο δημιουργήθηκαν το Ι.Τ.Ε. και όλα τα μεγάλα ερευνητικά κέντρα και ξεκίνησε η ερευνητική προσπάθεια στην Ελλάδα.

Κύριε Υπουργέ, σας είπα ότι η μόνη σας κίνηση ήταν να αντιγράψετε αυτά που προέβλεπε εκείνος ο νόμος. Εσείς είπατε ότι βάζει τα θεμέλια για τα επόμενα δέκα με είκοσι χρόνια. Θα σας ακούσω μετά.

Σας είπα και στη συζήτηση στην Επιτροπή: Δώστε στον Αμερικάνο νομοθέτη, στο Γάλλο, στον οποιοδήποτε Ευρωπαίο νομοθέτη, σε μία περίοδο που γίνεται κυριολεκτικά κυνήγι ερευνητικών κεφαλών, τις προβλέψεις του Έλληνα νομοθέτη και πείτε του «εμείς προκειμένου να προσελκύσουμε όλα αυτά τα άτομα, που επιδίδονται σε ερευνητικό έργο, έχουμε βάλει στο νόμο αυτές εδώ τις προβλέψεις». Πιστεύω ότι το ελάχιστο που θα εξασφαλίσετε είναι ένας καγχασμός.

Η προσπάθεια επαναπατρισμού των Ελλήνων της διασποράς, για μας είναι ένα άλλο παράδειγμα όπου η Κυβέρνηση δείχνει ότι χάνει το στόχο και κυνηγάει μέτρα εντυπωσιασμού, χωρίς αποτελεσματικότητα και συνέπεια. Αν αποφασίσουν να επιστρέψουν διαπρεπείς Έλληνες της διασποράς δεν θα είναι για τα μικροκίνητρα που θα προσφέρουν υπουργικές αποφάσεις, αλλά θα είναι γιατί θα βρουν στην Ελλάδα πανεπιστήμια που θα λειτουργούν μ' ένα τρόπο αξιοκρατικό, γιατί θα κατέχουν μια υψηλή θέση στις διεθνείς αξιολογήσεις, θα βρουν ερευνητικά κέντρα που θα έχουν σαφή αποστολή, αλλά και επιχειρήσεις οι οποίες θα είναι γνωστές παγκοσμίως για τις καινοτομίες τους.

Η Ελλάδα, προκειμένου να πετύχει το στόχο του 1,5%, χρειάζεται μαζική εισροή ερευνητών από το εξωτερικό και αυτό δεν πρόκειται να γίνει με ημίμετρα. Ο συνάδελφός μου κ. Παπακωνσταντίνου σας είπε τι απαιτείται, προκειμένου να πετύχουμε αυτό το στόχο. Οι αναπτυγμένες χώρες του Βορρά σήμερα ανταγωνίζονται παγκόσμια για την προσέλκυση του καλύτερου ανθρώπινου δυναμικού.

Έχετε αυτή την πρόβλεψη για τα έξοδα μετοικεσίας. Θα σας

δώσω ένα παράδειγμα. Να πάρουμε κάποιον που βρίσκεται στην Αμερική και έχει τέσσερα παιδιά; Ας υποθέσουμε ότι 2.400 ευρώ είναι το κόστος των εισιτηρίων για να έλθει. Με βάση τη δική σας πρόβλεψη θα του δώσετε 1.200 ευρώ για τη μετοικεσία. Πολύ φοβούμαι ότι αυτά τα 1.200 ευρώ δεν είναι το κίνητρο για να αποφασίσει να έλθει στην Ελλάδα.

Υπάρχουν όμως και άλλα πρακτικά προβλήματα, που έχουν να κάνουν ακόμη, αν θέλετε και με τα ασφαλιστικά του δικαιώματα. Αν ο επαναπατριζόμενος δεν έχει ασφάλιση στην Ελλάδα πριν από το 1993, δεν αναγνωρίζονται τα χρόνια προϋπηρεσίας σαν συντάξιμα, παρά μόνο στο χρονοεπίδομα. Επιπλέον, για όποιον κάνει διδακτορικό στην Ελλάδα, τα χρόνια του διδακτορικού αναγνωρίζονται ως προϋπηρεσία και συντάξιμα. Αν είναι άτυχος, όπως εγώ και κάνει το διδακτορικό του στο εξωτερικό δεν αναγνωρίζονται καθόλου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ο κ. Χριστοδουλάκης έκανε το νόμο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Αν έκανε κάποιο λάθος κάποιος Υπουργός του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μπορούμε αυτό να το βελτιώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε. Θα απαντήσει ο Υπουργός.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Αναφερθήκατε στη διαβούλευση. Εγώ θα σας ρωτήσω: Είπατε ότι κάνατε τριάντα ή σαράντα αλλαγές; Από το καλοκαίρι που καταθέσατε το νομοσχέδιο μέχρι σήμερα, πόσες αλλαγές κάνατε; Αυτό έχει σημασία για μένα. Γιατί ειλικρινά έψαξα να βρω ποιες αλλαγές κάνατε από το καλοκαίρι μέχρι τώρα. Επειδή η συνάδελφός μου, η κ. Διαμαντοπούλου, σας ζήτησε ένα σχεδιάγραμμα, καταθέσατε αυτό το σχεδιάγραμμα, το οποίο επανακαταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Καταθέτω επίσης ένα σχεδιάγραμμα, το οποίο πήρα από τη «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ» τον Ιούλιο του 2007.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Απ' ό,τι κατάλαβα η μόνη διαφορά είναι ότι προστέθηκαν τρία Υπουργεία. Αυτή τη μεγάλη αλλαγή είδα εγώ στα πλαίσια της διαβούλευσης, που έγινε από το καλοκαίρι μέχρι σήμερα.

Αναφερθήκατε στα παραδείγματα των χωρών, τις οποίες λάβατε υπόψη. Επικαλεστήκατε τη Σουηδία και τη Φινλανδία. Σας υπενθυμίζω ότι εμείς δεν διαφωνούμε με την επιλογή σας να μελετήσετε το παράδειγμα άλλων χωρών. Σας είπα όμως χθες ότι στη Σουηδία και στη Φινλανδία η χρηματοδότηση είναι από τον ιδιωτικό τομέα κατά 70% και από το δημόσιο τομέα κατά 30%. Έκαναν έναν απολογισμό και κατέθεσα στα Πρακτικά την εμπειρία της Σουηδίας και τον απολογισμό που έγινε, ένας απολογισμός που δείχνει ότι δεν είναι ικανοποιητικός.

Σας είπα και κάτι άλλο, ότι η χώρα μας κατά την τελευταία τετραετία δεν έχει κάνει την παραμικρή πρόοδο πάνω σε ζητήματα καινοτομίας. Σας κατέθεσα στατιστικά στοιχεία, όπως επίσης κατέθεσα την έρευνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία λέει ότι η Ελλάδα δεν συγκλίνει, αλλά αποκλίνει.

Και επειδή αμφισβητείτε, βλέπω, τα στατιστικά στοιχεία, θα σας καταθέσω και κάποια άλλα στοιχεία, τα οποία λένε ότι οι δαπάνες για έρευνα και τεχνολογία στην Ελλάδα το 2005 είναι 0,61% του Α.Ε.Π..

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αν εσείς έχετε κάτι άλλο, που δείχνει ότι είναι περισσότερο, γιατί άκουσα ότι αναφερθήκατε στο 0,64% -τα στοιχεία αυτά τα κατέθεσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την προηγούμενη εβδομάδα- με μεγάλη μου χαρά να δω αυτά τα στοιχεία που εσείς επικαλεστήκατε, δηλαδή το 0,64%. Διότι ανέτρεξα σε όλες τις πηγές, ανέτρεξα στην EUROSTAT, ανέτρεξα παντού και δεν κατάφερα να βρω τίποτα.

Τώρα σε ό,τι αφορά τους συναγωνιστές: Θα ξεκινήσω με τον απόντα κ. Αλυσανδράκη, ο οποίος κάποια στιγμή απόρησε...

Κύριε Πρόεδρε, γιατί έχω επτά λεπτά κι όχι οκτώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο Κανονισμός είναι τόσο δίκαιος. Τι να κάνω τώρα εγώ;

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Μάλιστα.

Θα απαντήσω στον κ. Αλυσανδράκη, ο οποίος απόρησε τι είναι αυτή η κοινωνία της γνώσης. Είπε, μάλιστα, ότι πάντοτε οι κοινωνίες αξιοποιούσαν τα αποτελέσματα της γνώσης. Θα τον παραπέμψω σε έρευνες, οι οποίες ασχολούνται με την περίπτωση της Κίνας, η οποία κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα είχε γνώση, που ήταν κατά πολύ ανώτερη από τη γνώση που είχε η Ευρώπη. Η Κίνα όμως δεν αξιοποίησε αυτή τη γνώση. Το αποτέλεσμα είναι, μετά από πεντακόσια χρόνια προσπαθεί να καλύψει το χάσμα που δημιουργήθηκε από την εποχή που είχε αυτή τη γνώση, για να φθάσει σήμερα τις ανεπτυγμένες χώρες.

Τώρα σε ό,τι αφορά τον κ. Κουράκη, τον εισηγητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., διάβασε ένα απόσπασμα από το βιβλίο του κ. Σημίτη και μας κάλεσε, εμάς του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να ξεκαθαρίσουμε ποιες είναι οι θέσεις μας. Υποψιάζομαι ότι μάλλον εχθές δεν ακούσατε την εισήγησή μου ή δεν προσέξατε εκείνο το σημείο. Ήμουν πολύ ξεκάθαρος. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριε Κουράκη, έχει διατυπώσει στο πρόγραμμά του ποιες είναι οι προτάσεις του για το ρόλο του κράτους και τη συνεργασία του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, για να οικοδομήσουμε την οικονομία της γνώσης. Εμείς είπαμε ότι το κράτος έχει υποχρέωση να στηρίξει τις ερευνητικές και τεχνολογικές δραστηριότητες και τους φορείς που τις παράγουν. Και ταυτόχρονα, να αναπτύξει ένα περιβάλλον που προάγει την καινοτομική δραστηριότητα των επιχειρήσεων.

Υποστηρίζουμε την ενίσχυση των δημόσιων ερευνητικών και τεχνολογικών κέντρων στη βάση της επιστημονικής αριστείας. Θέλουμε τα ερευνητικά κέντρα, όπως και τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, αυτόνομα, με ισχυρούς μηχανισμούς κοινωνικής λογοδοσίας, με μηχανισμούς αξιολόγησης και ελέγχου των αποτελεσμάτων της λειτουργίας τους, που θα διασφαλίζουν τη διαρκή αναβάθμιση της ποιότητας της έρευνας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Οι στόχοι, οι κατευθύνσεις και ο ρόλος τους, σε σχέση με τα εποπτεύοντα Υπουργεία, αποσαφηνίζονται και η χρηματοδότησή τους γίνεται με βάση πολυετείς προγραμματικές συμφωνίες με την πολιτεία.

Είμαστε υπέρ της επένδυσης στην έρευνα αιχμής, που καλύπτει τις δραστηριότητες βασικής έρευνας και έρευνας σε περιοχές που δεν προσελκύουν χρηματοδότηση, όπως είναι οι ανθρωπιστικές επιστήμες, την έρευνα που δεν την καθοδηγούν τα άμεσα και απτά αποτελέσματα, αλλά καθοδηγείται από τον ερευνητή και την ερευνήτρια και την τολμηρή αναζήτηση νέων επιστημονικών γνώσεων.

Αυτές είναι οι θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Περιλαμβάνονται και στο πρόγραμμά μας, κύριε Κουράκη. Νομίζω ότι ήταν πολύ σαφής η στόχευση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το ρόλο της έρευνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Μην ασχολείστε άλλο με τον κ. Κουράκη. Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Ολοκλήρωσα, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Να είστε καλά. Κι εγώ ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το 2ο Γυμνάσιο Καλαμάτας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει, τους εύχεται καλές σπουδές και τους πληροφορούμε ότι παρακολουθούν συνεδρίαση νομοθετικής εργασίας και είμαστε στο εξάωρο περίπου και ότι σε λίγο

ολοκληρώνεται η συζήτησή μας με την αγόρευση του κυρίου Υπουργού.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριες Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Απαντώντας στον εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατ' αρχάς σε κάποια από τα θέματα που έθεσε να του πω ότι οι αλλαγές, οι οποίες σημειώθηκαν από το καλοκαίρι και μετά είναι πάνω από δεκαπέντε. Είμαστε στη διάθεση του συναδέλφου να ενημερώσουμε και κατά τη διάρκεια των επόμενων συζητήσεων, σχετικά με τις ακριβείς αλλαγές που έγιναν μετά το καλοκαίρι.

Δεύτερον, πάγια έχουμε τοποθετηθεί κι έχουμε πει από το 2004 που ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας η Νέα Δημοκρατία -κι αυτό συνεχίζει και μετά τις νέες εκλογές- ότι διατάξεις σε νόμους οι οποίες είναι λειτουργικές και οι οποίες δεν χρειάζεται να αλλάξουν, θα διατηρηθούν. Στα πλαίσια αυτά, λοιπόν, και μέσα στο συγκεκριμένο νομοθέτημα –κι αυτό έγινε σαφές επίσης από τις αρχικές τοποθετήσεις μας- έχουμε ξεκαθαρίσει ότι ένα μέρος του νομοσχεδίου αφορά την κωδικοποίηση καταργούμενων διατάξεων, παλαιοτέρων διατάξεων, και βεβαίως μέσα στην κωδικοποίηση είναι και η διατήρηση κάποιων διατάξεων, όπως είναι κι ο ν.1514/85 και αυτό κάναμε ουσιαστικά.

Αυτό το οποίο έψεξα είναι το πώς μπορεί κάποιος να ασκεί κριτική σε μια κυβέρνηση για μια διάταξη που διατηρεί σε ισχύ, ενώ είναι μια διάταξη που το δικό του κόμμα ουσιαστικά είχε νομοθετήσει. Αυτό ισχύει και για τη διαχείριση δαπανών του Ε.Π.Ε.Τ. και για τη χρηματοδότηση ερευνητικών προγραμμάτων από ειδικούς λογαριασμούς. Είναι διατάξεις που λειτούργησαν στο παρελθόν, χωρίς να δημιουργήσουν πρόβλημα και τις διατηρήσαμε. Και γι' αυτό μου κάνει εντύπωση γιατί ασκείται κριτική κυρίως από συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που ήταν μέλη της κοινοβουλευτικής ομάδας της Κυβέρνησης τα χρόνια εκείνα.

Σχετικά με όσα αναφέρθηκαν από τον συντοπίτη μου πριν από λίγο, τον συνάδελφο από τη Θεσσαλονίκη, τον κ. Μαγκριώτη –αναφέρθηκε σε συντεχνίες και σε διαρρύθμιση συντεχνιακών συμφερόντων- εγώ γνωρίζω ότι ο πιο ασφαλής τρόπος για να μην αλλάξει τίποτα είναι ακριβώς μια κυβέρνηση να επιδοθεί σε μια προσπάθεια διατήρησης τέτοιων συντεχνιακών συμφερόντων και αυτό που γνωρίζω επίσης είναι ότι για είκοσι χρόνια δεν άλλαξε τίποτα.

Πώς γίνεται, λοιπόν, να κατηγορείται μια Κυβέρνηση, η οποία πραγματικά προβαίνει σε αλλαγές, φέρνει νομοθετήματα, ανοίγει διαλόγους, έχει ένα προσανατολισμό προς μία ανοικτή κοινωνία, το διακύβευμά της είναι μια σύγχρονη ποιότητα ζωής. Αυτό το κάνει καθαρό, απευθύνεται προς την κοινωνία, θέλει να αλλάξει πράγματα. Και να κατηγορείται ότι αυτή θέλει να διαχειριστεί και να διαρρυθμίσει συντεχνιακά συμφέροντα, από συναδέλφους, οι οποίοι υπηρέτησαν κυβερνήσεις, οι οποίες επί είκοσι χρόνια δεν θέλησαν να επιδείξουν μια τέτοια πολιτική συμπεριφορά, όπως αυτή που σας περιέγραψα προηγουμένως και που χαρακτηρίζει τη φιλοσοφία της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας!

Δεύτερον, γνωρίζει πολύ καλά η κοινωνία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια υπάρχει ένας άτυπος πόλεμος μεταξύ ηχηρών, σκοτεινών μειοψηφιών, σε πολλές περιπτώσεις, απέναντι σε φωτεινές, σιωπηρές πλειοψηφίες.

Η στάση της νέας διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή προσωπικά, δείχνει ότι σταθερά, ανυποχώρητα βρίσκεται στο πλάι υπερασπιζόμενος -και υπερασπιζόμαστε όλοι και μοιραζόμαστε όλοι αυτή την προσπάθεια- τις σιωπηρές, φωτεινές πλειοψηφίες, απέναντι σε κάποιους, οι οποίοι θα ήθελαν να διατηρήσουν κάποια –να το πω έτσι ευγενικά- κακώς εννοούμενα κεκτημένα.

Είμαστε μιας φιλοσοφίας που θέλουμε το διάλογο, είμαστε μιας φιλοσοφίας που θέλουμε να προβούμε σε αλλαγές με κοινωνική συναίνεση, με την ευρύτατη κοινωνική συναίνεση. Είμαστε όμως και της άποψης ότι υπάρχουν τομές και μεταρρυθμίσεις, οι οποίες δεν μπορούν άλλο να περιμένουν και όπου και ο διάλογος, βεβαίως, έχει κάπου τα εξαντλητικά του όρια.

Είπε και άλλα ο κύριος συνάδελφος και έκανε μία δριμεία επίθεση –«μπαταριές στον αέρα» θα τις χαρακτήριζα εγώ- σχετικά με το κατρακύλισμα, σχετικά με την επικινδυνότητα. Νομίζω ότι θα πρέπει να είδε λάθος στοιχεία και να αναφερόταν σε στοιχεία, τα οποία ίσχυαν πριν από το 2004. Γνωρίζουμε όλοι την κοπιώδη προσπάθεια που επιχειρήθηκε και με επιτυχία...

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σήμερα βγήκαν τα στοιχεία από την έκθεση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Θα ήθελα παρακαλώ, όταν απαντώ στους συναδέλφους, να μη με διακόπτετε. Κάνω χρήση του δικαιώματός μου. Και ο κ. Καραμανλής απών ήταν όταν έγινε η αναφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει απλώς να αναλογιστεί κανείς την τεράστια βελτίωση που επήλθε στα οικονομικά μεγέθη, τη δημοσιονομική τάξη, η οποία επετεύχθη μόλις σε τρία χρόνια, τους ρυθμούς ανάπτυξης που μένουν σταθεροί, τα νέα εργαλεία ανάπτυξης που μπήκαν και δίνουν μια άλλη ώθηση στην οικονομία της χώρας, τη φορολογική μεταρρύθμιση που έφερε τα πρώτα της αποτελέσματα, την κοινωνική μεταρρύθμιση, τη μεταρρύθμιση στην παιδεία, τις τομές, τις ρήξεις, τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνταν για πολλά χρόνια και που ήλθε αυτή η Κυβέρνηση, σε μια προσπάθεια που ξεκίνησε πριν από τριάμισι χρόνια, να δώσει αυτό που επιθυμεί ο ελληνικός λαός.

Νομίζω, λοιπόν, ότι όλα αυτά τα στοιχεία που αναφέρθηκαν δεν αφορούν τη Νέα Δημοκρατία. Πιθανότατα να αφορούν τη διακυβέρνηση της χώρας πριν από το 2004.

Και βέβαια ο συνάδελφος αναφέρθηκε στη Θεσσαλονίκη. Δεν θα μπορούσα να μην απαντήσω για τη Θεσσαλονίκη. Θα μπορούσα να πω ότι η διακυβέρνηση των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτελούσε όνειδος για τους Θεσσαλονικείς.

Για ποιο πράγμα να μιλήσει κανείς; Για ανάπτυξη; Να μιλήσει κανείς για τα μεγάλα έργα του Μετρό, της Υποθαλάσσιας Αρτηρίας που για είκοσι χρόνια επί κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. παρέμεναν μακέτες φωτεινές και μάλιστα μακέτες που κοσμούσαν τα έντυπα, λίγες μέρες προτού έλθει ο εκάστοτε Πρωθυπουργός για να επισκεφθεί τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης; Ακόμα και οι μακέτες, μετά την αποχώρηση του Πρωθυπουργού –του κ. Σημίτη, του Ανδρέα Παπανδρέου παλιότερα- έφευγαν!

Και ήλθε αυτή η Κυβέρνηση και μόλις σε τριάμισι χρόνια ρίχνει 2.000.000.000 ευρώ στην πόλη, αλλάζοντας την όψη της πόλης, βοηθώντας δραστικά τη λειτουργία, τη ρύθμιση της κυκλοφορίας, δίνοντας λύση στο συγκοινωνιακό και αναβαθμίζοντας την ποιότητα ζωής των πολιτών, των συμπολιτών μας, με την Υποθαλάσσια που βρίσκεται σε εξέλιξη, με το Μετρό που βρίσκεται σε εξέλιξη, με την αναβάθμιση του λιμανιού της Θεσσαλονίκης και την απελευθέρωση, που θα δώσει μια άλλη ώθηση στην ανάπτυξη της πόλης και που ήταν απαιτούμενο, ζητούμενο για πάρα πολλά χρόνια; Να μιλήσουμε για την αναβάθμιση του Αερολιμένα Θεσσαλονίκης, για το μεγάλο αναπτυξιακό έργο της Ζώνης Καινοτομίας Θεσσαλονίκης;

Για να γνωρίζουμε κιόλας, κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει εγχείρημα παρόμοιο, που δεν απαιτούνταν δέκα με δώδεκα χρόνια σε πλήρη λειτουργία, για να φέρει τα πρώτα αποτελέσματα. Και ζητούμε επιτακτικά στα πρώτα δύο χρόνια, στη βρεφική του ηλικία, να φέρει τα αποτελέσματα, που άλλες ζώνες καινοτομίας επέφεραν μετά από δέκα και δώδεκα χρόνια λειτουργίας;

Να μιλήσω για το Διεθνές Πανεπιστήμιο; Μία πλειάδα έργων λειτουργικού και αναπτυξιακού χαρακτήρα της πόλης της Θεσσαλονίκης πήραν μέρος μόλις στα δύο χρόνια διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία.

Να πω δυο λόγια μονάχα για να κλείσω, γιατί ο χρόνος είναι περιορισμένος και αντιλαμβάνονται την κόπωση των μελών του Σώματος. Δεν θα μπορούσα, όμως, να μην απαντήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχετικά με τον χαρακτηρισμό που τέθηκε σε ορισμένους επιφανείς ανθρώπους που κοσμούν την

εκπαιδευτική κοινότητα. Έχει αναφερθεί ούτως ή άλλως και ο κύριος Υπουργός Παιδείας, αλλά δε νομίζω ότι θα πρέπει να δίνουμε βάρος στον συνομιλητή μας περισσότερο, αν είναι συνδικαλιστής και λιγότερο, αν είναι αιρετό όργανο, όπως είναι η Σύνοδος των Πρυτάνεων, που κοσμούν άνθρωποι του πνεύματος και για εμάς, είναι συνομιλητές αξιόπιστοι και δικαιωματικά, μάλιστα, έχουν συγκεκριμένο λόγο στα πράγματα της έρευνας, της παιδείας και της εκπαίδευσης.

Και βεβαίως, ακούστηκε μια κριτική, από την πλευρά του Συνασπισμού αυτή τη φορά, σε σχέση με την επιχειρηματικότητα. Δεν βλέπω το λόγο, γιατί θα πρέπει, σε μια εποχή όπου η κοσμογονία εξελίσσεται, όπου όλοι μιλάνε για συνέργειες και προβαίνουν σε συνέργειες μεταξύ εκπαιδευτικών, ερευνητικών, επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, εμείς, σήμερα, το 2008, να αποκλείσουμε την επιχείρηση ή να έχουμε το ταμπού της λέξης «επιχείρηση» ή «επιχειρείν» ή «υγιές επιχειρείν», ενώ βλέπουμε ότι τέτοιου είδους συνέργειες κοσμούν και τις περισσότερες φορές είναι ο πυρήνας, αναπτυξιακών πρωτοβουλιών, που λαμβάνουν μέρος σε πάρα πολλές χώρες.

Τέλος, σχετικά με την επιχορήγηση εποπτευόμενων φορέων, θα ήθελα να πω ότι υπάρχει μια, ενδεχομένως, λαθεμένη πληροφόρηση. Εγώ θα ήθελα να καταθέσω ένα πίνακα που αφορά την επιχορήγηση των εποπτευόμενων φορέων για το έτος 2008, 2007 και 2006, όπου φαίνεται καθαρά ότι η πίστωση από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους τις τρεις χρονιές έχει αυξητική τάση. Και μιλάω και για το Ι.Τ.Ε., για το οποίο έγινε πολύς λόγος. Θα αναφέρω μόνο ότι το Ι.Τ.Ε. πιστώθηκε την προηγούμενη χρονιά με 8.300.000 ευρώ και τώρα πιστώνεται με 9.300.000 ευρώ. Και υπάρχει και μια σειρά άλλων ιδρυμάτων, όπου φαίνεται ότι πάντως, σε κάθε περίπτωση, δεν υπάρχει μείωση στη χρηματοδότηση από το Υπουργείο προς τους εποπτευόμενους φορείς.

Θα ήθελα να κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού ευχαριστήσω για την ανοχή του χρόνου και να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο δίνει λύσεις οργανωτικές, βάζει σε άλλες λεωφόρους το πεδίο της έρευνας, την εξέλιξη της έρευνας και για τα υπόλοιπα ζητήματα, τα οποία τέθηκαν από τους συναδέλφους, ακροθιγώς μεν, επιφυλάσσομαι να απαντήσω στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΙΩΓΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.51' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 21 Φεβρουαρίου 2008 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Θεσμικό πλαίσιο έρευνας και τεχνολογίας και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**